

Obres completes
de Joan Maragall
Administració i venda:
Sala Parés, Llibreria
Petritxol, 315 Tel. 14665
BARCELONA

LA PUBLICITAT

ANY LII.—NUM. 17.469.—PREU: 10 CENTIMS
BARCELONA, DISSABTE, 5 D'ABRIL DE 1930
REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ, PLAÇA DE CATALUNYA, 9.—TELEFON 14014
TALLERS D'IMPRESSA: CARRER BARCELONA, 14 I 15.—TELEFON 19608.

AVIS ALS METGES.—Es recomana als metges que desitgin l'establiment "Madame X", de Barcelona, Rambla de Catalunya, núm. 24, el nou catàleg de Falxes "Madame X" per a apunyar. El dit catàleg els serà tramès gratuïtament i a part dels gravats i figures, porta instruccions per a prendre les mesures i conté una secció de Falxes ortopèdiques, totes de cautxú, ultra les Falxes per a apunyar i d'esport. En el catàleg que conté els darrers perfeccionaments de la Falxa de cautxú "Madame X", patentada.

CRONICA

Actitud nova

El senyor ministre d'Instrucció pública ha confiat la seva representació al batlle de Barcelona, senyor comte de Güell, en tots els actes que tindran lloc a Cannes amb motiu del centenari de Mistral. Diu el mateix ministre que el senyor comte de Güell està satisfet d'ostentar semblant representació, perquè la considera com una manifestació del govern a honor de la llengua catalana, ja que aquesta és germana de la provençal.

Si és aquesta la de Govern, vet ací una actitud ben diferent de la que pretenia posar de moda a Catalunya aquella "Fiesta de la Raza", tan carinosa, ací, per les seves exterioritats com migrada pel seu contingut exclusivista. Els Jocs Florals de Barcelona havien de fer vida catacumbària, i ja, abans, calgué celebrar-los a Sant Martí del Canigó, en terra catalana, políticament estrangera. Les repúbliques americanes—separades amb violència d'Espanya—eren exaltades com a filles de la civilització peninsular. De les terres germanes de Catalunya, separades del nucli cabdal del Principat, Bales i València, no per un acte propi sinó pel famós Tractat dels Pirineus, obra de la Monarquia espanyola, ningú no en parlava en aquella "Fiesta". Ni en parlaven ni en deixaven parlar. La l'amenésia oficial respecte d'elles pretenien imposar-la a l'enyoradissa nissaga del rei En Jaume.

Cap raó, ni la deferència diplomàtica envers la República veïna i amiga, coonestava aquella diferència de tracte. No eren pas tan escrupolosos a no ferir les susceptibilitats de les repúbliques americanes. L'Estat espanyol, signant del Tractat de secessió de les terres catalanes actualment de França, no era pas sospitos, a París, de xovinisme catalanès ni d'aspiracions nacionalistes enverinades pel microbi catalanista. Com més va, més propendeix l'Europa nova a alliberar les fronteres culturals de la pauta, sovint arbitrària, de les fronteres polítiques. Tota realitat cultural enriqueix el patrimoni col·lectiu, i només la curtedat de visió o l'eixerriment de cor poden mirar i tractar amb hostilitat aquelles parcel·les de civilització que no tenen altre defecte que el de no coincidir amb una estructuració política sobirana. Si per a l'obra imperialista i bèl·lica del Marroc trobarem, el Govern republicà de França i la Dictadura espanyola, manera de conjuntar llur actuació, rectificant malefactors anteriors, també haurien pogut trobar-se acoblades en llur atenció, si no tutelar, respectuosa, a un fet de cultura, com el català, que és un dels elements espirituals i biològics que integren aquells dos Estats.

En ço que esguarda a Espanya, vista de Madrid estant, cal afegir que l'antipodi de tota repulsió diferencial és la seva superació. Davant de la llengua i de la cultura catalanes, tota actitud, no ja d'odi i de persecució, sinó fins de consideració excepcional, les situen fatalment en un pla exterior. Voler-les captar per a Espanya amb la violència o amb la deferència, equival a considerar-les aHògenes. La solució integral és trencar el mite d'una Espanya-patrimoni monàrquic, baldament l'administrassin com a marmessors els delegats d'un règim republicà, i proclamar les realitats ibèriques encabudes, amb igualtat de drets a viure, a perfeccionar-se i a regir-se lliurement, dintre el clos peninsular. Si la llengua i la cultura catalanes són reconegudes com un factor ibèric, se'ls farà impossible el separatisme essencial, perquè, adhue, que políticament se separessin de Castella, portarien dintre d'elles l'encuny familiar.

JAUME BOFILL

L'INDULT DELS CONDEMNATS DE GARRAF

Durant tot el dia d'ahir continuà ignorant-se quan els indultats seran posats en llibertat. Les famílies de Deogracias Civit i Josep Garriga no havien rebut, encara, la resposta als telègrams cursats el dia abans a aquells per tal de saber el dia que arribarien a Barcelona.

No així la família de Francesc Ferrer, rebuts al presidi d'Alcalá de Henares. Ahir es va rebre un telegrama que diu:

"No passis angúnia. Tan aviat com s'anti telegrafiaré tren en què arribi. Tinc diners.—Francesc."

El tràmit oficial, en aquest cas, per pressa amb què es resolguin no ho seran mai tant com les famílies dels processats i el públic en general demana. Es desitja que aquesta

LA NOTICIA DE L'INDULT A VALENCIA

El diari "El Pueblo" diu: "Ayer tarde, al recibir la noticia del indulto de los condenados de Garraf, nos dirigimos por teléfono al penal de San Miguel de los Reyes, en el qual estaban extinguiendo condena dos de aquellos beneficiados, Deogracias Civit Vallverdú y José Garriga Aleu. En dicho establecimiento se ignoraba todavía el acuerdo del Gobierno, que fué comunicado por "El Pueblo" al digno director del penal, don Alfonso de Rojas, para que lo transmitiera en seguida a los dos condenados. La noticia produjo la consiguiente alegría en San Miguel de los Reyes, donde gozaban de la mayor estimación Deogracias Civit i José Garriga, para los cuales constituyó también una verdadera sorpresa la noticia transmitida por "El Pueblo".

FULL DE DIETARI

UN VOT ISOLAT

Tema escabros aquest del monument a Pi i Margall. D'una banda hi ha el fet evident, cridaner, agressiu, que forces més o menys ocultes han aconseguit fins avui d'impendir l'erecció del monument al lloc designat per un acord del nostre Consistori. D'altra banda hi ha el fet, que treballa en la consciència de totes les persones sensibls, que el monument és una baluerna indesitjable que acabarà de comprometre l'honor estètic de la ciutat.

Conflicte, doncs, entre dos deures. Navegació angulosa entre Scilla i Caribdis. Si us decanteu a votar per la no erecció del projecte a la cruïlla de la Via Diagonal i del Passeig de Gràcia, passeu per cortís o per menyspreu de la voluntat democràtica. Si us decanteu a votar per l'erecció de la gran baluerna al·legòrica, carregueu la vostra consciència amb un remordiment que durarà tant com la vostra vida...

Què cal fer, doncs? Quina és la solució de l'amarg conflicte?

Per a mi, que no tinc investidura popular ni desitjo tenir-ne, per a mi que no tinc altres compromisos que els de la meua consciència i el meu padar, el problema, tot i la forma paorosa en què es presenta, resulta fàcil. Arreconeix sense cap vacil·lació el monument actual, i les escultures, sens dubte apreciables, que conté les preocupacions estètiques imaginables, convoco un nou concurs per erigir en el lloc designat—cruïlla de la Diagonal i del Passeig de Gràcia—un obelisc de dimensions enraonades, a honor de l'inolvidable mestre del federalisme, de l'insigne vident de la qüestió cubana, de l'home íntegre, bo, etc., etc.

Si resulta que legalment aquesta solució és impossible, meditaré una altra solució. Però des d'ara us dic que sota cap pretext voldria carregarme amb la responsabilitat d'instaurar un nou pitall en els horitzons de la meua cara ciutat. La pobra n'està prou castigada.

Endemés... però veig que és tard. Demà seguirem.

CARLES SOLDEVILA

Resposta de l'excel·lentíssim senyor don Ramón Menéndez Pidal al president de l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana

"Madrid, 1.º de abril de 1930. Sr. M. Folguera y Durán. Barcelona.

Distinguido señor. Leo lleno de interés y satisfacción su carta abierta, adhiriéndome a los actos con que un grupo de personas de Madrid y otro de Barcelona inician un diálogo que creo necesario hacer cada vez más extenso, más vivo y más frecuente. El retraimiento de usted antes, da más valor a esta adhesión reflexiva que ahora envía usted en su carta.

Al contestarle, repito mi deseo de trabajar cuanto yo pueda para que los problemas de Cataluña en las cuestiones que más directamente me afectan, sean resueltos del modo más acertado.

Hable ya una vez sobre la cuestión de la enseñanza con el ministro de Instrucción Pública, y está muy bien dispuesto; pero, aunque como valenciano conoce y siente el problema de la enseñanza bilingüe, desea estudiar especialmente el asunto antes de intentar una resolución gubernativa. Seguiré al habla con él, y un día de estos me interesaré de un modo especial porque se haga cargo de los hechos arbitrarios de la Dictadura que usted me refiere en su carta, y que piden una reparación.

Agradeceré a usted cuantos informes, documentos y publicaciones quiera usted enviarme para el más exacto conocimiento del problema en cuestión. Hablemos; sólo la preparación dialogada puede traernos la solución más razonable, que es tan deseada por quien, estrechándole la mano, se ofrece muy su afectuoso

R. Menéndez Pidal."

Correspondent a l'efectua comunicació del senyor Menéndez Pidal, el president de la "Protectora" ha disposat que li siguin tramesos els antecedents que interessa i una col·lecció de les obres publicades per l'Associació.

ATENEU BARCELONES

Conferència del senyor Pere Sainz

Avui, dissabte, a les set, el senyor Pere Sainz, catedràtic de la Universitat de Madrid, donarà la ja anunciada conferència sobre el tema "Evolució política de la España contemporània". La conferència serà pública, i per l'encunat del tema i pel nom del conferenciant promet ésser un acte del més gran interès.

El monument a Pi i Margall

En templa a parlar del projecte monument a Pi i Margall l'haver-me ocupat incidentalment del seu emplaçament, durant la meua primera etapa de regidoria de la ciutat.

Formava part, com ara, de la Comissió d'Exempla i una companya periodista requerien el meu ajut per a la iniciativa llur de dedicar els jardins de la plaça de Tetuán als mestres del periodisme barceloní. En la conversa amb aquells amics, vaig insinuar la possibilitat que la plaça de Tetuán fos l'emplaçament més adequat al monument a Pi i Margall, projecte de Blay. Calla veure, naturalment, si les dues iniciatives eren conciliables i, prèviament, la viabilitat de la meua i de l'altra. Amb aquest motiu vaig conèixer amb detall el projecte de l'escultor olotí. L'adveniment de la dictadura, al cap de poc temps, em va apartar de les tasques municipals.

L'emplaçament improvisadament indicat per mi en aquella ocasió, purament com a solució possible, ha estat també objecte del debat d'aquests dies. Seuse que pugui ni vulgui saber si els altres que han coincidit en la mateixa idea portaven intencions que, més que al monument, es referien a la significació religiosa, política o social del personatge al qual va dedicat, de mi em cal dir que ni remotament vaig tenir, aleshores ni mai, el propòsit de rebre el tribut que Ajuntaments anteriors havien acordat a la glòria de Pi i Margall.

Es elemental, jo crec, si en el debat hem d'ésser llials i volem que les posicions respectives vinguin fixades només per relació a objectius desinteressats, que plantejem la qüestió en els diversos aspectes i no segons els que presenti la nostra imaginació o les nostres presumpcions, sinó d'acord amb la realitat.

No cal pas que Pi i Margall sigui indiscutible, ni cal una adhesió preferent a les seves doctrines; n'hi ha prou amb què es reconegui en ell una de les figures més glorioses del Vuit-cents català perquè ens sentim obligats a complir l'honorament que la ciutat li deu. Si es tractés només de decidir l'erecció d'un monument a Pi i Margall a l'encrocament del Passeig de Gràcia amb la Diagonal, per a mi i per a molts, el dubte no existiria. Un monument digne de l'home glorificat, digne de Barcelona i escaient al lloc que se li destina.

La realitat, però, no es presenta tan simple. Hi ha un projecte de monument acordat i, encara més, realitzat gairebé totalment, un monument monumental, judicat desfavorablement per

La Junta d'Urbanització i Aquarterament

Quan ara fa tres anys va publicar-se el decret dictatorial constituint l'anomenada "Junta d'Urbanització i Aquarterament", s'intentà repetides vegades fer un anàlisi de l'afar i exposar els punts de vista que mereixia aquella esplèndida demostració de la llibertat a què eren tan aficionats els governants d'aquell règim caigut, sempre que es tractés de carregar-ho a les espalles de l'infeliç contribuent.

La temptativa de portar la qüestió a la tribuna de la premsa fracassà cada vegada. La "Junta d'Urbanització i Aquarterament", presidida pel general Barrera i que afectava tants interessos ciutadans, no podia ésser discutida ni més ni menys que hom no podia parlar dels abusos de la Telefónica, de l'explotació d'interessos privats amb la constitució del Monopoli de Lubrificants, del Patronat de l'Habitació funcionant amb els diners de l'erari municipal, o de les funcions del Comitè Regulador Cotoner que ara s'ha vist que no servia pas per a millorar la crítica situació de la indústria tèxtil, malgrat de les constants traves i dificultats que només ha aconseguit posar.

I no obstant, creiem que l'anomenada "Junta d'Urbanització i Aquarterament" és un dels organismes en el qual més interessats hem d'estar tots, car representa una aportació que equival a una feixuga càrrega. Però en fi, era la moda "pagar i callar". Ens sembla que avui — i demà — ens tocarà anar pagant, però per la mateixa raó s'haurà de permetre una intervenció popular més activa en aquest afar.

Què es proposava el R. D. Llei de 13 de març de 1927 en virtut del qual es creava el ja esmentat organisme? Poca cosa: Urbanitzar i embellir el barri de les Drassanes, i desallotjar com és natural els edificis on hi ha actualment les casernes i dependències militars i "ampliar l'actual Duana, millorant-ne els serveis", segons reza en l'article primer.

Però, ja més avall, el R. D. comença bastant més i dona una envergadura força més considerable a la seva finalitat. Obliga a la Junta a crear un nou edifici per al Govern militar; una caserna per al Regiment Lleuger d'Artilleria; la caserna del Bruc; acabar la de Montesa i Girona; artistes, crítics i escriptors, amb gairebé absoluta unanimitat. Un monument de més de vint metres d'alçada, amb una amplada de basament d'una setze metres.

Pot anar aquest monument, ateses totes les consideracions que s'han d'atendre, mirant el present i el futur, a la cruïlla del Passeig de Gràcia i la Diagonal? Per a mi, no; sincerament.

Es pot conservar l'emplaçament i simplificar, millorar el projecte. Per a mi, tampoc. Crec que seria molt difícil simplificar i millorar el projecte si aquest no existís més que en els plans i en la maqueta. Ho seria pel projecte en si i per altres dificultats que evidentment es trobarien. Però, segons m'acaba d'informar el propi president de la Comissió, el monument està gairebé llest, tant en la part escultòrica com en l'arquitectònica. Hi ha, doncs, dificultats insuperables, impossibilitat material de simplificació i millora.

Es pot conservar l'emplaçament i fer un monument nou? Em sembla que no cal contestar la pregunta.

He de dir, amb la mateixa sinceritat, que no crec encertat ni practicable el canvi d'emplaçament acordat en la darrera reunió de la Comissió permanent. Es més: segons referències fidedignes recollides posteriorment, es pot dir que materialment manca lloc al capdamunt del Passeig de Gràcia per al monument tal com està. El reconeixement de l'error, sobretot quan és totalment irreparable, no ha de molestar ningú.

Jo crec, avui encara més fermament, que la solució—es pot acceptar com a única, que la millor o com a mai menor—és la de conservar el monument, tal com està i ja gairebé totalment acabat, i emplaçar-lo a la plaça de Tetuán, encrocament de dues grans avingudes, amb espai suficient—al Passeig de Gràcia l'espai és sense cap dubte insuficient, sobretot si pensem en el futur—; emplaçament que no pot significar depreciació del valor de Pi i Margall, si no volem considerar més desvalorada encara la glòria de Verdaguers.

Repugnaria al meu temperament donar com a incontrovertible aquesta opinió. Crec que caldria judicar serenament la qüestió i amb coneixement exacte de la realitat. I encara més: que els tècnics més competents en cadascun dels aspectes que l'erecció del monument afecta, informessin, amb indicació d'avantatges i inconvenients, les diverses solucions proposades i les que es poguessin encara proposar.

MARTÍ ESTEVE

COMENTARI

El període de les vaques magres

"Governar no és asfaltar", va dir *Heraldo de Madrid* en un entrefilet. La frase és tan exacta que encara que l'art de governar es limités a l'obligació d'encimentar-ho tot podria dir-se que és norma de bon govern saber discernir quan cal asfaltar i quan no cal asfaltar. I si la frase no fos certa, l'abús que de la proposició contrària va fer l'Ajuntament dictatorial donaria a la dita del col·lega madrileny el valor d'una norma positiva que hauran de respectar totes les branques de l'administració pública.

"Governar no és asfaltar"; vet ací el lema que haurà d'adoptar l'actual Ajuntament de Barcelona i el que el succeirà. Aquest lema ve imposat per l'Ajuntament de la Dictadura: és el testament polític d'un Ajuntament que governava sense comptar amb el mandat dels barcelonins.

La justa interpretació del lema comporta una sèrie de limitacions que van molt més enllà de la prohibició d'asfaltar. Durant uns quants anys l'Ajuntament de Barcelona està lligat de mans: ni podrà asfaltar ni podrà fer gran cosa. I tanta feina que hi ha a fer! Perquè cal no oblidar que l'Ajuntament dictatorial, com totes les situacions transitòries, només pensava en obres de lluitament. I entretant, tots els altres serveis que ha de prestar un ajuntament, aquelles obres que cal sostenir, que donen tot el prestigi i que representen l'esperit d'una ciutat, estaven desatentes. La secció de cultura de l'Ajuntament anterior no va fer res. En aquest aspecte no hi ha hagut a Barcelona cap Ajuntament que demostrés més indiferència, una indiferència que el senyor Ponsà feia arribar a un extrem que permetia suposar que aquell Ajuntament d'aristòcrates odiava el poble. Durant sis anys i mig no ha estat inaugurat cap dels grups escolars que havia començat a construir l'Ajuntament popular. L'administració dictatorial només va edificar, ampliant uns edificis ja existents, un grup escolar, al del pare Güell. Cal, però, fer constar que aquest grup escolar va ésser construït perquè el ministre d'Instrucció pública va comunicar als ajuntaments que venia amb molt de gust que es construís un grup escolar i que se li donés el nom del general Primo de Rivera.

Caldrà fer, doncs, que l'Ajuntament dictatorial no volia fer, i de passada encara haurà d'atendre's a l'asfaltat i als problemes que plantejarà el pare de Montjuïc i la cessió del castell.

Però, com podrà fer-se aquest miracle? Perquè la caixa està buida i devem mil milions.

Ha començat per a Barcelona el període de les vaques magres. L'Ajuntament dictatorial ja va sentir els primers efectes de la crisi. L'Ajuntament actual i el que el succeirà no disposaran de gaires recursos de popularitat. Hauran de limitar-se a administrar en el sentit que aquest verb té en les cases pobres.—M. B.

Els terratrèmols de Tessàlia

Atenes, 4. — Durant el dia d'ahir s'han sentit nous terratrèmols, si bé de menor intensitat que els precedents, a algunes regions de Tessàlia. — Fabra.

Execucions a l'Afganistan

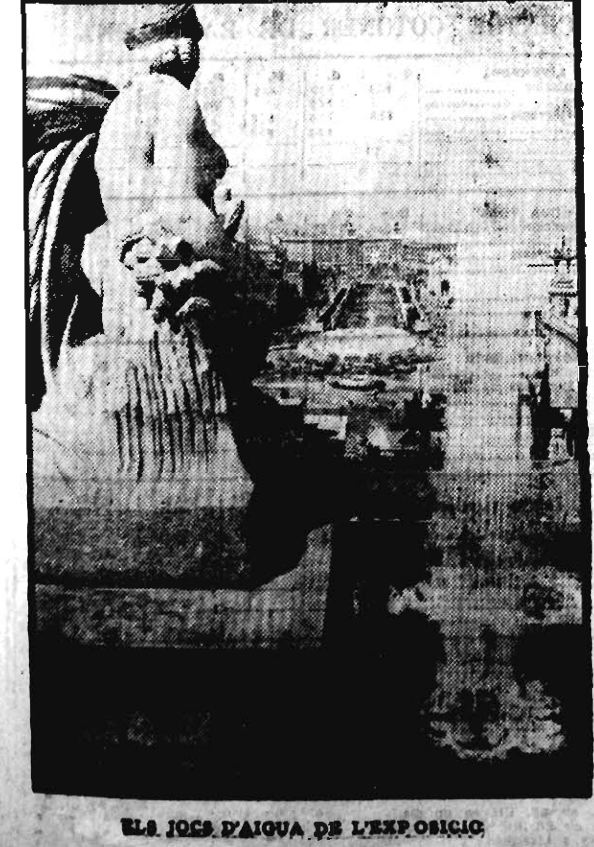
Peshawar, 4. — Onze persones de la tribu dels Kohistanis, que havien estat partidaris de l'usurpador Bachal Sakao, que fa poc va caure del tron, foren lligades a la boca d'uns canons, que foren disparats.

Els cadàvers dels així sentenciats quedaren fets a trosos.

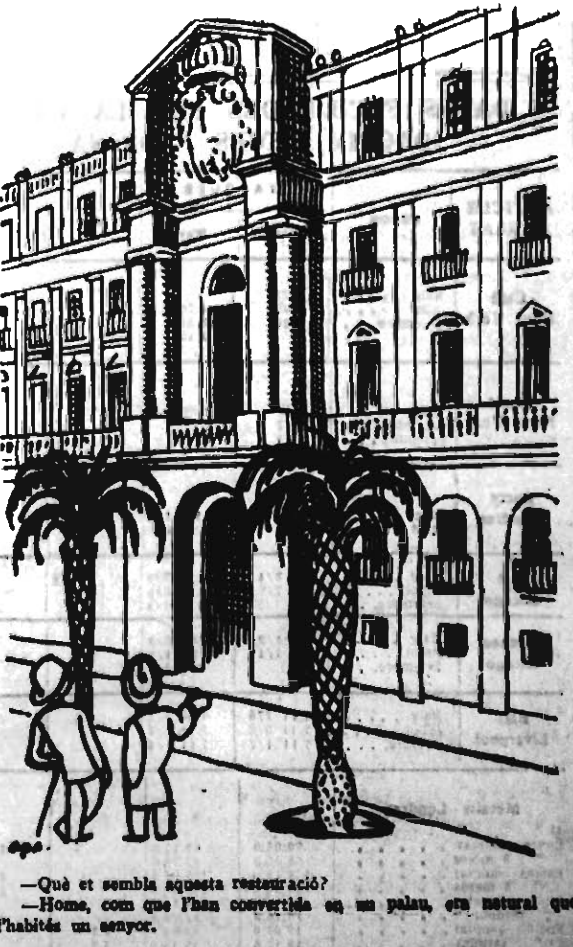
L'execució va tenir lloc a Kabul, i fou presenciada per moltes persones. — Fabra.

que es proposava i en canvi ha perjudicat sensiblement un grós sector comercial de Barcelona, sense cap profit. Almenys sense profit visible per a la urbanització de la ciutat.

VICENTS BERNADES

ELS JOCES D'AIGUA DE L'EXPOSICIÓ

—Què és sembla aquesta restauració? —Home, com que l'han convertida en un palau, era natural que l'hàbités un senyor.

BORSA - FINANCES

NOTES D'AMERICA

URUGUAI

EL FOMENT DE L'EXPORTACIO DE LLANES (I. D. E. A.)

El Banc de la República, per tal de fomentar l'exportació de llana, ha resolt col·laborar amb els productors en el sentit d'atribuir al millor consensament de les places europees, concedint-los crèdits per a l'exportació de partides en consignació. A tal objecte, els sollicitants de préstecs especials presentaran al Banc una autorització per a trametre llanes a les places europees, amb la finalitat d'èsser venudes en les condicions dels respectius mercats per a resoldre sobre la destinació dels carregaments. Les llanes "brutes" seran trametes al Banc, el qual ordenarà la classificació per compte del remitent i avançarà a Montevideo fins al 60 per cent del valor. Rebut el compte de venda del consignatari i un cop cobertes totes les despeses efectives, es liquidarà el sobrant resultant a favor dels remittents. L'agència del Banc a París rebra ordre telegràfic d'ajudar la millor liquidació de la llana en consignació entretant-se amb els respectius consignataris i informant sobre les condicions del mercat, qüestions de procediment comercial i sobre observacions tècniques respecte a la qualitat del producte. El Banc gestionarà nòmits en les millors condicions possibles. No cobrarà cap comissió per

aquesta mena d'operacions i els avenços de fons es faran al tipus del 5 i mig per cent corresponent a les operacions de Crèdit Rural i Industrial.

Index de preus a l'engròs

Setmana fins al 29 de març
—Estat Units, del Prof. Irving Fisher, 90,4 contra 90,7.
—França, del Dr. Scheibler, 83,2 contra 83,1.
—Alemanya, del Dr. Scheibler, 93,8 contra 93,7.
—Anglaterra, del Prof. Norman Crump 84,3 igual.
Base, 100 preus de 1926.
Els canvis de nivell general no s'han manifestat encara amb tot i les fluctuacions molt pronunciades que aquesta setmana s'han registrat en diverses classes de mercaderies.

Fusions bancàries a Nord-Amèrica

Parlàvem l'altre dia de la possibilitat de fusió de la Guaranty Trust amb la Bankers Trust i amb la New York Trust C.
Sembla que no ha d'haver-hi cap inconvenient en aquesta fusió, ja que totes tres Banques estan controlades per la casa J. P. Morgan and C.

Si es fa la fusió, la National City Bank, que fins ara ocupa el primer lloc important de la Banca americana, passaria a ocupar lloc secundari, i naturalment, serien d'esperar noves concentracions, a fi de no quedar-se enrera en aquest afany hegemònic.

Actualment es planteja la situació en la següent forma: la Banca Comercial de Nova York, dividida en quatre entitats, totes prou importants, però que senyalem pel seu ordre de volum de negoci: El Guaranty Trust C., que controla la Morgan; el Chase National Bank, fruit d'una fusió que anunciarem fa pocs dies; la National City Bank, i el Grup Gianini.

Index de cotitzacions de Borses mundials

— Setmana fins al 29 de març —
— Nova York, del Prof. Irving Fisher, 157,4 contra 154,4. La primera setmana de gener fou de 138,8.
— París, del Dr. Scheibler, 140,3 contra 140,5.
— Berlín, del Dr. Scheibler, 140,3 contra 83,1.
— Londres, del Prof. Norman Crump, 97,4 contra 96,3.
Base 100 cotitzacions 1926.

L'estany

El govern soviètic ha acordat realitzar compres d'estany a Bolívia.

ANUNCIS MERCANTILS

COMPANIA GENERAL D'AS-FALTS I PORTLAND "ASLAND"

El vinent dia 12, a les deu del matí, tindrà lloc a les oficines d'aquesta Societat, Paisselg de Gràcia, 45, principal, l'amortització per sortell, amb intervenció de notari públic, de 210 obligacions hipotecàries al 20 per 100, n' sigui de les emeses per aquesta Societat a 11 de maig de 1910. Podran assistir al dit acte els senyors que

acreditin posseir obligacions de la dita emissió.
Barcelona, 4 d'abril de 1930.
El Secretari general, E. Moliné i Bracero.

SUBHASTA

Per acord del Consell de família dels menors Josep, Anna i Lluís Pereyra i Boix, es treuen a pública subhasta pel preu de quatre mil set-cents catorze pessetes vint-i-sis cèntims, tres setenes parts indivises de la casa número 19 del carrer de Sant Tomàs, de la barriada d'Horta, d'aquesta ciutat, de la qual correspon una setena part a cada un dels citats menors. La subhasta tindrà lloc el dia 12, a les dotze, al despatx del notari d'aquesta capital senyor Eladi Creuhera i Padas, carrer de la Cucurulla, 1 i 3, primer, en el qual estaran exposats des d'avui fins a aquell dia els títols de propietat de l'esmentada finca i el plec de condicions de la subhasta.

Barcelona, 3 d'abril de 1930.

El tutor,
Joaquim M. Lletjós

Cotitzacions oficials comunitades pel

BANC DE CATALUNYA

MADRID	
Interior 4 %	7260
Amortització 4 %	7260
Exterior 4 %	7260
Crédit Local 4 %	7260
Crédit Local 5 %	7260
Crédit Local 6 %	7260
Crédit Local 7 %	7260
Crédit Local 8 %	7260
Crédit Local 9 %	7260
Crédit Local 10 %	7260
Crédit Local 11 %	7260
Crédit Local 12 %	7260
Crédit Local 13 %	7260
Crédit Local 14 %	7260
Crédit Local 15 %	7260
Crédit Local 16 %	7260
Crédit Local 17 %	7260
Crédit Local 18 %	7260
Crédit Local 19 %	7260
Crédit Local 20 %	7260
Crédit Local 21 %	7260
Crédit Local 22 %	7260
Crédit Local 23 %	7260
Crédit Local 24 %	7260
Crédit Local 25 %	7260
Crédit Local 26 %	7260
Crédit Local 27 %	7260
Crédit Local 28 %	7260
Crédit Local 29 %	7260
Crédit Local 30 %	7260
Crédit Local 31 %	7260
Crédit Local 32 %	7260
Crédit Local 33 %	7260
Crédit Local 34 %	7260
Crédit Local 35 %	7260
Crédit Local 36 %	7260
Crédit Local 37 %	7260
Crédit Local 38 %	7260
Crédit Local 39 %	7260
Crédit Local 40 %	7260
Crédit Local 41 %	7260
Crédit Local 42 %	7260
Crédit Local 43 %	7260
Crédit Local 44 %	7260
Crédit Local 45 %	7260
Crédit Local 46 %	7260
Crédit Local 47 %	7260
Crédit Local 48 %	7260
Crédit Local 49 %	7260
Crédit Local 50 %	7260
Crédit Local 51 %	7260
Crédit Local 52 %	7260
Crédit Local 53 %	7260
Crédit Local 54 %	7260
Crédit Local 55 %	7260
Crédit Local 56 %	7260
Crédit Local 57 %	7260
Crédit Local 58 %	7260
Crédit Local 59 %	7260
Crédit Local 60 %	7260
Crédit Local 61 %	7260
Crédit Local 62 %	7260
Crédit Local 63 %	7260
Crédit Local 64 %	7260
Crédit Local 65 %	7260
Crédit Local 66 %	7260
Crédit Local 67 %	7260
Crédit Local 68 %	7260
Crédit Local 69 %	7260
Crédit Local 70 %	7260
Crédit Local 71 %	7260
Crédit Local 72 %	7260
Crédit Local 73 %	7260
Crédit Local 74 %	7260
Crédit Local 75 %	7260
Crédit Local 76 %	7260
Crédit Local 77 %	7260
Crédit Local 78 %	7260
Crédit Local 79 %	7260
Crédit Local 80 %	7260
Crédit Local 81 %	7260
Crédit Local 82 %	7260
Crédit Local 83 %	7260
Crédit Local 84 %	7260
Crédit Local 85 %	7260
Crédit Local 86 %	7260
Crédit Local 87 %	7260
Crédit Local 88 %	7260
Crédit Local 89 %	7260
Crédit Local 90 %	7260
Crédit Local 91 %	7260
Crédit Local 92 %	7260
Crédit Local 93 %	7260
Crédit Local 94 %	7260
Crédit Local 95 %	7260
Crédit Local 96 %	7260
Crédit Local 97 %	7260
Crédit Local 98 %	7260
Crédit Local 99 %	7260
Crédit Local 100 %	7260

BORSES ESTRANGERES

PARIS	
Interior 4 %	7260
Amortització 4 %	7260
Exterior 4 %	7260
Crédit Local 4 %	7260
Crédit Local 5 %	7260
Crédit Local 6 %	7260
Crédit Local 7 %	7260
Crédit Local 8 %	7260
Crédit Local 9 %	7260
Crédit Local 10 %	7260
Crédit Local 11 %	7260
Crédit Local 12 %	7260
Crédit Local 13 %	7260
Crédit Local 14 %	7260
Crédit Local 15 %	7260
Crédit Local 16 %	7260
Crédit Local 17 %	7260
Crédit Local 18 %	7260
Crédit Local 19 %	7260
Crédit Local 20 %	7260
Crédit Local 21 %	7260
Crédit Local 22 %	7260
Crédit Local 23 %	7260
Crédit Local 24 %	7260
Crédit Local 25 %	7260
Crédit Local 26 %	7260
Crédit Local 27 %	7260
Crédit Local 28 %	7260
Crédit Local 29 %	7260
Crédit Local 30 %	7260
Crédit Local 31 %	7260
Crédit Local 32 %	7260
Crédit Local 33 %	7260
Crédit Local 34 %	7260
Crédit Local 35 %	7260
Crédit Local 36 %	7260
Crédit Local 37 %	7260
Crédit Local 38 %	7260
Crédit Local 39 %	7260
Crédit Local 40 %	7260
Crédit Local 41 %	7260
Crédit Local 42 %	7260
Crédit Local 43 %	7260
Crédit Local 44 %	7260
Crédit Local 45 %	7260
Crédit Local 46 %	7260
Crédit Local 47 %	7260
Crédit Local 48 %	7260
Crédit Local 49 %	7260
Crédit Local 50 %	7260
Crédit Local 51 %	7260
Crédit Local 52 %	7260
Crédit Local 53 %	7260
Crédit Local 54 %	7260
Crédit Local 55 %	7260
Crédit Local 56 %	7260
Crédit Local 57 %	7260
Crédit Local 58 %	7260
Crédit Local 59 %	7260
Crédit Local 60 %	7260
Crédit Local 61 %	7260
Crédit Local 62 %	7260
Crédit Local 63 %	7260
Crédit Local 64 %	7260
Crédit Local 65 %	7260
Crédit Local 66 %	7260
Crédit Local 67 %	7260
Crédit Local 68 %	7260
Crédit Local 69 %	7260
Crédit Local 70 %	7260
Crédit Local 71 %	7260
Crédit Local 72 %	7260
Crédit Local 73 %	7260
Crédit Local 74 %	7260
Crédit Local 75 %	7260
Crédit Local 76 %	7260
Crédit Local 77 %	7260
Crédit Local 78 %	7260
Crédit Local 79 %	7260
Crédit Local 80 %	7260
Crédit Local 81 %	7260
Crédit Local 82 %	7260
Crédit Local 83 %	7260
Crédit Local 84 %	7260
Crédit Local 85 %	7260
Crédit Local 86 %	7260
Crédit Local 87 %	7260
Crédit Local 88 %	7260
Crédit Local 89 %	7260
Crédit Local 90 %	7260
Crédit Local 91 %	7260
Crédit Local 92 %	7260
Crédit Local 93 %	7260
Crédit Local 94 %	7260
Crédit Local 95 %	7260
Crédit Local 96 %	7260
Crédit Local 97 %	7260
Crédit Local 98 %	7260
Crédit Local 99 %	7260
Crédit Local 100 %	7260

BERLIN	
Interior 4 %	7260
Amortització 4 %	7260
Exterior 4 %	7260
Crédit Local 4 %	7260
Crédit Local 5 %	7260
Crédit Local 6 %	7260
Crédit Local 7 %	7260
Crédit Local 8 %	7260
Crédit Local 9 %	7260
Crédit Local 10 %	7260
Crédit Local 11 %	7260
Crédit Local 12 %	7260
Crédit Local 13 %	7260
Crédit Local 14 %	7260
Crédit Local 15 %	7260
Crédit Local 16 %	7260
Crédit Local 17 %	7260
Crédit Local 18 %	7260
Crédit Local 19 %	7260
Crédit Local 20 %	7260
Crédit Local 21 %	7260
Crédit Local 22 %	7260
Crédit Local 23 %	7260
Crédit Local 24 %	7260
Crédit Local 25 %	7260
Crédit Local 26 %	7260
Crédit Local 27 %	7260
Crédit Local 28 %	7260
Crédit Local 29 %	7260
Crédit Local 30 %	7260
Crédit Local 31 %	7260
Crédit Local 32 %	7260
Crédit Local 33 %	7260
Crédit Local 34 %	7260
Crédit Local 35 %	7260
Crédit Local 36 %	7260
Crédit Local 37 %	7260
Crédit Local 38 %	7260
Crédit Local 39 %	7260
Crédit Local 40 %	7260
Crédit Local 41 %	7260
Crédit Local 42 %	7260
Crédit Local 43 %	7260
Crédit Local 44 %	7260
Crédit Local 45 %	7260
Crédit Local 46 %	7260
Crédit Local 47 %	7260
Crédit Local 48 %	7260
Crédit Local 49 %	7260
Crédit Local 50 %	7260
Crédit Local 51 %	7260
Crédit Local 52 %	7260
Crédit Local 53 %	7260
Crédit Local 54 %	7260
Crédit Local 55 %	7260
Crédit Local 56 %	7260
Crédit Local 57 %	7260
Crédit Local 58 %	7260
Crédit Local 59 %	7260
Crédit Local 60 %	7260
Crédit Local 61 %	7260
Crédit Local 62 %	7260
Crédit Local 63 %	7260
Crédit Local 64 %	7260
Crédit Local 65 %	7260
Crédit Local 66 %	7260
Crédit Local 67 %	7260
Crédit Local 68 %	7260
Crédit Local 69 %	7260
Crédit Local 70 %	7260
Crédit Local 71 %	7260
Crédit Local 72 %	7260
Crédit Local 73 %	7260
Crédit Local 74 %	7260
Crédit Local 75 %	7260
Crédit Local 76 %	7260
Crédit Local 77 %	7260
Crédit Local 78 %	7260
Crédit Local 79 %	7260
Crédit Local 80 %	7260
Crédit Local 81 %	7260
Crédit Local 82 %	7260
Crédit Local 83 %	7260
Crédit Local 84 %	7260
Crédit Local 85 %	7260
Crédit Local 86 %	7260
Crédit Local 87 %	7260
Crédit Local 88 %	7260
Crédit Local 89 %	7260
Crédit Local 90 %	7260
Crédit Local 91 %	7260
Crédit Local 92 %	7260
Crédit Local 93 %	7260
Crédit Local 94 %	7260
Crédit Local 95 %	7260
Crédit Local 96 %	7260
Crédit Local 97 %	7260
Crédit Local 98 %	7260
Crédit Local 99 %	7260
Crédit Local 100 %	7260

LONDRES		
ZURIO		
Grade	Porte A-B-C	2510
#	D	488
#	E	494
#	F	499
#	G	500
#	H	501
#	I	502
#	J	503
#	K	504
#	L	505
#	M	506
#	N	507
#	O	508
#	P	509
#	Q	510
#	R	511
#	S	512
#	T	513
#	U	514
#	V	515
#	W	516
#	X	517
#	Y	518
#	Z	519
#	AA	520
#	AB	521
#	AC	522
#	AD	523
#	AE	524
#	AF	525
#	AG	526
#	AH	527
#	AI	528
#	AJ	529
#	AK	530
#	AL	531
#	AM	532
#	AN	533
#	AO	534
#	AP	535
#	AQ	536
#	AR	537
#	AS	538
#	AT	539
#	AU	540
#	AV	541
#	AW	542
#	AX	543
#	AY	544
#	AZ	545
#	BA	546
#	BB	547
#	BC	548
#	BD	549
#	BE	550
#	BF	551
#	BG	552
#	BH	553
#	BI	554
#	BJ	555
#	BK	556
#	BL	557
#	BM	558
#	BN	559
#	BO	560
#	BP	561
#	BQ	562
#	BR	563
#	BS	564
#	BT	565
#	BU	566
#	BV	567
#	BW	568
#	BX	569
#	BY	570
#	BZ	571
#	CA	572
#	CB	573
#	CC	574
#	CD	575
#	CE	576
#	CF	577
#	CG	578
#	CH	579
#	CI	580
#	CJ	581
#	CK	582
#	CL	583
#	CM	584
#	CN	585
#	CO	586
#	CP	587
#	CQ	588
#	CR	589
#	CS	590
#	CT	591
#	CU	592
#	CV	593
#	CW	594
#	CX	595
#	CY	596
#	CZ	597
#	DA	598
#	DB	599
#	DC	600
#	DD	601
#	DE	602
#	DF	603
#	DG	604
#	DH	605
#	DI	606
#	DJ	607
#	DK	608
#	DL	609
#	DM	610
#	DN	611
#	DO	612
#	DP	613
#	DQ	614
#	DR	615
#	DS	616
#	DT	617
#	DU	618
#	DV	619
#	DW	620
#	DX	621
#	DY	622
#	DZ	623
#	EA	624
#	EB	625
#	EC	626
#	ED	627
#	EE	628
#	EF	629
#	EG	630
#	EH	631
#	EI	632
#	EJ	633
#	EK	634
#	EL	635
#	EM	636
#	EN	637
#	EO	638
#	EP	639
#	EQ	640
#	ER	641
#	ES	642
#	ET	643
#	EU	644
#	EV	645
#	EW	646
#	EX	647
#	EY	648
#	EZ	649
#	FA	650
#	FB	651
#	FC	652
#	FD	653
#	FE	654
#	FF	655
#	FG	656
#	FH	657
#	FI	658
#	FJ	659
#	FK	660
#	FL	661
#	FM	662
#	FN	663
#	FO	664
#	FP	665
#	FQ	666
#	FR	667
#	FS	668
#	FT	669
#	FU	670
#	FV	671
#	FW	672
#	FX	673
#	FY	674
#	FZ	675
#	GA	676
#	GB	677
#	GC	678
#	GD	679
#	GE	680
#	GF	681
#	GG	682
#	GH	683
#	GI	684
#	GJ	685
#	GK	686
#	GL	687
#	GM	688
#	GN	689
#	GO	690
#	GP	691
#	GQ	692
#	GR	693
#	GS	694
#	GT	695
#	GU	696
#	GV	697
#	GW	698
#	GX	699
#	GY	700
#	GZ	701
#	HA	702
#	HB	703
#	HC	704
#	HD	705
#	HE	706
#	HF	707
#	HG	708
#	HH	709
#	HI	710
#	HJ	711
#	HK	712
#	HL	713
#	HM	714
#	HN	715
#	HO	716
#	HP	717
#	HQ	718
#	HR	719
#	HS	720
#	HT	721
#	HU	722
#	HV	723
#	HW	724
#	HX	725
#	HY	726
#	HZ	727
#	IA	728
#	IB	729
#	IC	730
#	ID	731
#	IE	732
#	IF	733
#	IG	734
#	IH	735
#	II	736
#	IJ	737
#	IK	738
#	IL	739
#	IM	740
#	IN	741
#	IO	742
#	IP	743
#	IQ	744
#	IR	745
#	IS	746
#	IT	747
#	IU	748
#	IV	749
#	IW	750
#	IX	751
#	IY	752
#	IZ	753
#	JA	754
#	JB	755
#	JC	756
#	JD	757
#	JE	758
#	JF	759
#	JG	760
#	JH	761
#	JI	762
#	JJ	763
#	JK	764
#	JL	765
#	JM	766
#	JN	767
#	JO	768
#	JP	769
#	JQ	770
#	JR	771
#	JS	772
#	JT	773
#	JU	774
#	JV	775
#	JW	776
#	JX	777
#	JY	778
#	JZ	779
#	KA	780
#	KB	781
#	KC	782
#	KD	783
#	KE	784
#	KF	785
#	KG	786
#	KH	787
#	KI	788
#	KJ	789
#	KK	790
#	KL	791
#	KM	792
#	KN	793
#	KO	794
#	KP	795
#	KQ	796
#	KR	797
#	KS	798
#	KT	799
#	KU	800
#	KV	801
#	KW	802
#	KX	803
#	KY	804
#	KZ	805
#	LA	806
#	LB	807
#	LC	808
#	LD	809
#	LE	810
#	LF	811
#	LG	812
#	LH	813
#	LI	814
#	LJ	815
#	LK	816
#	LL	817
#	LM	818
#	LN	819
#	LO	820
#	LP	821
#	LQ	822
#	LR	823
#	LS	824
#	LT	825
#	LU	826
#	LV	827
#	LW	828
#	LX	829
#	LY	830
#	LZ	831
#	MA	832
#	MB	833
#	MC	834
#	MD	835
#	ME	836
#	MF	837
#	MG	838
#	MH	839
#	MI	840
#	MJ	841
#	MK	842
#	ML	843
#	MM	844
#	MN	845
#	MO	846
#	MP	847
#	MQ	848
#	MR	849
#	MS	850
#	MT	851
#	MU	852
#	MV	853
#	MW	854
#	MX	855
#	MY	856
#	MZ	857
#	NA	858
#	NB	859
#	NC	860
#	ND	861
#	NE	862
#	NF	863
#	NG	864
#	NH	865
#	NI	866
#	NJ	867
#	NK	868
#	NL	869
#	NM	870
#	NN	871
#	NO	872
#	NP	873
#	NQ	874
#	NR	875
#	NS	876
#	NT	877
#	NU	878
#	NV	879
#	NW	880
#	NX	881
#	NY	882
#	NZ	883
#	OA	884
#	OB	885
#	OC	886
#	OD	887
#	OE	888
#	OF	889
#	OG	890
#	OH	891
#	OI	892
#	OJ	893
#	OK	894
#	OL	895
#	OM	896
#	ON	897
#	OO	898
#	OP	899
#	OQ	900
#	OR	901
#	OS	902
#	OT	903
#	OU	904
#	OV	905
#	OW	906
#	OX	907
#	OY	908
#	OZ	909
#	PA	910
#	PB	911
#	PC	912
#	PD	913
#	PE	914
#	PF	915
#	PG	916
#	PH	917
#	PI	918
#	PJ	919
#	PK	920
#	PL	921
#	PM	922
#	PN	923
#	PO	924
#	PP	925
#	PQ	926
#	PR	927
#	PS	928
#	PT	929
#	PU	930
#	PV	931
#	PW	932
#	PX	933
#	PY	934
#	PZ	935
#	QA	936
#	QB	937
#	QC	938
#	QD	939
#	QE	940
#	QF	941
#	QG	942
#	QH	943
#	QI	944
#	QJ	945
#	QK	946
#	QL	947
#	QM	948
#	QN	949
#	QO	950
#	QP	951
#	QQ	952
#	QR	953
#	QS	954
#	QT	955
#	QU	956
#	QV	957
#	QW	958
#	QX	959
#	QY	960
#	QZ	961
#	RA	962
#	RB	963
#	RC	964
#	RD	965
#	RE	966
#	RF	967
#	RG	968
#	RH	969
#	RI	970
#	RJ	971
#	RK	972
#	RL	973
#	RM	974
#	RN	975
#	RO	976
#	RP	977
#	RQ	978
#	RR	979
#	RS	980
#	RT	981
#	RU	982
#	RV	983
#	RW	984
#	RX	985
#	RY	986
#	RZ	987
#	SA	988
#	SB	989
#	SC	990
#	SD	991
#	SE	992
#	SF	993
#	SG	994
#	SH	995
#	SI	996
#	SJ	997
#	SK	998
#	SL	999
#	SM	1000
#	SN	1001
#	SO	1002
#	SP	1003
#	SQ	1004
#	SR	1005
#	SS	1006
#	ST	1007
#	SU	1008
#	SV	1009
#	SW	1010
#	SX	1011
#	SY	1012
#	SZ	1013
#	TA	1014
#	TB	1015
#	TC	1016
#	TD	1017
#	TE	1018
#	TF	1019
#	TG	1020
#	TH	1021
#	TI	1022
#	TJ	1023
#	TK	1024
#	TL	1025
#	TM	1026
#	TN	1027
#	TO	1028
#	TP	1029
#	TQ	1030
#	TR	1031</

ES FACIL AVUI

d'aprendre d'escriure en català. I és necessari de saber-ne!

Un curs per correu o personal del

Liceu Dalmau

és la millor solució

BARCELONA: València, 245

TERRASSA: St. Antoni, 5 SABADELL: Pl. Major, 9

MANRESA: Plaça Sant Domènec, 1

NOTICIARI

LA PUBLICITAT

PREUS DE SUBSCRIPCIO

	Pla.
Barcelona, 1200	1.500
Península Ibèrica, trimestral	750
Amèrica, 1200	1.500
Altres països	1.500

SERVEI METEOROLÒGIC DE CATALUNYA

Situació general atmosfèrica d'Europa a les set del dia 4 d'abril de 1930:

A l'entrada del Canal de la Mànega hi ha el centre d'un important i extensió ciclò que produeix vents tempestats de pluja i vent al nord-oest de França i a totes les Illes Britàniques.

Un altre mínim baromètric secundari, format al golf de Gènova, determina també mal temps amb xàfecs i vents forts del sud a la Toscana, Piemont i Costa Brava amb precipitacions de 47 litres per metre quadrat a Milà, 21 a Torí, 18 a Tòlo i 13 a Gènova i Niza.

A la Península Ibèrica domina temps variable i vent de ponent, amb cel seré o semitapat per les costes mediterrànies i nuvolós amb caire plujós al centre i a l'oest.

Estat del temps a Catalunya a les vuit:

Pa vents moderats o forts del quart quadrant a les províncies de Girona i Barcelona; a la resta de la regió els vents són fluïds i variables.

Durant les darreres vint-i-quatre hores es registraren algunes pluges de caràcter tempestuós a l'interior de la província de Barcelona i a la costa de Girona.

La temperatura mínima d'avui ha estat de 5 graus sota zero a l'Estan-gento i al port de la Bonaguia.

FRONTO NOVETATS

Aquesta nit

IRIGOVEN II - MARCELINO

contra

GABRIEL - GUILLERMO

La Corporació Taquigràfica del Sistema Garriga tindrà demà, diumenge, junta general. La reunió tindrà lloc a l'estatge del Foment del Treball Nacional, a les onze del matí.

INSTITUT DE CULTURA I BIBLIOTECA POPULAR DE LA DONA

Soció Permanent de Religió i Culte. — Demà, diumenge, a les vuit: Missa reçada de Comunió. Les senyores que desitgin que se'ls reservi pal-mo per al diumenge de Rams, del dia 10 fins al dia 12, a la una de la tarda, a Seccions Permanents els il·lustraran les contranys. Preu, 2 pessetes.

Soció Permanent d'Economia i Proveliments. — Llista de la setmana: Dilluns: Ous moulés flamanda i Ous Beres. Dimarts: Delícies de sal-mo a la Toscana. Dimercres: Irish stew i "Brochettes" de ronyons. Dijous: Pàssols amb lletuga i patates Darfin. Divendres: Maonesa de peix. Dis-abte: Macarrons de crema gratinats. Classes de la tarda.—Dimercres: Escalopes a la Verdi i Centre Chantilly. Dissabte: Llagosta Thermidor i Bu-nyols Vienesos.

Menjador econòmic (exclusivament femení). Obert tots els dies, de la una a les tres. Preus dels dinars, a diari, 3 ptes.; per abonament setmanal, 250 ptes.; per abonament mensual, 2 pes-setes.

Soció Permanent d'Esports i Ex-cursos.—Demà, diumenge, excursió a Tossa de Mar.

Soció Permanent de Cerimonial i Festes. — Demà, diumenge, de dos quarts de deu a dos quarts d'onze, lliç de dansa catalana per totes les inscrites a la sessió del mes de maig.

NAFTALINA

contra les arnes

SERVEI METEOROLÒGIC DE L'OBSERVATORI DE LA UNI-VERSITAT DE BARCELONA. — 4 d'abril de 1930. Hores d'observació: 7. 13. 18. Baròmetre a zero i al ni-vell de la mar: 753.5, 752.7, 752.1 mil·límetres; 1004.6, 1003.5, 1002.7 mil·lí-metres. Termòmetre a l'ombra: sec, 13.1, 18.0, 14.0; humit, 9.7, 13.2, 11.0. Humitat (centèsimes de saturació): 62, 55, 67. Vent: direcció, W. Noe, SW; velocitat (m. per segon): 4, 2, 3. Es-tat del cel: Seré, quasi tapat, nuvolós. Classe de núvols: Ci, St-cu; cl. Ast-cu; Ci, Acu, st-cu. Temperatures ex-tremes a l'ombra: màxima, 18.3; mí-nima, 11.61. f.d. arran de terra, 9.0. Oscil·lació termomètrica: 6.9. Tempe-ratura mitjana: 14.9. Precipitació aigua recollida a les set, 0; recollida a les 18, 0.0. Recorregut del vent en el mateix període: 13.6 quilòmetres.

L'EXCURSIÓ DE DEMA A TAR-RAGONA I POBLET

Vent de tot sels indrets dema-nen als organitzadors d'excursions col·lectives una atenció preferent per aquestes dues meravelles que es diuen Tarragona i Poblet.

Mentre "Viages Blaus" divulga-va com es mereixia la nostra. Cos-ta Brava i ningú no es preocupava de facilitar la coneixença d'aquells indrets que tan meravellosos són d'esser coneguts de tots els catalans i de tots els que no ho són.

Ara "Viages Catalònia", que pel

que es veu estan animats del ma-tei esperit de "Viages Blaus", ve-nen a omplir aquesta falta amb l'or-ganització de les seves excursions de primers diumenges de mes en autocar.

Tarragona i Poblet estaran des-d'ara a l'abast de tothom.

La societat Joventut de Les Corts, en reunió general ordinària celebrada el dia 29 de març proppassat, elegí la següent Junta Directiva:

President, Josep Virgili; vice-president, Hilari Moya; secretari, Ricard Chauré; vice-secretari, J. M. Carbo-nell; comptador, Agustí Cusó; cal-xer, Angel Riera; bibliotecari, Gaspar Obrer; vocal: Julià Julià, Josep Samó, Lluís Juncar i Sebastià López.

Al cinquè pis, tercera porta, de la casa número 32, del carrer del Portal Nou, tingueren una acalorada discus-sió Blai Fortea Gálvez, de cinquanta anys, i Josep Dalmau Fuiol, de vint-i-vuit.

Tots dos varen haver d'esser assis-tits al dispensari corresponent, on apre-ciaren a Fortea lesions de pronòstic reservat, i lleus a Dalmau.

Zotal

EL QUE ES VEN A DOJO ES FALSIFICAT. REBUTGEU-LO

PATRONAT PROVINCIAL PER A LA PROTECCIÓ D'ANIMALS I PLANTES DE BARCELONA

Aquesta tarda, el Patronat Provin-cial per a la Protecció d'Animals i Plantes celebrà sessió al Govern ci-vil, i entre altres assumptes que seran tractats, figura el solemne repartiment

LA MUSICA

NOTES OFICIOSES

CORS DE CLAVER

El Consell Directiu de l'Associació Entrepreners dels Cors d'En Claver posa a coneixement de totes les societats adherides a aquesta que demà, diu-men-gue, a les onze del matí, tindrà lloc l'assaig de conjunt al saló d'actes, en preparació a la gran festa que es farà el diumenge dia 13 de l'actual, al monument del poeta mossèn Jacint Verdaguer.

EL VINENT CONCERT BLAN-CA SELVA I JOAN MACIA AL PAVELLO DELS ARTISTES REUNITS

Heus ací el programa del concert que donaran diumenge vinent al Pavelló dels Artistes Reunits de l'Exposició de Barcelona els emi-nents artistes Blanca Selva i Joan Macià:

Primera part: Sonata en mi be-moll, Mozart (violí i piano); "Idil·le", de Chabrier, "Camina"; a) Camí del Solitari, b) Camí de festa sense alegria, c) Camí del darrer encontre, d) Camí d'amor del tu-ró, de Manuel Blancfort (estre-ne-ró), e) "Baigueses au Soleil", de Déodat de Séverac. Les tres dar-re-res per a piano sol.

Segona part: Estrenà de la Suite per a violí i piano, original de Blan-ca Selva; "Cants de llum"; a) Mar i Sol (Bressolera), b) Espia-dimonia (scherzo), c) Ametller florit (Récord de Montserrat), d) Humo-resca, e) Ofrena.

Tercera part: "Impromptu, de Schubert, i "Novel·leta", en si me-nor, de Schumann, per a piano sol; i "L'Avia", d'Agustí Gran, "Les Birbadores", d'Eduard Toldrà, "Phi-lis", de Déodat de Séverac, i "Ron-dó", de Mozart, per a violí i piano.

Per a entrades, nombre limitat a 150, a "La Pinacoteca", passag de Gràcia, 34. Els artistes i literats que es donin a conèixer tindran dret a un cinquanta per cent de des-compte.

EL CONCERT XXVI DE L'AS-SOCIACIÓ D'AMICS DE LA MUSICA DE BADALONA

A l'Associació d'Amics de la Mú-sica de Badalona aconseguiren un èxit ben remarkable els notabilíssims artistes Concepció Callao i Antoni Marqués. D'aquest excellent com-positor i pianista, Concepció Callao cantà, acompanyada per l'autor, una col·lecció de "lleders" que impres-sionaren profundament l'auditori se-lecte que obligà a bisar-ne la major part. Concepció Callao els inter-prèt amb el seu peculiar mestratge i profunda expressió.

Antoni Marqués interpretà des-prés el seu aplec d'obres per a pia-no que titula "D'Après Nature" i fou ovacionat per l'auditori com a compositor d'idees ben personals i de característica inspiració vehemen-t no pas exempta d'exquisides deli-cadeses i sempre regida per una alta concepció de musicalitat.

Com a pianista, Antoni Marqués deixà la immillorable impressió de

de premi que, amb motiu de la Festa de l'Agricultura, organitzada per l'es-mentat Patronat, tingut lloc al mes de desembre darrer, per la qual es fe-ren creditors més d'un miler d'alum-nes de les escoles de la província, més d'un centenar de mestres, quaranta-dues societats corals i nou velleits agricultors.

JONES VERITABLE OASIS per a comprar a bon preu anou a la Joleria Magnífica, Tallers, 41

Durant el mes de març proppassat, a la Policlínica de la Quinta de Salut L'Al·lança es prestenen els següents serveis:

Cirurgia general i estòmac, 658; Medicina general, 536; malalties de la infància, 130; malalties de la dona, 174; gòrria, nas i oïdes, 704; vies urinàries, 746; embaris i part, 401; Cirurgia ortopèdica, 9; malalties ner-vioses i mentals, 73; malalties de la pell, 241; dentista, 329; malalties dels ulls, 497; massatge, 55; cor i vasos, 23; pulmonis, 31; sol d'altura, 199. Total, 4.465 serveis.

A més, durant l'esmentat mes, in-gressaren al seu Palau de la Mutuali-tat, 184 malats.

La Junta Directiva del Foment de la Sabateria ha quedat constituïda de la manera següent:

President, Jaume Trabat; vice-president primer, Josep Sany; vice-president segon, Rafael Garcia; secretari, Alfons Raspall; vice-secretari primer, Josep Torrents; vice-secretari segon, Marían Jover; tresorer, Rafel Grau; comptador, Vicenç Crous; revisadors de comptes, Francesc Cots i Angel Ibáñez; vocals: Francesc Alonso, An-toni Mestre, Carles Cufí, Joaquim Torres, Miquel Abat, Sàcarles Freixes i Sadurn Cortès.

LA MUSICA

NOTES OFICIOSES

CORS DE CLAVER

El Consell Directiu de l'Associació Entrepreners dels Cors d'En Claver posa a coneixement de totes les societats adherides a aquesta que demà, diu-men-gue, a les onze del matí, tindrà lloc l'assaig de conjunt al saló d'actes, en preparació a la gran festa que es farà el diumenge dia 13 de l'actual, al monument del poeta mossèn Jacint Verdaguer.

EL VINENT CONCERT BLAN-CA SELVA I JOAN MACIA AL PAVELLO DELS ARTISTES REUNITS

Heus ací el programa del concert que donaran diumenge vinent al Pavelló dels Artistes Reunits de l'Exposició de Barcelona els emi-nents artistes Blanca Selva i Joan Macià:

Primera part: Sonata en mi be-moll, Mozart (violí i piano); "Idil·le", de Chabrier, "Camina"; a) Camí del Solitari, b) Camí de festa sense alegria, c) Camí del darrer encontre, d) Camí d'amor del tu-ró, de Manuel Blancfort (estre-ne-ró), e) "Baigueses au Soleil", de Déodat de Séverac. Les tres dar-re-res per a piano sol.

Segona part: Estrenà de la Suite per a violí i piano, original de Blan-ca Selva; "Cants de llum"; a) Mar i Sol (Bressolera), b) Espia-dimonia (scherzo), c) Ametller florit (Récord de Montserrat), d) Humo-resca, e) Ofrena.

Tercera part: "Impromptu, de Schubert, i "Novel·leta", en si me-nor, de Schumann, per a piano sol; i "L'Avia", d'Agustí Gran, "Les Birbadores", d'Eduard Toldrà, "Phi-lis", de Déodat de Séverac, i "Ron-dó", de Mozart, per a violí i piano.

Per a entrades, nombre limitat a 150, a "La Pinacoteca", passag de Gràcia, 34. Els artistes i literats que es donin a conèixer tindran dret a un cinquanta per cent de des-compte.

EL CONCERT XXVI DE L'AS-SOCIACIÓ D'AMICS DE LA MUSICA DE BADALONA

A l'Associació d'Amics de la Mú-sica de Badalona aconseguiren un èxit ben remarkable els notabilíssims artistes Concepció Callao i Antoni Marqués. D'aquest excellent com-positor i pianista, Concepció Callao cantà, acompanyada per l'autor, una col·lecció de "lleders" que impres-sionaren profundament l'auditori se-lecte que obligà a bisar-ne la major part. Concepció Callao els inter-prèt amb el seu peculiar mestratge i profunda expressió.

Antoni Marqués interpretà des-prés el seu aplec d'obres per a pia-no que titula "D'Après Nature" i fou ovacionat per l'auditori com a compositor d'idees ben personals i de característica inspiració vehemen-t no pas exempta d'exquisides deli-cadeses i sempre regida per una alta concepció de musicalitat.

Com a pianista, Antoni Marqués deixà la immillorable impressió de

CUINEU AMB JOLI MARTI

joli joo", Jannequin; "La gar-dana dels blats", Moles; "La cançó nostra", Morera; "Cor-pus", Vidal Roda.

ASSOCIACIÓ OBRERA DE CONCERTS

L'Associació Obrera de Con-certs celebrà demà, diumèn-ge, dia 6, al Palau de la Música Catalana, a les onze del matí, el seu novè concert del curs actual, el qual anirà a càrrec del Quartet Casals, i s'interpre-tarà el següent programa:

Primera part

Quartet en sol major, op. 18, número 2, Beethoven.

Segona part

Quartet en mi menor, op. 12, Mendelssohn.

Tercera part

Quartet sobre temes populars bascos (primera audició a Bar-celona), Usandizaga.

Per a l'assistència a aquest concert caldrà presentar el tí-tol de soci del primer semestre de 1930 (color groc).

ORQUESTRA DEL CIRCOL CATALIO DE GRÀCIA

La novella orquestra que la Secció Musical del Círcol Catà-lio de Gràcia ha creat recent-ment a força de treball i entu-siasme, omplirà totalment el cinquè concert de Quaresma, demà, diumenge, al seu saló so-cial, Santa Magdalena, núme-ro 12 i 14.

Quan la seva presentació ofi-cial—fa cosa d'una quantia me-sos—merescu de distingir mestres nostrats i dels perío-distes que hi assistiren, parau-les de lloanga i estimul que no foren dites en va, ja que ara, en avarar-se de bell nou al pú-blic, ho fa conscient de la seva responsabilitat, amb una més gran seguretat, filla d'un acur-at estudi i de l'incansable en-tusiasme del seu director, el mestre Josep Pomerol.

En el programa hi figura una obra del mestre Rossini, "El guilem", dedicada d'una mane-ra gentil a aquesta novella Or-questra.

La part central del progra-ma "anirà a càrrec dels joves concertistes R. Francesc, violí, i R. Llobet, violí, i E. Bertran, pianista acompanyant.

MARIA COQUARD

— I —

JOAN ALTÍMIRA

Quan a la renomada d'una artista hi va unit un programa selecte, l'èxit es dona per des-complat.

Així succeí amb el concert —quart dels organitzats per a aquesta Quaresma— que diu-men-gue passat, i a l'estatge so-cial del Círcol Catalio de Grà-cia oferí als seus amos la Secció Musical de tant important èxit.

Maria Coquard, que està ori-dada a esdevenir una gran pia-nista, fou la primer a tercera parla d'una manera senalle-ment meravellosa. Sap donar a cada nota una personal inge-niositat i amb varonívol mestratge executà obres de Handel, Scar-latti, Beethoven, Chopin, Rax-mannov, Txaikowski, Falla i Albéniz. Se'n bisaren un parell, i, de més a més, fora de pro-grama, interpretà "La dansa del molinero", de Falla.

De Joan Altímiria només hau-riem de repetir els elogis que ens meregué la seva actuació en el Quartet Llatí, del qual n'és element valuós. Violinista notabilíssim, omplí la segona part del programa amb obres de Mozart, Schubert, Brahms, Wienawsky i Paganini-Kreisler, embadalint el públic, que no es cansa d'aplaudir-lo i l'obligà a repetir "L'Abella", dita amb una notatada perfecta, i ensens tocar la Sorenaia núm. 1, de Ordá.

El difícut Preludi i Allegro de Paganini-Kreisler fou genial-ment interpretat.

ORFEO BARCELONÈS

Aquest Orfeó donarà demà, diumenge, un concert al gran-diós saló d'actes del Col·legi dels Germans de les Escoles Cristianes, de la Plaça de la Bo-nanova, per al qual s'ha escollit un interessant programa.

Dirigirà la massa coral el mestre Allisot.

El darrer dels concerts extraordi-naris que se celebren al Gran Calé Espanyol obtingué un esplendorós èxit, que refermà el prestigi que gaudeix el Quintet Vilalta, aquesta vega-

da secundats pels excel·lents instru-mentistes senyors Albert Martí, Francesc Casanoves, Montoliu, Jon-coss, Montorió, Custodi, Colás i el típle de la cobla "Barcelona A. M."

El programa estava compost ex-clusivament d'obres d'En Jaume Pa-hissa: "Cant de muntanya", a piano sol, interpretada per l'eminent con-certista Alexandre Vilalta; qui es veié obligat a repetir-la, i una selec-ció de "La princesa Marguerida", i d'obres del mestre Eduard Toldrà: "El bac de les ginestetes", "Mariona", "Sol ixent", "Ave Maria", amb la interpretació de la qual s'assignà un èxit personal el talentós violinista Emili Vilalta, i "Camperola".

Finalitzà el concert amb el recull de cants populars catalans fet per Gironella, entre els quals figurà "El cant de la senyera", que s'escollí—el públic en preà a peu dret i de-po-berit—en mig dels més respectuosos i entusiàstics aplaudiments, havent d'esser tocat una altra vegada.

Aquesta vetllada constituïx, doncs, un concert més de l'empresa d'aquest popular cafè.

Els pagaments a Hisenda

El delegat d'Hisenda ha senyalat els següents pagaments per a avui:

Joan Bas Soler, 9.557,31; pesetes; Martí Clotet, 1.460,50; Josep Cla-rumunt, 157,92; Alvar Casares, 1.995; Agustí Codol, 166; Joan Cols, 249; Evarist Casado, 156; Eusebi Font, 500; Ramir Hortel, 4.328,90; Pere Llobet, 1.996; Josep Monó, 166; Jo-sep Mestres, 1.996; Joan Monell, 423; Josep Pastor, 300; Enric Raso, 258,35; Ramon Germans, 341,76; Josep Ra-mon, 2.000; Josep Maria Salvà i Fran-cesc Torre, 16.390,71; Urallia, S. A., 360,15; Enric Vila, 2.841; Josep Vi-ves, 166; Habilitat 1r terç de la guèr-dia civil, 32.996; marguts de Maria-na, 4.935; Albert Albert, 1.608,88; Salvador Andreu, 1.052,80; Rosa An-dreu, 1.110,37; Emili Bielza, 1.480,5; Joaquim Barquer, 205,63; Pere Ca-sagreu, 1.899,97; Carles Fano, 206,10; Matilde Farrills, 276,36; Joan Baus-tista Ferrer, 113,51; Francesc Moragues, 1.529,85; Josefa Puigsegú, 1.280,50; Joan Ribó, 1.529,85; Maris Rodó, 3.484,50; Ramon Roca, 219,61; Marian Salanova, 1.399,64; Salvador Salles, 1.209,08; Manufactura Serra Balot, 207,27; Caterina Santandreu, 138,18; Leopold Terol, 1.924,95; Pere Vidal, 69,22; Jesús Viza, 1.294,30; Astillers Burrell, S. A., 1.342,33; Nicolau Ar-manguer, 17.091,61; Josep Darnis, 1.579,20; Joan Bausista Molins, 173,38; Antoni Bergués, 1.184,40; Joaquim Burruí, 227,01; Francesc Busón, pes-setes 1.775; Alfons Bonsehl, 400; Jo-aquim Basté, 950; Josep Clarumunt, 2.162,50; Contratacions i Subministres, 46.062,97; Esteve March, pes-setes 666,23; Joan Ors, 43.674,23; Joan Puigcerver, 16.509,47; Antoni Plans, 1.167,30; Joan Quero, 392,23; Ma-nuel Segalà, 715,68; Emili Sardà, pes-setes 33.391,09; Pere Tarré, 12.441; Administració de Loteries número 7, 2.057; idem número 12, 20.000; idem número 35, 36.788,70; idem núme-ro 41, 3.761.

Associació de Compta-bles de Catalunya

Tal com s'annuncià oportunament, el dia 27 del passat mes de març el culte advocat i volgut company senyor Manuel Francitoria celebrà la seva conversa sobre el tema "La comptabilització dels efectes protes-tats".

L'autoritat del disertant en qües-tions comptables i l'interessant del tema congreguèren un nodrit nombre d'oients, part dels quals i molt espe-cialment els companys Torredell, Pach i Gener, prengueren part a la controvèrsia que l'enfada arran d'aquest aspecte de la comptabilitat.

El millor SOMIER

El millor LLIT TURC

El millor LLIT per a casa de camp

són els fabricats a base de fusta corbada per procediment patentat als Tallers de SEBASTIÀ LATORRE I C. LTDA.

Vegeu-los examinant-los i els adquireu

Són còmodes, indeformables, i a més, per estar fabricats especial-ment amb tots els seus elements units a pressió i hermèticament ajustats

De venda als

Magatzems EL SIGLO

Bloc del transeünt

Doctor Marian Vilaseca, canonge administrador de l'Hospital de Sant Pau i de la Santa Creu.

Molt senyor meu: A LA PUBLI-CITAT del dimarts dia 14 del mes proppassat trobo un article proposant que es deixi un nom dels dos que avui se li dona a l'Hospital de Sant Pau i de la Santa Creu, o sigui Hospital de la Santa Creu. Aquesta idea ja l'he tinguda diferents vegades, però si li restem el seu nom, les generacions que vinguin no tindran cap record del gran patrici Pau Gil, "l'illustre pa-trici", com vos molt santament li direu; nosaltres li donem un record etern, li donem quelcom que honori el seu nom gloriós.

Amic meu: situen-vos allí mateix on hi el VÍST EN PAU Gil, al centre de la porta principal, i veureu una magní-fica atinguda que dona des de la for-mosa Sagrada Família, edifici notabi-liíssim, a l'Hospital de Sant Pau. Aquesta via és oberta precisament per tal de donar pas a l'eminent Hospital de Sant Pau, i també per la magnífica via que dona a tots dos edificis, glòria nostra.

A aquesta atinguda, no podria do-nar-se-li el nom d'Atinguda d'En Pau Gil? Crec que és el que s'hauria de fer; i aleshores, com vos deus, es pot treure Hospital de Sant Pau i pot quedar el nom que de l'any 1901 té l'humanitarrissim Hospital de la Santa Creu.

Cardialment vostre hum

LA POLITICA

Adhesions al manifest d'Acció Catalana

Donat el gran nombre de lletres que Acció Catalana rep aquests dies, de catalana que s'adhereixen al manifest, comuniquem als nostres amics que les lletres en les quals no es fa altra declaració que l'adhesió al manifest queden contestades amb la publicació del nom de l'adherent a la llista que encapçala aquesta secció.

Jaume Font i Angelina.
Josep M. Galceran i Bonet.
Frederic Subirós Castelló.
Cristófor Yegola, d'Artesa de Segre.
Josep Vila Moret, d'Olot.
Josep Coll Plana, id.
Jaime Bosch Ventura, id.
Joan Climent, de Sabadell.
Jaume Font, id.
Manel Bernaldo Bes, id.
Lluis Julià, id.
Ramón Solà, id.
Josep Sorribes, id.
Josep Fariol, id.
Joan Mas, id.
Martí Serracant, id.
Jaume Rodamillans, id.

Ha estat feta una edició en folles folles del manifest d'Acció Catalana. Les persones que en desitgin poden adreçar-se a aquesta Redacció, que els en facilitarà.

El fet de Catalunya

EL DRET DE CATALUNYA

De Marcel·lí Domingo a "La Libertad", de Madrid:

"No existe o existe el problema catalán? ¿No existe? ¿Es, como se ha sostenido infinidad de veces, el artificio de una conveniencia política, el ademán aislado de cuatro locos o cuatro aprovechados, el juego de un caudillaje que sólo busca las utilidades inmediatas? Si no existe no se explica que se cargue sobre el Ejército la responsabilidad de la ley de Jurisdicciones con el único objeto de reprimir a Cataluña; que se conculque la Constitución, se produzca un golpe de Estado y se sostengan seis años de régimen dictatorial con la justificación de contener los desbordamientos de Cataluña; que se destruyan las instituciones catalanas, que se prohíba la ostentación de sus símbolos, que se atente contra su idioma, que se combatan sus canciones, sus danzas, sus himnos, todas las más entrañables manifestaciones del espíritu popular... Si no existe no se comprenden las violencias represivas que reiteradamente, con contumacia, contra la ficción se han empleado. Equivalen ellas a la movilización de todo un ejército contra un enemigo inexistente, a la realización de todas las operaciones quirúrgicas que el cuerpo de un enfermo imaginario... ¿Existe el problema? ¿Existe el problema y él no es otra cosa que el deseo de que no haya formas jurídicas, administrativas y políticas para comprimir las realidades, sino que estas formas se substituyan por otras que sirvan a los fines normales de la vida organizada de una nación? Entonces el antipatriotismo no está allí donde existe el problema como un ideal y un afán, como un deseo de superación y una exigencia de instrumentos legales para que esta superación sea efectiva: el antipatriotismo existe donde obstinadamente se niega el problema, o no quiere conocerse, o se pretende destruirlo. Desde la famosa entrada de Fernando e Isabel en Granada—escribe John Dos Santos en su reciente libro "Rocinante vuelve al camino"—, la historia de España ha sido un continuo esfuerzo para encajar un taco cuadrado en un agujero redondo. Desde entonces el conflicto ha corrido, haciéndose más fútil, todas las bayonetas energías de la nación. Quiero decir el persistente esfuerzo de centralizar su pensamiento, su arte, su religión, su gobierno, un país cuya energía va por otro camino. El resultado ha sido la consiguiente paralización de toda vida y de todo pensamiento, de modo tal, que un siglo de revolución parece no haber facilitado a España la solución de sus problemas. Y es que no existe solución posible al problema de una nación en la cual el Poder centralizado y el separatismo trabajan sólo para aniquilarse uno a otro." Evidente. España debió ser una suma de colaboraciones, teniendo cada una de estas colaboraciones una personalidad definida, mantenida y respetada. El Estado, en poder de los autócratas, se empeñó en lo contrario. Y cesaron las colaboraciones. O despreciando lo que Shestakoff llamó "el odio impotente", lo que pudieron ser colaboraciones se convirtieron en hostilidades o desvíos. Las personalidades peninsulares se eslabonaron o se borraron, esbatiéndose o esbatiéndose España en Europa. El intento por siglos del Estado español estuvo en aniquilar las características diferenciales, en sotocar los alientos de soberanía, en contener los impulsos allí donde se producan, en rebajar el volumen de las colectividades que aspiraban a imponerse... Tan sobrado estaba el Estado español de energías vitales que podía prescindir de las que existieran o destruir las adivinadas? El Estado español se suicidaba en estos

atentados a los derechos de las personalidades peninsulares. Perdían su categoría jurídica las personalidades peninsulares; pero el daño mayor lo sufría el Estado español, que perdía su asistencia civil en el interior y su jerarquía internacional. Cataluña no era en España lo que podía y debía ser; España, por no constituirse definitivamente, dejaba de ser en Europa lo que fue y lo que pudo seguir siendo.

"Los libros prohibidos iluminan al Mundo; las palabras suprimidas o condenadas se repiten de un extremo a otro de la Tierra." Así habló Emerson. ¿Es el clamor de las palabras y los libros negados el que ha decidido a Castilla a tender los brazos a Cataluña? Seguramente. Este ademán corresponde a la noble tradición de Castilla, que supo siempre servir a su ideal humano por encima de sí misma, por encima del interés particular. La tradición renace ahora con el peregrinaje de los intelectuales castellanos a Cataluña. Este peregrinaje obliga: obliga a Castilla a ser la voz insomniable e inculcable que proclama e impone la nueva forma jurídica; obliga a Cataluña, a su vez, a constituirse en la realidad superior que incorpore la nueva forma jurídica como un merecimiento y una justificación; obliga a Castilla a convertir el asimismo en respeto de aquellas libertades esenciales; obliga a Cataluña a convertir el separatismo en colaboración dentro de la propia ley que Cataluña se haya dado. Obliga, en síntesis, a Castilla y a Cataluña a pensar que han entrado en una hora seria de la historia de España. Y que ella exige que los problemas no se oculten, se envenenen, se desvirtúen o se nieguen, sino que se los afronte resueltamente y se los resuelva."

L'ANIMA DE CATALUNYA

De Roberto Castrovindo a "El Liberal", de Bilbao:

"De Cataluña han vuelto los intelectuales que firmaron el mensaje de protesta contra la persecución dictatorial a la lengua catalana que el médico-salvador de España prescribía para uso interno. Fuera de las conversaciones en el comedor de una casa, en el salón de un hotel, en el gabinete de un Círculo, en el antepalco del Liceo, en la rúa del Paseo de Gracia o en los corrillos de la Rambla, el catalán estaba prosaico. No podía figurar en las convocatorias del Colegio de Abogados de Barcelona, ni en las escuelas de Cataluña, ni en los pulpitos y confesionarios de las iglesias, ni en los salones de sesiones de los Ayuntamientos y Diputaciones, ni en el Ateneo Barcelonés, ni en los Palacios de Justicia, ni en la Universidad.

A los académicos de la Española, elegidos, no como ellos creen, por su maestría para limpiar, fijar y dar esplendor al catalán, al mallorquín, al valenciano, al vasconquén, al gallego, sino para servir de estorbo a la elección del señor Alcalá Zamora, se les obliga a escribir en lengua castellana sus discursos de recepción.

Parece mentira, pero es verdad, que personas eminentes en el cultivo de las letras sostuvieran que el catalán no era idioma, sino dialecto. Don Marcelino Menéndez y Pelayo defendió lo evidente, y con él todos los filólogos, todos los conocedores de la ciencia del lenguaje.

Es un idioma con una literatura muy estimable en lo dramático, distinguida en la novela y el ensayo, notable en la crítica, eminente en la poesía lírica y aun en la épica. ¡Maragall! ¡Verdaguer! ¡Va a cerrarse a esos dos y a los otros muchos altos poetas catalanes las puertas del Parnaso porque no canten en latín ni en castellano, sino en catalán?

Los llamados intelectuales castellanos vuelven por los fueros de un idioma renaciente en las letras y por su libertad abrazan lanza y escudo hasta los internacionalistas, los que desearían un solo idioma, los humanistas, los liberales: Fernando de los Ríos, Azáña, Gabriel Alomar, Alvaro de Albornoz, Luis Bello, Gregorio Marañón, Alvarez del Vayo.

Defender la libertad para hablar pública y privadamente, oficial y familiarmente una lengua, implica y supone lógica, fatalmente, la libertad para el pensamiento, de que es expresión ese idioma. Y esta libertad de lenguaje y de idea alcanza a la organización del país que tenga un idioma peculiar y una cultura determinada. ¡Bien dice el refrán castellano: "Al hombre por la palabra, al buey por el asta!"

Como a bueyes de los llamados caestros tratan la dictadura y cuantos la engendraron y apoyaron a todos los españoles: catalanes y castellanos, vascos y gallegos, aragoneses y asturianos. Los calificados de intelectuales quieren tratar al hombre por su palabra, enfatiza en el idioma que quiera o, mejor dicho, que sienta y que conozca.

La lengua, mejor que la cara, es el espejo del alma, y por el uso y pulimento de la catalana hemos dado con el alma de la que unos llaman región y nacionalidad otros, y juristas y sociólogos ser colectivo y personalidad jurídica, con derecho natural a gobernarse a sí mis-

ma y con el deber natural también de respetar la libertad de los nacidos y de los alevados en Cataluña."

A L'HORA DEL PERILL, FARAN EL BLOC

De Juan Félix de Lequerica a "El Pueblo Vasco", diari monárquico de San Sebastián:

"Es esta del separatismo o autonomismo de un grupo de partidos en Cataluña, problema de los que piden de parte de todos una absoluta precisión. ¿Hasta dónde, con qué organismos, despojando al Estado de cuáles de sus atribuciones—en la esfera de lo concreto—, y con qué espíritu en relación al patriotismo español, con cuáles nuevas finalidades espirituales—encaminadas al renacimiento o creación de una nacionalidad distinta de la española, se trata por el catalanismo de situar a Cataluña en su relación con la España una? He aquí lo indispensable de conocer. Abrazarse, brindar sobre hipótesis y liberalismo universales es fácil. Lo importante es saber lo otro, el programa y los propósitos. Saber, además, qué será del idioma unitario español, del ánimo uno español en ese futuro.

Se engañan copiosamente en último término, los que piensan resolver cómodamente su problema catalanista con estas y otras habilidades. En rigor luchan por la realización cómoda de su intento; y estos desgarramientos nacionales en países del vigor del nuestro, no se hacen de ese modo. Parece un momento que todo le es favorable; tendrán periódicos y acoplarán intelectuales y snobs mundanos, mediante sus empresas e influencias. Asociándose unas veces al orden y apareciendo como indispensables para sostenerlo, y otras a la revolución y explotando sus naturales apetitos de apoyo, dispondrán de posiciones preponderantes en la política. Incluso arrebataremos de vez en cuando por la tristería de ver abandonados a los buenos catalanes fieles a la unidad nacional y poco en moda para los medios madrileños. Cuando el peligro sea cercano y crean ellos conseguir la realización de su sueño, no sé quién, un general, o un conde, o un diputado provincial de Cuenca, cualquiera, dará la voz y el empujón precisos y con arreglo a esta incorregible tradición de sacudidas españolas, alzará a todo el país supliendo las carencias intelectuales y sociales para salvar una vez más el auténtico espíritu español, incapaz probablemente de la hábil continuidad política, y sin embargo preparado a suplirla siempre con estas "pizarradas"—frase de Unamuno—a las que debe su existencia histórica de creadora de pueblos nuestra patria. La realidad española, la de nuestra unidad con tanto eco en la misma Cataluña volverá a imponerse de nuevo, como se daba callejera y cordialmente durante estos años en las horas espléndidas de la Exposición barcelonesa y como existe, el propio Unamuno lo recordaba ahora mismo a un periodista portugués, en la aspiración personal de cada catalán mirando cara a cara la vida. Mas; la misma revolución española triunfante, pasada la primera hora de insustancialidad y de condescendencia, si se hacía gobierno, si sobre las ruinas y la sangre inevitables consolidaba su poder, encontraría muy pronto el fondo de españolidad inevitable la fuerza unitaria, añadiendo una nueva decepción a los organizadores de alianzas con todas las posibles subversiones nacionales."

LA SOBERANÍA NACIONAL PRIMER QUE LA SOLUCIÓN DELS PROBLEMAS "REGIONALS"

De "El Liberal", de Madrid:

"La simpatía de un acto tan cordial como el celebrado en Barcelona no ocreemos que haya tenido la virtud de desplazar orientaciones establecidas para la liquidación de culpas a partir del 13 de septiembre de 1923. Ni el "coco" del separatismo ni el "cristo" de la unidad nacional podían impedir que se afirmen las actitudes, ya definidas contra el impunitismo del régimen. Esto es lo que importa, y no otra cosa, en las circunstancias actuales. Es preciso laborar sin tregua por estructurar un orden de cosas que puede contener en su amplio cauce jurídico las soluciones que dicte la soberanía nacional a todos los problemas regionales.

En estas columnas han tenido esos problemas tanta atención como en cada uno de los periódicos locales consagrados a la defensa de la autonomía en sus respectivos países; pero en el momento político actual, el problema cumbre, la cuestión primordial, es un problema de soberanía, es una cuestión de dignidad ciudadana, de plenitud de derechos que no encontraron en la Constitución del 76 las garantías precisas para la efectividad.

Cuarenta y siete años de la Restauración señalaron con huella indeleble los insuperables obstáculos que se oponían a nuestro progreso político.

El pueblo apareció durante aquellos años como necesitado de una tutela incompatible con su soberanía. Las frecuentes suspensiones de

la normalidad constitucional y últimamente el período dictatorial de seis años y medio, nos hablan en términos bien elocuentes de la pugna del pueblo con los Gobiernos de la Monarquía que le secuestran las libertades públicas y que le impiden tomar parte directa en la gobernación del Estado.

Cuando está planteado un problema de esta magnitud es notoriamente inoportuno plantear otras cuestiones, que aun siendo importantes, tiene que estar subordinadas a la solución que tenga el problema principal.

Cuando nos preocupa la soberanía nacional, la preocupación de la autonomía regional queda fatalmente en segundo término. No creemos que tenga ninguna región la pretensión de ser autónoma, de gobernarse a sí misma, sin que la nación haya forjado antes el órgano que necesita para su propio gobierno.

Más que las regiones es la nación la necesitada de asistencias intelectuales para su definitiva emancipación.

Y aun simpatizando como simpatizamos con el acto de Barcelona, nos hubiera parecido más oportuno un acto análogo en Madrid, porque más que Barcelona, capital de una provincia, si se quiere de una región, es Madrid, capital de la nación, el necesitado de la comprensión de todo el país.

Así al menos está planteado el problema: de arriba abajo, porque no está libre el solar para planear un edificio de planta. Si lo estuviera, hablaríamos de la autonomía del Municipio antes que de la autonomía de la región, y de ésta antes que de la soberanía nacional, que no es, en suma, sino la resultante lógica de la autonomía individual, municipal y regional. ¿No está libre el solar? El edificio está en pie. Se aprecia la posibilidad de transformarlo mediante reformas en sus cimientos. Y en eso estamos. ¿A qué puede conducir la distracción con otros problemas de menos importancia?

No conducirá seguramente a la solución propuesta con mayores posibilidades de éxito. Y por esta razón entendemos deben quedar para mejor oportunidad cuantas cuestiones puedan restar elementos al problema principal.

Dispuestos a resolver por "comprensión" toda clase de conflictos, no creemos que se niegue nadie a comprender esto que decimos, porque está bastante claro."

Comentaris a la confraternitat

DIU QUE EL MOBIL FOU MONARQUIC

D'Arturo Mori, en "El Pueblo", de Valencia:

"¿Puedo discrepar un poco de la mayoría de los opinantes en el tema del pasado homenaje de Cataluña a Castilla

Llevo quince años de actuación en Madrid, casi los mismos que llevo escribiendo en "El Pueblo", pero no he olvidado un solo momento que soy catalán. No lo he olvidado ni como escritor ni como periodista ni como ciudadano ni como viajero.

Por eso el anuncio de un acto de confraternidad entre Cataluña y Madrid, me produjo desde el principio la más excelente de las impresiones.

Siempre he creído que el problema catalán, tan traído y llevado, era, puramente, un problema de comprensión mutua. El separatismo no ha pasado de marea reaccionaria o de utopía sin elevación. Recientemente ha declarado Cambó su inadaptación y su pequeñez, en un folleto que, por cierto, no autorizó la censura dictatorial. Pero el derecho de los catalanes a usar de su idioma y a luchar por una autonomía política y administrativa, es indiscutible.

Por fortuna, estos auellos, que son los de la mayor parte de los catalanes, han creído en un federalismo republicano que contribuyó a modelar la dictadura con sus abusos.

Ya se había borrado en Cataluña la manía separatista; ya el sentimiento catalán se orientaba "acia normas de libertad federal"; y eso que lo que parecía catalanismo rabioso era desprecio de la tradición, simplemente, cuando alguien inspiró, quizá indirectamente, la idea del homenaje. ¿Por qué? ¿Cómo?

Ese alguien podía ser el cambonismo, hoy en franco coqueteo con las posibilidades de Gobierno, o el clericalismo, siempre avizor, o algún núcleo de acción monárquica, para quienes, sin duda, producir un foco de catalanismo intelectual regionalista, en el que interviniesen elementos de distintas tendencias, podía ser de gran efecto para el alejamiento de lo que deben llamar nuestros tradicionalistas las toxinas republicanas.

Es claro: los instrumentos de esa supuesta intención, habían de ser los grupos intelectuales y periodísticos de una y otra parte; los que reúnen más gran número de valores y saben alearlos mejor.

Y brotó la chispa; y con todo el entusiasmo y toda la modernidad de sentimientos imaginables remitiéronse en la plaza de San Jaime, de Barcelona, muchos miles de almas aflamadas de libertad y más de cien espáñoles de verdadero mérito, entre castellanos y catalanes.

El secreto de la convocatoria estaba en la diversidad de tendencias de los reunidos. Hasta "El Debate", de Madrid, publicó un artículo empulando a los suyos hacia Barcelona.

Pero, una vez enlazados los intelectuales, no hubo más que un criterio en el homenaje: el liberal, el izquierdista, el federalista republicano.

Si es verdad que existió una remota combinación ignorada de los mismos organizadores del acto la efusión, el talento, la ciudadanía, la realidad, la hacían trizas.

El homenaje resultó un canto a la libertad. Los escritores, hermanos por el cielo mediterráneo, hablaban y pensaban al unísono. Ni separatismo ni siquiera catalanismo. Comprensión de las verdades del espíritu catalán; comprensión de las generosidades del espíritu castellano y unión liberal, sin repulgos ni condiciones de ninguna especie.

El catalanismo con que otras veces han querido los gobiernos abarban la protesta de Cataluña, se había convertido en una admirable resurrección federal, que es lo clásico de aquella región hermana. Incluso los regionalistas se expresaban en un lenguaje insospechado en ellos: e nun catalán bastante más cerca de Pi que de Prat de la Riba.

Magnífica ha resultado, por tanto, la excursión. Pero no magnífica para todos. Algunos periódicos de la acera de la derecha dicen cosas terribles del homenaje, lo excomulgan, se revuelven contra él. No es eso lo que por lo visto esperaban. Querían regionalismo "lligero" y les ha resultado libertad y republicanismo por todo lo alto.

Y es que a los hombres que piensan con la cabeza no se les engaña con tanta facilidad."

PER A LA LLIBERTAT, PERO DE DEBO

De "Acción":

"De ese abrazo fraternal de la intelectualidad española ha surgido en el país una realidad: la bandera para guiar una España grande. Se ha oído, con mucho alborozo, el grito de la libertad. Pero, ¿de qué libertad? La libertad suena muy bien en nuestros oídos, porque nuestra alma entera vibra de amor por la libertad. Nosotros unimos nuestra voz a la de los que profieren ese grito, y les sale del corazón. Pero reconocemos que ese sentimiento por la libertad tiene distinto sentido cuando sale de una garganta burguesa o cuando surge de un corazón oprimido.

Decimos todo esto, porque ha llegado la hora de que todos hablemos con claridad, y sin ofensas, digamos cuál es nuestro pensamiento y qué posición es la nuestra frente a la nueva etapa. Y porque, además, resultaría innoble que nos adhiriéramos a un acto en las mismas condiciones que lo hace, por ejemplo, Francisco Cambó, y elementos burgueses que han representado siempre el espíritu más inteligentemente reaccionario del pueblo español.

Nosotros no estamos deslumbrados por el entusiasmo de elementos capitalistas que quieren explotar ahora el triunfo de la inteligencia contra la fuerza de las armas. Con toda el alma estamos al lado de la intelectualidad española, sin matices regionales, en cuanto ésta significa un avance positivo en las normas de convivencia social, es decir, en cuanto la reconocemos como una potencia de dinamismo de libertad.

Pero no estaremos nunca al lado de los que representando una tendencia reaccionaria del capitalismo, se sirven de la inteligencia para reforzar la esclavitud del proletariado.

Decimos esto, adrede, porque la invitación de la intelectualidad catalana a los intelectuales castellanos con fines exclusivamente políticos, aunque merezca loa, ha sido aprovechada por elementos reaccionarios para aliarse con premeditada hipocresía a una solemnidad consagrada al triunfo de la libertad contra la Dictadura.

Dicho sea con toda la crudeza y sinceridad que nos caracteriza."

ELS RESSONS DE L'HOMENATGE A LA INTEL·LECTUALITAT CASTELLANA

No apagats encara els ressons de l'homenatge que tributà a Catalunya els intel·lectuals castellans, sembla oportú de transcriure alguns fragments de les més significatives adhesions que es reberen de la banda dels catalans i dels no catalans.

La Unió Local de Sindicats i Asociacions Obreres de Barcelona deia en la seva adhesió: "Nos associem al homenatge con la esperança de que esta festa de confraternitat que celebren Castellanos y Catalanes, como a caballeros que sois del saber y de la comprensión, en adelante todos juntos sabréis comprender a los proletarios que luchan por medio de sus sindicatos para su mejoramiento intelectual, moral y económico, estando prestos a dar nuestro apoyo a quienes con más inteligencia, liberalidad y espíritu cívico se decidan a querer incorporar a España y a Cataluña a los pueblos donde sean posibles eclipses de razón como el sufrido por todos los Hispanos durante los pasados años."

L'Associació Obrera de la Indústria Fabril i Tèxtil de Barcelona i el seu Radi deia: "Sintiendo esta Asociación una gran simpatía por los intelectuales Castellanos que se festejan en homenaje por el civismo que tuvieron de protestar del ultraje que un día se cometió contra Cataluña por los usurpadores de poderes, nosotros, en nombre de miles

de obreros y obreras que anhelan libertad, justicia y emancipación, nos asociamos al homenaje, tributando un saludo de admiración a todos los que, fuera de Cataluña, supieron oponer un ideal en contra de la brutalidad y el personalismo."

D'Aragó es rebé la següent adhesió: "Los Aragoneses y los residentes en Aragón, aquí firmantes, enviamos nuestra adhesión a Cataluña en el momento en que ésta, llamando a los intelectuales Castellanos que la defendieron en días de tribulación, les muestra su gratitud y exhibe, juntas en la hospitalidad de Barcelona las dos grandes culturas hispánicas. Anhelamos, como Cataluña, la glorificación por igual y recíproca comprensión oficial y social de esas dos culturas y que, en adelante, todos los sentimientos de amor al propio país tenga acogida cordial en todas las tierras de España y reconocimiento y amparo en la ley Española."

Una altra adhesió conebuda en els mateixos termes que l'anterior fou enviada per un grup de Navarresos.

L'il·lustre escriptor Gabriel Miró deia en una carta parlant de l'apatge que s'havia de celebrar: "Este sería el único banquete al que yo hubiera asistido en mi vida desde aquel otro familiar, pero de duelo, cuando fui con amigos fraternales de Cataluña a Castellón para velar y recoger el cuerpo del reverenciado Prat de la Riba. Y no puedo estar entre ustedes. Casi es mejor, porque así me parece que no soy forastero agasajado, sino que por pertenecer a la familia catalana me quedo en la intimidad de ella y desde dentro participo de la fiesta de la casa."

L'il·lustre professor de Madrid, Manuel B. Cosío, expressava en una carta la seva "Adhesión más religiosa hacia esa además novísima que puede ser abundante manantial de ventura. Esto renueva en mí espíritu las inspiraciones en que, mirando a Cataluña me he formado: el "Carmen secular del pueblo latino", compuesto de libertad y de justicia; el "Canto de los Iberos", el sagrado respeto a los legítimos anhelos de todas las personas colectivas, respeto que aprendí de aquel maestro mío, unido en fraternal amistad con vuestro excelso poeta; y el divino "intelecto d'amore" en que ahora, por fortuna, todos comulgamos. A la sombra de estos estímulos quiero asistir en espíritu al homenaje."

Santiago Alba, desde París, dеля per telegrama: "Veinticinco años hace que con mi inolvidable amigo Alberto Rusiñol mantuve en el congreso respeto debido a la lengua, literatura y derecho catalanes. Estoy ahora como entonces, unido orientación intelectual y veo en acto de hoy, iniciativa más eficaz que ninguna otra para llegar a la España que todos anhelamos después de vergonzosa vauria."

El senyor Gabriel Maura Comte de la Montera escrivia per carta: "No puede España a mi juicio, gozar de paz espiritual cuando no exista ella en Cataluña; ni tampoco Cataluña puede gozar de un buen gobierno, como no lo tenga Madrid. Estimio, pues, noble y sagazmente patriótico cuanto tienda a facilitar el más frecuente e íntimo trato de todos los elementos integradores de la intelectualidad española."

Una de les adhesions més significatives fou la que enviaren els avui indultats catalans processats per l'anomenada causa de Garraf. Fou dirigida per Emili Granier-Barrera, que també havia estat processat i absolt. Deia: "Los Catalanes que sufren condena por el supuesto plot de Garraf, en número de siete—un escultor, dos estudiantes, un técnico, un industrial, dos obreros—no han distinguido con el encargo de saludar, en su nombre, a los esclarecidos representantes de la cultura de lengua Castellana que nos honran ahora al ser nuestros huéspedes. Cumplo el encargo y añado a su saludo el mío propio, aunque modesto, fervoroso. La profesión sincera de un ideal, extremista quizá en horas de desaliento, pero no delictivo—más bien exacerbado por represalias feroces—, no nos hará jamás olvidar la cordialidad debida a los pueblos hermanos de Iberia toda y a los representantes de su inteligencia, que tanto enaltecieron a su cultura rindiendo pleitesía a nuestro idioma cuando en vano se intentó perseguirlo. Cataluña, desde vuestros colegas intelectuales, hasta nosotros, sabrá siempre tender su mano fraternal a una España digna y podrá convivir con ella."

Salvador de Madariaga, professor a Oxford, enviava la seva adhesió, que deia: "España entera debe a Cataluña el haberle planteado un problema vital. Como Segismundo, de vuelta en su cueva, sabía que no había soñado solo porque recordaba su amor. España cuando despierte sabrá que no ha estado muerta porque vibraba Cataluña. El problema Catalán es la forma catalana del resurgimiento español. Y este resurgimiento ha de llevarnos a una España grande—tan grande que en ella quepa a sus anchas Cataluña con libertad... y sobre sitio."

Altres comentaris

LES COSES VIVES PER DAMUNT DE LA DICTADURA

De Humbert Torres a "La Ter-

"La Dictadura que havia vingut a destruir uns coses, les ha deixat més vives que mai. ¿Quines coses? En primer lloc el sentiment nacional dels catalans. Quina bogeria! Un poble com el nostre, que ja parla i escriu en català el segle VIII; que la seva llengua és l'instrument que forja la seva consciència naixent que es concretà més tard; que arriba, al segle XII i XIII a produir una cultura en mig del somni de l'edat mitjana; que és una excepció relativament democràtica en aquells temps tèrbols amb la reunió freqüent de les seves Corts; que cinc segles d'eterebals de destrucció dels seus sentiments, no li poden matar l'ànima; que pot donar el renaiement dels nostres dies (com pot morir ni resignar-se a la servitud? Ni ara ni mai. El món donarà mil tortes, però allò que la història ha forjat en la consciència dels catalans, no desapareixerà.

En segon lloc, la Dictadura havia volgut destruir l'esperit democràtic, el sentit de llibertat. ¿Què no ha fet per aniquilar aquestes coses divinals i eternes? ¿Què no hauran imaginat per suplanir en els organismes populars, la voluntat ciutadana per una representació de tots els baixos interessos? Ja veieu quant inútilment: a les 24 hores de caure la Dictadura, una ventada d'impopularitat d'emporta la seva obra i un clam de llibertat puja de tots els pits."

EL MANIFEST DE LA INTEL·LENCIA RE·PUBLICANA

De Angel Pestaña, a "Acción": "Firmado por individuos de distintas tendencias izquierdistas, se ha publicado un Manifiesto, cuya finalidad inmediata es la de poseer de acuerdo para una obra común.

Hace tiempo que se venía trabajando interiormente para lograr la finalidad que acaba de hacerse pública; no ha sido sin trabajo que esa finalidad se ha alcanzado. Se comprende perfectamente.

Colocado cada uno de los firmantes del Manifiesto en plano político o social distinto al de los demás, aunar los criterios, fundir, agrupar bajo un denominador común la gama variada de los pareceres individuales y de las aspiraciones colectivas, no podía ser cosa fácil, y moviéndose y dinamismo que tanto los individuos como las colectividades poseen en Cataluña.

Pero ahora, y permitánsenos la frase, el milagro ya está hecho. De acuerdo todos en un programa mínimo a realizar, sólo falta que la coincidencia circunstancial que el momento presente impone, se prolongue más allá; es decir, que lo que ha sido fusión concertada de normas teóricas a seguir, se traduzca en realidades por la absoluta coincidencia de los sectores en que cada uno de los firmantes milita.

Es cosa harto sabida, por lo visto, y hasta un tanto gastada por el uso, que los mejores propósitos, las más bellas teorías, los más atrevidos planes que la mente puede concebir, no pasan de tales, de mera intención y deseo laudable, si el acto no sigue a la palabra. Bueno es proyectar, proponer, diseñar. Pero también lo es, y en qué grado!, hacer, ejecutar, realizar.

Sabemos por conducto que nos merece entero crédito que el propósito de los firmantes del Manifiesto, coincide en absoluto con cuanto venimos diciendo. Como sabemos también, que estiman necesaria, imprescindible y harán lo imposible, por obtenerla, la colaboración moral y material de todos los demás, de cuantos disconformes con el régimen presente, aspiran a un orden de cosas más o menos estable que permita dirigirse con más seguridad hacia el futuro.

Creemos y pensamos no equivocarnos, que obtendrán esa colaboración. Y no condicionada por tal o cual causa, sino incondicional, dentro de lo que a cada individuo y a cada colectividad les sea permitido el ofrecera.

Este compromiso, además, no entraña peligro alguno. Conservando cada cual la personalidad política o social que tenga, colocado en su posición y trabajando para el logro de esa aspiración común, no puede temerse ese peligro, puesto que, lógico es pensar así, si se presentase, por el hecho de que cada cual tiene tras sí una fuerza, la de la organización de que forma parte, quedaría al momento con jurado.

Indudablemente habrá cuestiones de detalle que podrían entorpecer la marcha de la idea que se ha puesto en movimiento. Pero el buen sentido de cada uno, la finalidad que se persigue y el deseo de cohesionar cada vez más fuertemente el núcleo que representan esas fuerzas, hará que se obvien con cierta facilidad teniendo sólo en cuenta el objetivo social a que se tiende.

No cabe duda que de momento surgirán recelos y suspicacias. ¿Qué obra no las tiene! Pero pasada la inquietadora agitación del primer momento, los espíritus volverán a serenarse y comprenderán entonces que no es con recelos y suspicacias que se llegará a la meta deseada, sino con buena voluntad y buen deseo.

Por nuestra parte declaramos que vemos con la mayor simpatía esa concordancia final a que se ha llegado. Y no sólo la vemos con simpatía, sino que, aparte cuestiones de detalle sin importancia, en la modesta esfera en que nos desenvolv-

vemosa la tratemem con el carillo y respeto a que es merecedora.

Las ideas se traducen en realidad, en hechos, en cosa viva y profunda por la voluntad de los hombres. Si éstos ponen al servicio de aquellos su valor y su persona, llega un día en que se recoge el fruto del esfuerzo que se ha prestado. Sería, pues, obligación moral que nadie pudiese ni debe eludir.

Vivimos horas excepcionales. Atravesamos un período histórico rico en matices y profuso de promesas. Pero ni las promesas que se nos ofrecen ni los matices que las caracterizan llegarán a cristalizar en hechos si no ponemos cada uno en ello el empeño que sea necesario. Que cada cual cumpla con su deber. Suponemos que no es mucho pedir.

Y por lo que al Manifiesto que comeniamos se refiere, los firmantes ya saben a lo que se han comprometido. Y los que no lo hemos firmado, pero que desde ahora le otorgamos nuestra adhesión fervorosa, también hemos de saberlo. Soldados de fe, dispuestos siempre a lo que sea, haremos lo que se nos mande que hagamos. Es lo menos que podemos ofrecer por esa laudable coincidencia a que se ha llegado.

UNES DECLARACIONES D'EDUARD ORTEGA I GASSET

J. Ribera ha entrevistado a Eduard Ortega i Gasset, i des de "Las Provincias", de Valencia, diu:

"Ortega i Gasset no cree en la sinceridad de los propósitos manifestados por la actual situación; pero, aun cuando lo fuesen, tendría que desistir de ellos y dejar el campo libre a otros hombres.

La promesa de unas elecciones generales es ilusoria. Para efectuarlas normalmente tendrían que autorizarse las propagandas políticas. El cambio sorprendió al señor Ortega i Gasset en el destierro, como nos sorprendió a casi todos los españoles.

Ahora se ensayan varias funciones de desagravio, en las que acurran los elementos de siempre, viejos y descreditados.

Por todas partes el sentimiento de libertad se manifiesta de un modo unánime. El país quiere a toda costa que se le reintegren sus derechos constitucionales.

Después elogió la obra realizada contra la Dictadura por el señor Burgos Mazo, a quien se debe, en gran parte, el cambio operado en las maneras de gobernar.

España se halla ahora en un período de reconstitución de su personalidad, la cual estuvo sojuzgada durante largos años. El Estado necesita una nueva estructura, vaciada en el molde de una amplia descentralización política y administrativa. Cataluña y las Vascongadas lo demandan con insistencia, y algunas otras regiones, como Galicia, están siguiendo su ejemplo.

Respecto al señor Cambó y a sus andanzas por los senderos de la política y las finanzas nos hizo el señor Ortega i Gasset "pintorescas" manifestaciones. Silenciamos unas por elemental deber de discreción; mas no podemos hacer lo propio con las otras.

El señor Cambó, al decir del señor Ortega i Gasset, es el pirata que navega por todos los mares de la política en busca de una buena promesa.

Cuando el difunto Blasco Ibañeta publicó su famoso libro de rebeldía y se organizó una activa propaganda de acción antiliberal, el señor Cambó fue uno de los que contribuyeron a apoyarla con la eficacia más oportuna, aunque sin extremar mucho sus sacrificios. Más tarde todos hemos visto el papel que representó en la última crisis y el que representa ahora.

También calificó con dureza al señor Puig i Cadafalch, recordándole la visita que hizo en París al señor Unamuno, después de haber sentido la burla de los caudillos del golpe de Estado del 23. Don Miguel le despidió con cajas destempladas, reprochándole con gran entereza sus transacciones y debilidades.

Estima que hubo dos momentos propicios para el logro de lo que anhela la mayoría del país.

Uno de estos momentos fué el de la entrada de Unamuno en España, y otro el del acto de la Zarzuela."

La lengua catalana

UNA CARTA DE MENEN. DEZ PIDAL AL PRESIDENTE DE L'ASSOCIACIO PROTECTORA DE L'ENSENYANCA CATALANA

Diu així:

"Madrid, 1 de abril de 1930.

Sr. M. Folguera y Durán.

Barcelona.

Distinguido señor: Leo lleno de interés y satisfacción su carta abierta, adheriéndome a los actos con que un grupo de personas de Madrid y otro de Barcelona iniciamos un diálogo que creemos necesario hacer cada vez más extenso, más vivo y más frecuente. El reclutamiento de usted antes de más valor a esta adhesión reflexiva que ahora envía usted en su carta.

Al contestarle, repito mi deseo de trabajar cuanto yo pueda para que los problemas de Cataluña en las cuestiones que más directamente me afectan, sean resueltos del modo más adecuado.

ción de la enseñanza con el ministro de Instrucción Pública, y está muy bien dispuesto; pero, aunque me valenciano conoce y siente el problema de la enseñanza bilingüe, desea estudiar especialmente el asunto antes de intentar una resolución gubernativa. Seguiré al habla con él, y un día de estos me interesaré de un modo especial por que se haga cargo de los hechos arbitrarios de la Dictadura que usted me refiere en su carta, y que piden una reparación.

Agradezco a usted cuantos informes, documentos y publicaciones quiera usted enviarme para el más exacto conocimiento del problema en cuestión. Hablémosle; sólo la preparación dialogada puede traer la solución más razonable, que es tan deseada por quien, estrechándole la mano, se ofrece muy su afectuoso

R. Menéndez Pidal.

Correspondent a l'efectuosos comunicació del senyor Menéndez Pidal, el president de la "Protectora" ha disposat que li siguin trametes els antecedents que interessa i una selecció de les obres publicades per l'Associació.

LA POSICION DEL PRESIDENT DEL CONSELL D'INSTRUCCIO PUBLICA DAVANT EL PROBLEMA DE L'ENSENYAMENT A CATALUNYA

"La Noche" diu:

"Entrevistado el presidente del Consejo de Instrucción Pública, don Ignacio Bolívar, por un periodista, acerca del uso de la lengua catalana en la enseñanza, en las escuelas primarias de Cataluña, el señor Bolívar ha manifestado que le complace en extremo la idea de que sea creada la Cátedra de lengua catalana, por entender que contribuye a ampliar las enseñanzas universitarias, haciendo al propio tiempo un logro de la literatura y de la lengua catalana.

Al preguntarle el periodista si la idea de creación de dicha Cátedra en la Universidad de Barcelona contaba con su apoyo y simpatía, el señor Bolívar exclamó:

"¡Ah! Pero ha de crearse en la Universidad de Barcelona... En eso caso, mucho mejor me parece muy razonada y aplaudida la idea.

Con relación al uso de la lengua catalana en la instrucción pública, en su sentido general, esta cuestión merece un estudio más detenido. No me es posible dar mi opinión concreta respecto a este asunto, porque desconozco el problema y porque, además, éste entraña en sí un marcado problema de orden político. Para poder dar mi opinión concreta, sería preciso que antes hablase con el presidente de la Real Academia Española. A pesar de todo, estimo que si se llegase a realizar la enseñanza primaria de Cataluña en lengua catalana, se plantearía un serio problema. puesto que los maestros del resto de España que no conociesen el catalán no podrían ser destinados a ocupar puestos en esta región.

Además, se daría también el caso de que un niño que no fuese catalán, y que su familia viviese allí, vendría obligado a aprender catalán, lo cual crearía también la necesidad de crear otras escuelas para enseñanza primaria en castellano, lo cual haría subir los gastos destinados a enseñanzas. Todas estas razones son dignas de tenerse en cuenta al enjuiciar este problema."

Per l'ampliació de l'amnistia i la revisió del procediment dels processos polítics i socials

PRO PRESOS CATALANS

La venda de segells d'Amnistia continua amb èxit creixent. A la botiga del seu impressor, En Segimon Rovira, Ràmba de Catalunya, 62, cada dia es més gran la demanda dels dits segells.

No deixeu d'utilitzar-los en la vostra correspondència.

EL CAS DE FRANCESC MACIA

"La Veu de Catalunya" diu:

"Hi ha un aspecte, en l'ampliació imminent de l'amnistia, que requereix un franc comentari. Sembla que s'hi ha insinuat la possibilitat que en algun excels Francisc Macia. Aprecem-nos a dir que ens sembla una equivocació del Govern.

Nosaltres podem fer aquesta observació i aquest advertiment amb la màxima autoritat, car és prou notori que no tenim amb Francisc Macia cap mena de lligam polític. Ni estem ni hem estat mai identificats amb els seus procediments ni amb la seva ideologia. La nostra concepció del problema català i de la forma més adequada i més eficaç per a resoldre'l ens n'allunya totalment.

Però aquesta mateixa separació ens obliga d'esguardar serenament, imparcialment, la realitat. Francisc Macia és un català exiliat, el qual elia molts anys i els molts desgrans d'aquests darrers temps han aguditzat el sentiment i l'anyorance de la pàtria. El sol fet de voler tornar-hi en aquestes circumstàncies, quan no hi ha cap mena de possibilitat immediata que triomfi els seus procediments i les seves concepcions, és prou eloqüent per a demostrar al Govern que en la seva tornada no hi ha els perills que alguns suposicions voldrien suposar, sinó tot el contrari. Tot això per la senyala del qual els receptors d'indult en aquestes ratlles podrien opor-se a la tornada de Francisc Macia, resta establert definitivament pel sol fet del seu retorn en les circumstàncies esmentades.

Manuel Ruiz Zorrilla, d'acord de

la caiguda de la República, s'havia passat tota la darrera part de la seva vida conspirant, en l'emigració, contra la monarquia. Algunes de les seves conspiracions tingueren conseqüències sagnants. I, tanmateix, quan se senti vell, malalt, desenganyat, volgué tornar a la seva pàtria. Els governs de la monarquia no opor-sen cap obstacle a la seva tornada, fins i tot li donaren tota mena de facilitats, i Ruiz Zorrilla pogué acabar els seus dies en la seva pàtria, sense claudicar de la seva significació, voltat de l'afecte dels seus i del respecte de tothom. L'edat de la seva salut i la seva mateixa amarga experiència foren la millor garantia del seu acatament pràctic a la legalitat alhora establerta.

Francisc Macia no ha bastit cap complot que hagi tingut conseqüències sagnants. Tampoc no pot oblidar-se que fou agulonat en els seus actes sota la pressió de la dictadura.

No creiem que la seva condició de militar, és a dir, d'ex-militar, pugui perjudicar-lo ara. Ha transcorregut ja molt de temps d'ençà que Francisc Macia deixà de vestir l'uniforme de l'exèrcit espanyol. I cal no oblidar, tampoc, que, entre les virtuts de l'estament militar, hi ha sempre, en la professió de les armes, un llevat de noblesa i hidalguia, un pòsit cavallerís, on, per tradició i àdhuc per atavisme, aliena la generositat envers l'adversari.

Una ampliació total de l'amnistia, sense restriccions, sense excepcions, seria, doncs, una obra verament generosa, una obra verament patriòtica i un noble encert polític."

EL CLAM UNANIME

De "El Sol", de Madrid:

"Uno de los espectáculos más conmovedores de Prensa que hemos visto es el interminable desfile de columnas y más columnas repletas de firmas de mujeres catalanas que piden la revisión de los procesos mal formados, y la amnistía para todos los presos o expatriados por delitos políticos y sociales. Ninguna diferencia ideológica (salvo la natural de los partidarios y partidarias de la Dictadura; pero no cuenta) las separa. Publican estas firmas llorosas, católicas y diáscoras librepensadoras, monárquicas, indiferentes y republicanas. Un solo impulso de humanidad las une totalmente. Inconscientemente se dicen con ellas piden también la amnistía los varones y las numerosas Sociedades en que se agrupan, y que tampoco las dividen los partidos ni las creencias.

A estas peticiones se sumó, en el banquete de los intelectuales de la noche del día 23, una petición de todos los castellanos que a él asistían. Lo propuso Osorio y lo firmaron todos sin excepción. La cordialidad intelectual, humanística, se sumó al sereno deseo del pueblo catalán, y los escritores y pensadores castellanos pidieron la libertad para "todos los que sufren en la prisión, o fuera de España, por actos de amor a sus ideales".

Este amor del delito "por actos de amor a sus ideales" está expresado magistralmente. El desvío de la exageración de los procedimientos sancionados para triunfar; y aún más: el arrebatado producido por el exceso de poder que desesperó a muchos hombres naturalmente bondadosos, fueron causa de delitos. Hoy, social y políticamente, hemos conseguido, si no la normalidad, el nuevo orden que a ello puede conducir. Por tanto, la pacificación exige que cesen los recuerdos de otros tiempos malaventurados, y entre ellos, el primero que hay que borrar es el padecimiento por la justicia o por lo que pareció a muchos, equivocadamente o no, que era la justicia.

Estamos, pues, y está el Gobierno, frente a una unanimidad moral que no puede ser desatendida; y por poco que se ahonde en este fenómeno, que acaes de raras veces, se llega al convencimiento de que hay una indefinible justicia que es su alma."

"EL LIBERAL" PER L'AMNISTIA

De "El Liberal", de Madrid:

"El Gobierno del general Berenguer, que vino a pacificar los espíritus y a producir en el país la interior satisfacción de que se vio privada durante los años de la dictadura, no puede desear que ha cumplido su programa hasta que no sea reunidas las Cortes y restablecida totalmente la normalidad constitucional; pero no sería justo dejar de reconocer que hace honor a sus nobles propósitos con resoluciones en las que la dictadura, que en términos que comprenden a todas las indebidamente excluidas.

Felicitemos por ello al Gobierno, y muy especialmente al Sr. Estrada, que aún no suspendió la aplicación del Código anticonstitucional; pero que ya ha reparado agravio tan injustificado como la exclusión de la amnistía a personas que si cometieron algún delito fué precisamente de esos que se sancionan con exención, sin más que la sentencia condenatoria; delitos frustrados, esbozos de delitos, porque cuando no son hijos de exaltaciones patrióticas que tropiezan con el Código, lo son de confusiones o de aberraciones, que en realidad no suponen grave riesgo para la sociedad; delitos, en fin, esencialmente amnistiables, ya que excede a la perturbación que al frustrarse pudieran causar en el orden moral la dureza de la pena impuesta.

De aquí que la amnistía no sea perdón ni compasión, como lo es el indulto, sino reparación de los errores de las represiones. Aún admite otras ampliaciones la amnistía y creemos que no se harán esperar mucho.

Con nuestra felicitación reconocemos los nobles alcances de la ampliación pública que signa el Gobierno produciendo la interior satisfacción del país."

PER L'INDULT DE SANXO ALEGRE

Jaume Julià ha dit, des de la premsa de Barcelona, a un redactor de "La Noche":

"Seria molt oportú ara l'indult de Sanxo Alegre, condemnat, també, com nosaltres per regimidi frustrat, i que porta ja quinze o setze anys extingint condemnes a Figueras. Vosaltres, els periodistes, que tant heu contribuït a moure l'opinió a favor nostre, podríeu fer-ho també a favor de Sanxo Alegre. El moment no pot ésser més oportú."

TELEGRAMES PER A L'AMPLIACIO DE L'AMNISTIA

"Presidente Consejo Ministros. Madrid. — Acordado por Junta general y al constituirse la Junta directiva del Fomento de la Zapatería la petición de amplia amnistía de delitos sociales y políticos al agradecer V. E. indulto condenados causa Garraf espera de sus magnánimos sentimientos será ampliada a todos los que sufren prisión por delitos mencionados. Respetuosamente le saludo. — Presidente, Jaime Traba."

"Presidente Consejo Ministros. Madrid. — Montepio El Mártir del Gólgota, compuesto más de mil asociados. Unese deseo general sea concedida amplia amnistía presos políticos sociales. Suplicando atienda ruego digno presidente Diputación. — Tomás Alayo, presidente; Juan Castillo, secretario."

"Sr. Presidente Consejo Ministros. Madrid. — En nombre de mil vecinos del "Edificio Concepción" (Casa Forn) adheriéndonos a los sentimientos de justicia pedimos a V. E. amplia amnistía para todos los presos políticos sociales. Rogamos también indulto de Juan B. Acher "Shum". Le saludan. — F. Durán y Serra, M. Rosell y G. Terés."

"Presidente Consejo Ministros. Madrid. — Reunidos asociados Mutua de Maestros Sastres La Confianza con motivo fiesta 54 aniversario fundación con representación entidades económicas y delegados sociedades de sastrería de Cataluña, Aragón, Valencia, etc., acuerdan por aclamación interesar de V. E. ampliación amnistía y revisión causa Garraf. — Puigverd, presidente; Pedrol, secretario."

"Excm. Sr. President Consejo de Ministros. Madrid. — La Societat Catalana d'Otorino-laringologia s'adhereix per unanimitat a la petició d'amnistia per a presos polítics i socials i revisió causa Garraf. — El president, Cristófor Costa; el secretari, Antoni Argüelles."

UN HOMENATGE

Per iniciativa d'un grup de subscritors d'una revista femenina, la Redacció d'aquesta ha pres al seu càrrec l'organització d'un banquet popular d'homenatge de les dones catalanes al Comitè femení que publica el manifest per ampliació d'amnistia, que ha aconseguit reunir més de dues-centes vint mil signatures per a la petició en aquest sentit elevada al Govern.

Hom projecta celebrar l'esmentat dinar el dia 23 d'aquest mes, festa de Sant Jordi, en el lloc que oportunament s'anunciarà. Queda ben entès, però, que aquest banquet sols tindrà lloc en la data susdita, si per tal dia s'ha concedit el que hom sollicita a favor dels que restaran exclòs de l'anterior decret d'amnistia.

Per bé que se tracta d'un homenatge ofert per les dones catalanes, hi serà permesa l'assistència als homes que acompanyin les adherides.

Ja des d'ara se reben adhesions a la Redacció del dit setmanari, Diagonal, 418.

UN OFERTIMENT DE PAU GORGE

Ena ha tornat a visitar el senyor Gorgé, el qual ens ha lliurat la següent carta:

"EL DEBATE" PER L'AMNISTIA

De "El Debate":

"El vehemente desao, especial i reiteradament manifestado por el Rey, de indultar a los condenados de Garraf, ha sido plausiblemente atendido por el Gobierno. Es un acto de clemencia que merecerá el agradecimiento de toda la opinión, empezando por la que nosotros representamos.

Puestos por tan generoso indulto en el camino del perdón, no omitiremos sumarnos a la solicitud de extender la regla prerrogativa a otros reos de delitos políticos, solicitud que ha partido de Cataluña. Vemos con satisfacción que el Consejo de ministros ha tratado ya el asunto con la natural buena acogida, y deseamos que llegue pronto a concretarse una medida que llevará la gratitud a muchos corazones y contribuirá a la paz espiritual de la nación."

UNES PARAULES DE SANTIAGO ROSSINYOL EN PRO DE L'AMNISTIA

Adans d'ahir al vespre, en acabar la representació del drama "La mare", de Santiago Rossinyol, al teatre de Novetats, aquest, que havia estat eridat al prosceni pel xardorosos aplaudiments de la concurrència, s'atansà per a dirigir al públic les següents paraules:

"M'atanso avui per a dirigir-vos la paraula espontàniament, i és per a pregar-vos que amb ànima sumeu els vostres vots als que demanen l'amnistia, perquè els exiliats de la pàtria puguin tornar a abraçar l'los mares."

Les paraules de Rossinyol foren acollides amb una gran ovació.

PER A L'AMPLIACIO DE L'AMNISTIA

De "El Mercantil Valenciano":

"Unimos nuestro voto en apoyo de los que solicitan una ampliación de la amnistia que permita repararse a un considerable número de ciudadanos que no han podido volver a España. En el perdón otorgado por los sucesores de la Dictadura no han quedado incluidos ciertos supuestos delitos de exaltación ideológica, pugna inevitable y natural en todo régimen de fuerza. Desaparecida la causa, no es aventurado suponer que no habrán de repetirse los hechos motivadores de una sanción que conviene no prolongar, porque nada mejor que un acuerdo de liberal indulgencia ha de ayudar a esa pacificación de los espíritus, palabras que suenan agradablemente, y hay que poner en práctica un poco cada día para que no dejen de sonar.

Entendemos que urge borrar todo germen de rencor. Ello ha de servir al Gobierno más de tranquilidad que de alarma, pues por lo pronto se evitará que algunos de estos españoles, hombres inteligentes, pro-nuncien en el extranjero palabras que puedan molestar al Gobierno, y no claramente por, herir a la patria, que aman seguramente, sinu condolidos todavía por el trato recibido y la prolongación del forzoso exilio.

No hay que decir cuán oportuna nos parece la petición de los intelectuales castellanos y catalanes, que el general Berenguer debe complacer sin remordos."

LA CAUSA DE GARRAF

Reproduim del "Diari de Sabadell":

"No podem estar-nos de manifestar la nostra alegria pel R. D. inscribit abans d'ahir a la "Gaceta", indultant els condemnats en la causa de Garraf. Feia dies que tot Catalunya tenia la seguretat que el que començem esdevindria, però tanmateix, els nostres sentits encara vibren per no arrossar-se en ocasions així. Estem contents, aquesta és la veritat. Estem, però, satisfets? Això ja és una altra cosa.

Catalunya ha reclamat una amnistia total i la revisió de la causa de Garraf. Quant a aquesta revisió no ha estat atorgada, si bé han estat indultats els condemnats. Preveiem que la revisió fóra difícil d'acordar. No som exigents en moments sentimentals. Vinga l'indult, i ben sortit sigui de la presó els patriotes que han sofert durant tants mesos!

Ara bé: esperem l'amnistia. Aleshores tornarem a estar contents i a la vegada estarem satisfets.

El general Berenguer ha fet unes manifestacions en sentit optimista. D'aquí pocs dies confiem llegir el R. D. d'amnistia a la "Gaceta". Pels actes del cap del Govern no podem dubtar de les seves paraules. Es ell, doncs, qui ha de correspondre a la confiança que hi ha posat Catalunya, aquesta confiança que d'una manera serena, no desesperada, tots plegats ens ha plagut de posar-li.

Era hora que poguéssim creure una mica que la justícia, entre els homes, també és possible."

PER A L'AMPLIACIO DE L'AMNISTIA

De "El Pueblo Vasco", de Bilbao, diu:

"El Rey llegará a Barcelona el día 6.

El día 6 se celebrará un banquete en el palacio de Pedralbes, al que serán invitados por el Rey los señores Puig i Cadafalch, Ventosa y Calvell, Batrinya, marqués de Campi, Malquer y otras personalidades catalanas.

De sobremesa, el Monarca sollicitará de sus invitados que le pongan los puntos de vista más importantes de la cuestión catalana.

CONFERENCIA DEL SENYOR PERE SAINZ RODRIGUEZ

Ha desvetllat un gran interès l'anunciada conferència que donarà el senyor Pere Sainz Rodríguez sobre el tema "Evolución política de la España contemporánea", avui, dissabte, a les set de la tarda, a l'Ateneu Barcelonés. La conferència serà pública.

EL CIRCOL REPUBLICA DELS AFORES DE SANT ANDREU

Aprova els estatuts pels quals es regirà el Círcol República dels Afores de Sant Andreu, demà, diumenge, a dos quarts de cinc, i al seu local social, Florida, 9, baixos, de la barriada de La Prosperitat, tindrà lloc l'acte de constitució i el nomenament de la seva Junta directiva.

A l'acte, ultra els socis, hi assistirà una nombrosa representació del Círcol República de Barcelona, instal·lat al carrer de la Porta-Ferrissa, ja que perseguirà aquell les mateixes finalitats polítiques i socials que aquest.

POLITICA AGRICOLA

El senyor Ramon Rierola i Isern ens trameta les següents ratlles:

"Al diari "El Mat" en la primera pàgina agrícola que publica l'ha un editorial signat pel que fou esser-ne el director, el senyor Epifani de Fontany i de Salazar, i títol: "Orientacions", que considero que desorienta els que no tenen l'obligació d'anar orientats en afers de política agrícola.

Cal nomenar el darrer paràgraf de l'editorial en qüestió, que diu així:

"La Mancomunitat de Catalunya va començar a preocupar-se'n (de l'economia agrícola catalana) amb la creació d'una Serveis tècnics, més aviat docents que de solucions econòmiques i comercialment pràctiques. No era pas seva la culpa; ni els premissos ni la gent que aleshores hi podia emprar eren completament insuficients, però avui han sortit i surten de les aules de l'Escola Superior d'Agricultura de Barcelona uns estal d'homes perfectament preparats tècnicament i socialment, la majoria dels quals han demostrat el seu valor, alguns fora del seu element, en diverses com les passades, ben difícils per cert. Aquests homes comencen a fer-se

UNA CAUSA PER SUPERSAT INSULT A FORÇA ARMADA

Ha estat sobreseguda definitivament la causa instruida, primer pel capità d'infanteria senyor Rafael Orús Prats, i després pel comandant de la mateixa arma senyor Francesc Pérez Garbí, jutge permanent d'aquesta Capitania general, contra el palat Jaume Oliva Calvo i tres més, acusats pel suposat delictu d'insult de paraula a força armada.

CONFERENCIAS

Antoni Rovira i Virgili donarà avui, dissabte, una conferència al Centre d'Unió Republicana de Girona.

Diumenge a la tarda, l'en-diputat provincial i agraïment professor de

"Sr. Director de LA PUBLICITAT. — Present.

Honorable senyor: Ragraïcant-vos amb tota l'ànima que us dignésieu aclarir la notícia que feia referència a unes suposades manifestacions maves, torno a demanar-vos hospitalitat perquè inseriu una iniciativa que indubtablement contribuirà a esvar recels infundats sobre la meua humil persona.

Jo, senyor director, que he demostrat el meu amor a la vostra terra treballant en català, vull ara refermar els meus sentiments donant un concert a benefici dels presos i exiliats catalans, per ço que des d'ara em poso a la disposició del Comitè que té cura d'aquests actes.

Pregant-vos la inserció d'aquesta carta, queda com sepre a les vostres ordres, el vostre afm. s. a., Pau Gorgé."

LA CAUSA DE GARRAF

Reproduim del "Diari de Sabadell":

"No podem estar-nos de manifestar la nostra alegria pel R. D. inscribit abans d'ahir a la "Gaceta", indultant els condemnats en la causa de Garraf. Feia dies que tot Catalunya tenia la seguretat que el que començem esdevindria, però tanmateix, els nostres sentits encara vibren per no arrossar-se en ocasions així. Estem contents, aquesta és la veritat. Estem, però, satisfets? Això ja és una altra cosa.

Catalunya ha reclamat una amnistia total i la revisió de la causa de Garraf. Quant a aquesta revisió no ha estat atorgada, si bé han estat indultats els condemnats. Preveiem que la revisió fóra difícil d'acordar. No som exigents en moments sentimentals. Vinga l'indult, i ben sortit sigui de la presó els patriotes que han sofert durant tants mesos!

Ara bé: esperem l'amnistia. Aleshores tornarem a estar contents i a la vegada estarem satisfets.

El general Berenguer ha fet unes manifestacions en sentit optimista. D'aquí pocs dies confiem llegir el R. D. d'amnistia a la "Gaceta". Pels actes del cap del Govern no podem dubtar de les seves paraules. Es ell, doncs, qui ha de correspondre a la confiança que hi ha posat Catalunya, aquesta confiança que d'una manera serena, no desesperada, tots plegats ens ha plagut de posar-li.

Era hora que poguéssim creure una mica que la justícia, entre els homes, també és possible."

EL REI DURANT UN DINAR S'INTERESSARA PEL PROBLEMA CATALA

"El Pueblo Vasco", de Bilbao, diu:

"El Rey llegará a Barcelona el día 6.

El día 6 se celebrará un banquete en el palacio de Pedralbes, al que serán invitados por el Rey los señores Puig i Cadafalch, Ventosa y Calvell, Batrinya, marqués de Campi, Malquer y otras personalidades catalanas.

De sobremesa, el Monarca sollicitará de sus invitados que le pongan los puntos de vista más importantes de la cuestión catalana.

CONFERENCIA DEL SENYOR PERE SAINZ RODRIGUEZ

Ha desvetllat un gran interès l'anunciada conferència que donarà el senyor Pere Sainz Rodríguez sobre el tema "Evolución política de la España contemporánea", avui, dissabte, a les set de la tarda, a l'Ateneu Barcelonés. La conferència serà pública.

EL CIRCOL REPUBLICA DELS AFORES DE SANT ANDREU

Aprova els estatuts pels quals es regirà el Círcol República dels Afores de Sant Andreu, demà, diumenge, a dos quarts de cinc, i al seu local social, Florida, 9, baixos, de la barriada de La Prosperitat, tindrà lloc l'acte de constitució i el nomenament de la seva Junta directiva.

A l'acte, ultra els socis, hi assistirà una nombrosa representació del Círcol República de Barcelona, instal·lat al carrer de la Porta-Ferrissa, ja que perseguirà aquell les mateixes finalitats polítiques i socials que aquest.

POLITICA AGRICOLA

El senyor Ramon Rierola i Isern ens trameta les següents ratlles:

"Al diari "El Mat" en la primera pàgina agrícola que publica l'ha un editorial signat pel que fou esser-ne el director, el senyor Epifani de Fontany i de Salazar, i títol: "Orientacions", que considero que desorienta els que no tenen l'obligació d'anar orientats en afers de política agrícola.

Cal nomenar el darrer paràgraf de l'editorial en qüestió, que diu així:

"La Mancomunitat de Catalunya va començar a preocupar-se'n (de l'economia agrícola catalana) amb la creació d'una Serveis tècnics, més aviat docents que de solucions econòmiques i comercialment pràctiques. No era pas seva la culpa; ni els premissos ni la gent que aleshores hi podia emprar eren completament insuficients, però avui han sortit i surten de les aules de l'Escola Superior d'Agricultura de Barcelona uns estal d'homes perfectament preparats tècnicament i socialment, la majoria dels quals han demostrat el seu valor, alguns fora del seu element, en diverses com les passades, ben difícils per cert. Aquests homes comencen a fer-se

UNA CAUSA PER SUPERSAT INSULT A FORÇA ARMADA

Ha estat sobreseguda definitivament la causa instruida, primer pel capità d'infanteria senyor Rafael Orús Prats, i després pel comandant de la mateixa arma senyor Francesc Pérez Garbí, jutge permanent d'aquesta Capitania general, contra el palat Jaume Oliva Calvo i tres més, acusats pel suposat delictu d'insult de paraula a força armada.

CONFERENCIAS

Antoni Rovira i Virgili donarà avui, dissabte, una conferència al Centre d'Unió Republicana de Girona.

Diumenge a la tarda, l'en-diputat provincial i agraïment professor de

el Normal de Girona, senyor Miquel Santaló, donarà una conferència a l'Ateneu de Banyoles, sobre el tema "Questions de dignificació humana".

ELS MONARQUICS

Dintre de pocs dies se celebrará a Barcelona una reunió de monarquics per a constituir una nova organització monarquica.

EL DIRECTOR GENERAL DE SEGRESTAT A BARCELONA

Ahir a migdia estigué al Govern civil el director general de Segrestat, per tal d'acomodiar-se del senyor Despujol, car al vespre tornava a Madrid en el segon exprés.

El general Mola fou saludat pels periodistes, als quals digué que dintre d'alguns dies emprendre un viatge a València, i és molt probable també que visiti després Oviedo i Sevilla.

Un periodista li preguntà si ja hi havia nous comissaris generals de vigilància a Madrid i a Barcelona, i el director general de Segrestat contestà que ell no en sabia res.

Al vespre el general Mola va marxar a Madrid.

AVUI ARRIBA EL MINISTRE DEL TREBALL

Avui al vespre, en el ràpid de les 11.04, arribarà el ministre del Treball, per tal d'assistir als actes que celebrará la Vila de Salut i l'Aliança, amb motiu de la inauguració del seu nou edifici i del nomenament a don Eduardo Dato.

En el mateix tren arribarà la família d'aquest.

La Junta de govern de la Vila de Salut i l'Aliança ha convidat les seves entitats federades i associats en general perquè facin acte de presència a la seva arribada.

La Federació de Societats de Socors Mutus de Catalunya ha convidat tots els mutualistes de les seccions federades perquè acudixin avui, a les onze de la nit, al Baixador per a tributar una entusiasta rebuda al ministre del Treball i Previsió.

La Federació assistirà corporativament als actes que se celebraran diumenge a la Vila de Salut i l'Aliança.

La Junta del Montpius de Canbrers i l'Aliança ha recomanat a tots els socis que concorrin demà, diumenge, a les deu de la nit, a la Vila de Salut i l'Aliança, per a adherir-se amb llur presència a l'acte d'inauguració del monument a don Eduardo Dato, que tant es destaca a ajudar i servir la Vila.

EL REI DURANT UN DINAR S'INTERESSARA PEL PROBLEMA CATALA

"El Pueblo Vasco", de Bilbao, diu:

"El Rey llegará a Barcelona el día 6.

El día 6 se celebrará un banquete en el palacio de Pedralbes, al que serán invitados por el Rey los señores Puig i Cadafalch, Ventosa y Calvell, Batrinya, marqués de Campi, Malquer y otras personalidades catalanas.

De sobremesa, el Monarca sollicitará de sus invitados que le pongan los puntos de vista más importantes de la cuestión catalana.

CONFERENCIA DEL SENYOR PERE SAINZ RODRIGUEZ

Ha desvetllat un gran interès l'anunciada conferència que donarà el senyor Pere Sainz Rodríguez sobre el tema "Evolución política de la España contemporánea", avui, dissabte, a les set de la tarda, a l'Ateneu Barcelonés. La conferència serà pública.

EL CIRCOL REPUBLICA DELS AFORES DE SANT ANDREU

Aprova els estatuts pels quals es regirà el Círcol República dels Afores de Sant Andreu, demà, diumenge, a dos quarts de cinc, i al seu local social, Florida, 9, baixos, de la barriada de La Prosperitat, tindrà lloc l'acte de constitució i el nomenament de la seva Junta directiva.

A l'acte, ultra els socis, hi assistirà una nombrosa representació del Círcol República de Barcelona, instal·lat al carrer de la Porta-Ferrissa, ja que perseguirà aquell les mateixes finalitats polítiques i socials que aquest.

POLITICA AGRICOLA

El senyor Ramon Rierola i Isern ens trameta les següents ratlles:

"Al diari "El Mat" en la primera pàgina agrícola que publica l'ha un editorial signat pel que fou esser-ne el director, el senyor Epifani de Fontany i de Salazar, i títol: "Orientacions", que considero que desorienta els que no tenen l'obligació d'anar orientats en afers de política agrícola.

Cal nomenar el darrer paràgraf de l'editorial en qüestió, que diu així:

"La Mancomunitat de Catalunya va començar a preocupar-se'n (de l'economia agrícola catalana) amb la creació

LES LLETRES

NERIDIANS per FOCUS

Chirico. — Aquest pintor italià fou el primer que descobrí els fantasmes que amb tant de delit empenen els super-realistes. Simultàniament, i no pas per principi d'escola, les prime-

res obres "metafísiques" de Chirico produïren a diversos indrets un estat d'èxtasi super-realista, una manifestació del qual, i no pas el més pur, és el super-realisme local d'Aragón i Baeza, a París. Incorporat al grup parisienc en fou exclòs per trampes. Darrerament hi torna a tenir simpaties. Eugeni d'Ors, a La Gaceta Literaria, fa algunes interessants consideracions a propòsit de la pintura del pintor italià.

En el gravat: Fragment de pintura de Giorgio de Chirico.

U. R. S. S. — Rudolf Llopis, professor a l'Escola Normal de Mestres de Cuernavaca, dona en el Boletín de la Institución Libre de Enseñanza, de Madrid, algunes dades sobre els punts de vista pedagògics de Lunatxarski, completant els seus articles sobre la U. R. S. S. apareguts a El Sol. Li digué Lunatxarski que l'esforç revolucionari hauria resultat estèril si no s'hagués provocat una revolució profunda en la mentalitat i els esperits. Calia transformar les masses incultes, liquidar l'herència burgesa. Calia preparar les futures generacions perquè fossin en l'esdevenidor el punt més ferm de la República dels Soviets. "Calia apoderar-se, costés el que costés, de l'ànima de l'infant." Al principi, davant l'oposició per part dels pares i dels intel·lectuals, calgué prendre doloroses precaucions. "No podem consentir que ningú presentés obstacles a la nostra marxa. Començàvem a construir una societat nova. Tot rus havia d'ésser un constructor d'aquesta societat. Per això hem fet escoles de nois i escoles de noies. Per això a la U. R. S. S. totes les institucions tenen una finalitat pedagògica: Premsa, teatre, T. S. F., club sindical, el comitè polític. El problema rus, però, és més de qualitat que de quantitat. No n'hi ha prou amb crear moltes escoles: calia que fos proletària." La havia dit Lenin que l'educació soviètica seria una educació de classe al servei del proletariat. "L'escola soviètica és una escola de classe com ho és la capitalista." També havia dit Lenin que mentre hi hauria classes socials hi hauria escoles de classe. "La lluita—ha dit Lunatxarski—ha estat per la falta de mestres. Calgué admetre els antics que s'havien anat adaptant. Calgué, sobretot, improvisar. De les nostres 200 escoles normals, de les nostres 150 escoles de segon grau que tenen secció pedagògica, surten els mestres segons les nostres concepcions. L'any passat fundàrem l'Institut de perfeccionament pedagògic, que ha donat resultats excel·lents. Hi passen, anualment, 25.000 mestres. Per a nosaltres, tot mestre és un agent de propaganda marxista."

Soviet Union year-book 1929. — Aquest anuari de A. A. Santalov i L. Segal [London, George Allen and Unwin] és una bella guia precisa sobre la vida econòmica i política de la U. R. S. S. Dona indicacions sobre totes les qüestions que interessin la Rússia soviètica d'Europa i d'Àsia: organització política, relacions amb l'estranger, desenvolupament econòmic, agricultura, recursos minerals i industrials, transports i mitjans de comunicació, comerç amb l'estranger, organització del treball i de l'educació, organització judicial, etc. Completa aquest anuari dades estadístiques actualitzades segons les informacions més recents i un quadre cronològic dels diversos esdeveniments destacats de Rússia a partir del març de 1917.

Lluís Rosset. — El desembre passat moria a París un il·lustre geòleg, català del Rosselló, nat a Perpinyà en 1845 i membre vitalici de la Societat de Geografia Francesa. Lluís Rosset tot just tingué trenta anys i acabats els seus estudis a França i a Alemanya s'embarcà, com a l'Indú, en 1863. El viatge durà sis anys i recorregué en tots sentits (11.600 kms.) els més prestigiosos països de l'Àsia central. Sense cap mitjà oficial, el seu viatge, realitzat per la

seu intel·ligència i el seu tracte i conegué les cortis fastuoses de Baroda, Rajpota, Sanyore, Gwalior, Bhopal, etc. En 1875 publicava a cura de la casa Hachette, de París, el famós llibre Índia dels Rajas. "Es una obra—diu un crític—que basta per a fundar la reputació d'un autor observador i savi. Al cap de mig segle de conservat tota la seva veritat de descripcions i tota la seva frescor d'impressions de llenguatge oriental, d'arquitectes, d'etnògraf i de geògraf." En 1873 publicà un llibre sobre Londres i els seus voltants, i fundava el Journal de la Jeunesse. En 1887 s'encarregava de la tasca de continuar el nou Diccionari de Geografia Universal, de Vion de Saint-Martin. Els toms III, VII i els dos suplementos d'aquesta obra clàssica foren editats per Roussel en 1899.

Informació catalana

La batalla de la llengua

"Sr. Redactor de la secció Les Lletres.

Distingit senyor: Deixeu-me ajuntar el meu vot a les catalanes que s'adhereixen a la que he exposat Na Carme Pi i Vidal.

No crec que sigui una tasca tan planera com la de les signatures, però no vol dir que amb paciència no arribi a reeixir.

Les dones catalanes podríem guanyar moltes coses si no fos la gran indiferència que ens domina per llegir el diari, la qual cosa vol dir que moltes n'assabentaran de la proposta suau, feta, i a altres els semblaria ridícul que una dona es posi en política, i de tot en diuen política.

Creo que una cosa ben pràctica fóra que cadascuna de nosaltres troqués les adreces que coneixem dels establiments retolats en català; d'aquesta manera una ja es podria orientar més o menys amb el que tingués més a la vora, car desgraciadament no abunda gaire a la nostra ciutat aquestes cases.

Si s'accepta la meua proposta de seguida trametre algunes adreces de cases que escrivin i senten i parlen en català.

Considero elogiable tot el que faci en pro de la nostra llengua, i m'adhereixo de tot cor a les que vulguin fer-ho.

Amb fe i paciència triomfarem. Assumpció Mestres de Ventolrà.

"Sr. Redactor de la secció Les Lletres.

Temps enra es va dir des d'aquí que a Catalunya només hi havia dues dones. Una senyoreta en protesta. Jo volia fer-ho també—per dir el contrari d'aquesta—. Ara veig que vaig encertar no fent-ho. Avui ja coneixem l'existència d'alguna dona.

La vídua de Martí Vilanova. La que ha motivat l'organització d'uns cursos—pocs, pocs—de gramàtica.

La senyoreta Lola Anglada.

La senyoreta Carme Pi.

Dieu que d'home també n'hi ha pocs? Potser sí, però—si només en fossin els presoners, preguntaria: Quantes dones hi ha entre ells?—, cal tenir present que la claudicació d'una dona és molt més greu. Qui com una dona pot exigir allò que li plagi?

Digueu-me: ¿Per què les dones no exigeixen que els que els parlin ho facin en català? Quan el seu interlocutor està en condicions d'haver-lo après i no ho fa, a qui insulta més, a la nostra terra o a la pròpia dona?

El que s'haurà passat deu anys al sense moltes coses a aprendre la nostra llengua ni per dirigir-se a les dames, i potser i tot fent de venedor en algun comerç, haurà de mentir gens per dir que el problema de Catalunya no existeix?

No, el problema que existeix no és encara el de Catalunya, sinó el dels catalans—tots els catalans—cultes i amb dignitat, que són una minoria desgraciadament, però només olegant la cultura podria, sinó, destruir-se, evitar que passi aviat a majoria absoluta, com tard o d'hora serà. I tot ens diu que encara que ens dolgui és difícil de trobar cap dona en aquesta minoria.

Es podrien posar molts exemples per demostrar-ho, i cal fer-ho per prevenir el mal que ara surti alguna dona que per primera vegada faci alguna cosa de bo i es cregui que davant d'ella no hi ha passat ningú. Un dels mals de Catalunya és precisament que tothom prescindeixi de la feina que els altres fan o han fet i vulgui tornar-ho a començar tot ell sol. Això i no altra cosa és el que mata els nostres prestigis. Quants en treu la nova generació coneixen ni superficialment la doctrina de Prat de la Riba, que ningú no ha superat en res?

Cal per això evitar que amb la incorporació de les dones al patriotisme pugui passar quelcom semblant. I per això els hem de fer veure que ja hi ha molta homes que són catalans de fa molt temps.

Celebrem moltíssim que ara surtin noies que ens prometen que a casa seva no entraran cap més diari que no sigui redactat en català. Però per als qui mai de la vida—i fa anys que sabem de llegir—no hem comprat ni un sol diari d'aquests ni una sola vegada, resultaria grotesc que ens ho presentessin com una innovació molt heraldis de les dones. Aquestes són els m-

El president de la Federació Americana del Treball ha declarat, en l'enquesta oberta per la Comissió del Comerç del Senat a Washington, que pot calcular-se en uns 3.600.000 els obrers parats, que farien aproximadament un 25 per 100; aquesta xifra, doncs, podríem afegir-la a l'estat que publicàvem ahir.

El 40 per 100 dels obrers parats correspon al ram de construcció.

nistes de relacions estrangeres de cada casa, i per això han d'estar al corrent dels enterraments i funerals. Són més de quatre les dones que amb aquesta excusa sabem que compren el diari de la funerària, que és dels nits anticatalans, i no cal dir que no és escrit en català.

Està bé que les noies ens prometin que abans d'entrar en una botiga miraran on es fiquen. Que no oblidin, però, que el gremi que més honora la llengua catalana, que segurament és el de cambrers, és dedicat al públic masculí. Gairebé totes les cambreres del centre de la ciutat són catalanes. Quantes perfumeries o merceries coneixen en canvi?

La quasi totalitat de capellans de Catalunya són patriotes com el qui més. La majoria d'associacions religioses per a homes són catalanes i catalanistes i tot. Al contrari, les monges donen ajut decidit a totes les campanyes anticatalanes i no parlen en català. Les noies es fan "hijas" de la Verge.

Hi ha, doncs, dones a Catalunya? Algú potser pensarà en les dues-cents mil signatures. No ens emociem massa amb aquesta xifra. Totes són autèntiques. Però caldria que ens diguéssim: Per què han signat? Com han signat? Hem vist llistes amb més d'una Pepita o Carmen? Quin sacrifici els ha costat? Els ha estat massa fàcil. Uns milers més o menys no haurien fet variar gaire l'amplitud de l'amistia, que encara no sabem si serà escarrassada. Vegeu: ¿què hauria costat de seleccionar almenys les cases que recollim signatures?

Quantes d'aquestes—massa—neguen també el problema català i ultratgen Catalunya?

La Rambla ha obert una subscripció per als nostres presoners. Deu cèntims per dos-cents mil, fan 20.000 pessetes. Quantes seran les dones que duren PERSONALMENT—d'altra manera no hi hauria tampoc sacrifici—el seu donatiu, que pot ésser de deu cèntims, quantitat a l'abast de totes les fortunes, a la Comissió organitzadora?

Senyoreta Carme Pi: complir el que heu proposat? Fareu que d'altres ho compleixin? Alehores serem els primers a dir que a Catalunya no hi manquen DONES.

Estem sempre a les vostres ordres, Lluís Llorens.

Barcelona, 3-4-1939."

Les Arts

SUBSCRIPTORS A OBRES DE PINTURA I ESCULTURA

Des d'aquest mes d'abril comença a funcionar l'organització Joan Merli, mínim de subscritors a una quota de 25 pessetes mensuals, mitjançant la qual cada mig any tot subscritor rebra una obra inèdita de pintura a l'oli o d'escultura en terra cuita d'entre la producció dels artistes Bosch-Roger, Carme Cortés, Josep Obols, Josep Prim, Miquel Villà, Josep Graner i Joan Rebull.

La primera exposició d'adjudicació als subscritors serà al mes d'octubre i consistirà en una manifestació d'art sorprenent per la quantitat i qualitat de les obres.

La subscripció segueix oberta a la Sala Merli, Galeries Laietanes, Corts Catalanes, 613, Barcelona.

GALERIES LAIETANES

Avui, a les cinc de la tarda, tindrà lloc a les Galeries Laietanes la inauguració de les exposicions dels artistes senyors Antoni de Ferrer, Josep Puigdemol, una del Circol Artístic de diferents autors, una altra de quadres antics i a la Sala Merli de diferents artistes.

AVUI CONTINUARÀ LA SUBHASTA D'ART

La subhasta d'art que s'ha celebrat aquesta dies a la Sala Parés no ha pogut acabar-se per la gran quantitat de lots i per la importància d'aquests. Per la qual cosa continuarà avui, dissabte, a les sis de la tarda, a la Sala Parés, Petritxol, i.

EXPOSICIO DE SANTIAGO ROSSINYOL

Avui, a les sis de la tarda, s'inaugura al Pavelló Maragall, de l'Exposició de Barcelona, una interessant exposició del pintor Santiago Rossinyol.

INAUGURACIO D'EXPOSICIONS A LA SALA PARES

Avui, a les sis de la tarda, s'inauguren a la Sala Parés les exposicions dels pintors Josep Camins i Eivell Palà.

Al mateix temps s'inaugura una exposició d'objectes i emats del senyor Estanislau de Balanzó.

Totes elles són molt esperades pel nostre públic.

L'atur forçós als Estats Units

El president de la Federació Americana del Treball ha declarat, en l'enquesta oberta per la Comissió del Comerç del Senat a Washington, que pot calcular-se en uns 3.600.000 els obrers parats, que farien aproximadament un 25 per 100; aquesta xifra, doncs, podríem afegir-la a l'estat que publicàvem ahir.

El 40 per 100 dels obrers parats correspon al ram de construcció.

Els teatres

Carnet teatral

El cinema parlat representa un gran perill per al teatre. Sembla que el teatre dia exposarem el lamentable panorama que presenta el negoci del teatre a Nova York. Avui és un crític parisienc, el qual, parlant d'aquest tema, opina que el teatre francès sofrirà les mateixes conseqüències quan el cinema parlat nacional estari definitivament arrelat.

"Una raó principal—diu—: totes les vedettes famoses reunides en un sol programa."

"Una raó accessòria: a Nova York ja no és possible veure al teatre un gran actor, una estrella reputada. Perquè el teatre té una receptació limitada, evidentment inferior al film parlat. Tots els actors novorquins coneguts estan brillantment contractats per al film parlat, amb exclusivitat i interdicció d'aparèixer en cap escenari."

"Si el film parlat s'organitza a França, passarà el mateix. Si no, tornem els estrangers els que faran films parlants en llengua francesa."

"Es qüestió de deu anys, potser menys. De 1928 a 1930, quaranta-un teatres de Nova York han estat dedicats al cinema parlat."

"Després del qual només restaran a França els teatres d'art. Les despeses del film parlat són massa grosses per permetre de trobar films dirigits a un públic reduït. És el que restarà del teatre. És el que salvarà el teatre: obres d'art destinades a una elite."

Contribuïm al que s'havia dit, serà la senyoreta Enriqueta Torres la que crearà la protagonista de Gardènia, l'obra de Josep Maria de Segarra que s'ha d'estrenar al Talia.

ALMAVIVA

La sessió d'AVUI DE L'ASSOCIACIO OBRERA DE TEATRE A HONOR DE VENTURA GASSOL

Aquest vespre tindrà lloc la sessió extraordinària de l'Associació Obrera de Teatre, que es dedica a l'enyorat poeta Ventura Gassol. Es representará el seu drama "La Dolores", que ha obtingut un èxit escatiant en la seva represa.

En un dels entreactes, Xavier Regàs pronunciarà un curt parlament alusiu a l'acte.

NOTES OFICIOSES

NOU

Després de l'èxit assolit el dia de la reestrena de l'obra d'En Morera "Balcant de la Font del Gat o la Maritima de l'ull viu", aquesta empresa s'ha vist obligada a que romangués en crit de l'obra, vist l'èxit favorable que li atorgà el públic i essent aplaudida la interpretació que sota la direcció de Josep Limona, fou irreproachable. Es distingiren les senyores Melo, Verger i Valor, així com també els senyors Freixas, Goula, Xucà, Queraltó, Garriga, etc.

La tasca dels cantants Queraltó i Goula assolí un gran triomf, sense comptar la de les titols Melo i Verger, que en llurs respectius papers estigueren a l'altura de llur fama. Inútil és dir que la típica comedia Carme Valor i el tenor còmic Albert Cosin s'anotaren un nou triomf en llurs respectius papers.

Seguix la venda dels tiquets per al banquet que a honor dels autors de "La Legió d'Honor" se celebrarà diumenge, dia 7, a dos quarts de dues de la tarda, al Restaurant Pàtria.

NOVETATS

"No no Nanette", la famosa opereta que tant d'èxit obtingué a Barcelona quan fou estrenada, torna a l'escenari de Novetats. En el corrent de l'abril es donarà en aquest teatre una sèrie de representacions de "No no, Nanette", a càrrec de la notable companyia de Millebert i Fränk.

L'empresa de Novetats ha obtingut, després de moltes negociacions, que el paper de "Nanette" fos representat per la gentil artista Mary Myram, la mateixa que el creà amb extraordinari èxit a Barcelona, i que hi prengué part el cèlebre "caricato" Geo Lolo, tan aplaudit i celebrat pel públic.

Les vintenes representacions de "No no, Nanette" al Novetats són esperades amb interès, ja que el públic de Barcelona es quedà amb ganes de tornar a veure i aplaudir la famosa opereta.

L'empresa del teatre Català Novetats ha confeccionat per a avui, dissabte, i demà, diumenge, una interessant programa còmic que atraurà sens dubte l'atenció del públic i aportarà al dit teatre en aquestes cinc funcions un nombre considerable d'espectadors.

En la "matinée" d'avui, dissabte, programa magnètic integrat per dues obres de gran èxit, es posarà en escena la divertidíssima comèdia en 4 actes de Miquel Duran de València "Parents, amics i coneguts", gràfic èxit de riure, obra en la qual estan inimitables Maria Morera, Aymerich, Galceran i Torrens. Contribueixen al magnètic conjunt tots els artistes de la companyia, i el darrer triomf del mestre Rossinyol "Miss Barcelona".

En la funció de la nit de dissabte

i diumenge, tarda i nit, es representará la farsa folletinesca de Josep M. Planes "L'home que s'havia de morir", que s'estrenà amb extraordinari èxit, i en la qual els notables actors Aymerich, Galceran i Gimbert, interpreten tres papers d'una gran comèdia.

La nova comèdia és original i molt divertida i el públic riu continuament el diàleg i les abundants situacions còmiques de l'obra.

En la funció de dos quarts de quatre de la tarda de diumenge, dedicada als "Espectacles per a infants", es posarà en escena la famosa obra de Josep M. Folch i Torres "La Ventafocs", la comèdia preferida dels infants i representada centenars de vegades amb idèntic èxit.

POMPEIA

Per a demà, diumenge, l'empresa d'aquest teatre ha disposat l'obra de Frederic Soler (Pitarra), "Les eures del mas", que la companyia Fajó-Fornaguera està assajant com si es tractés d'una estrena. El decorat, apropiat per a la dita obra, juntament amb la interpretació que se li donarà, fan augurar un bon èxit als ja aconseguits en cada funció d'aquesta temporada.

Cultura

AGRUPACIO ARTISTICO-CULTURAL

Proseguint la seva tasca d'iniciació cultural i d'influència artística, aquesta Associació ha elaborat per al present mes d'abril un programa de conferències a base d'experiments emprats en els afins de l'Agrupació, els quals autors versaran sobre els següents temes:

"El Romanticisme", a càrrec de Miquel Vilalta. "Influència de l'art sobre la formació dels pobles", a càrrec de Rafael Santamaría. "L'Àfrica Occidental", a càrrec de Joan Serra Oller. "El Renacimiento", a càrrec de Joan Vallès.

També s'ha projectat un acte de concert a base de violí i piano.

Oportunament es faran públiques les dates i lloc on se celebraran aquestes actes.

Es prega a tots els associats que, fent-se ressò de la nostra iniciativa, activin llurs tasques per tal de desenvolupar el radi d'acció en pro de la cultura i de l'art.

CONFERENCIA ZERKOWITZ

Sobre el tema "Sumatra" (Indes holandeses), donà dimecres passat, a la vetlla, al local de l'Agrupació Excursionista Catalunya (Rivadeneira, número 4, principal), una conferència acompanyada de projeccions de magnífics positius, el soci de la dita entitat Adolf Zerkowitz.

No ens estranya gens ni mica que nombrosa i distingida concurrència omplís el bonic saló de festes de l'esmentada Agrupació, ja que al senyor Zerkowitz el coneixiem molt bé tots plegats, i en més d'una ocasió li hem admirat ja les bel·leses que en matèria fotogràfica ha realitzat de diferents llocs de la nostra terra.

La conferència donada darrerament, no minva per res les esperances que hi teníem posades, i així ho degué creure el distingit públic, ja que una no drida salva d'aplaudiments coronà les darreres paraules del conferenciant.

CURSETS I CONFERENCIES

Avui, dissabte, a dos quarts de vuit del vespre, el professor de l'Escola d'Arts Gràfiques de l'Institut Català de les Arts del Llibre, senyor J. Figueuola, donarà al local social, carrer de Torres Amat, 6 (locant al Teatre Goya), una conferència sobre Xilografia (gravat en fusta), primera de la sèrie tècnica-artística anual.

L'entrada és lliure.

Organitzada per la Penya Excursionista de l'Associació de Pessobristes de Barcelona, demà, diumenge, a dos quarts de sis de la tarda, el reverent Josep Ribes, prevere, donarà al saló d'actes de l'Associació, carrer de Rivadeneira, número 4, principal, una interessant conferència amb caràcter públic, explicant "Un viatge al Pol Nord". Il·lustrada amb la projecció de nombroses i belles vistes que el conferenciant cospa personalment en una delinguda excursió que realitzà l'any passat a aquelles terres glaciàles.

L'ordre de l'aconferència serà el següent:

I. Costes de Noruega amb els seus característics fiors.—II. Cerole polar i sol de mitja nit.—III. Cap Nord, última terra de Noruega.—IV. Illa de Spitzberg amb les badies de Rel, Creu i Madalena.—V. Barrera Glacial (mar gelada).

A l'Ateneu Enciclopèdic Popular començarà el dia 10 d'aquest mes, a les deu de la nit, i continuarà cada dijous, un cursat a càrrec del doctor R. Torrè Basols, sobre "El problema social de les malalties venèries".

EL MUNICIPI

A JUDICI DEL SENYOR PICH I PON, NO HI HA COM UN EX-DIRECTOR DE MERCATS PER A PRESIDIR LA PONENTIA DE MERCATS

El senyor Pich i Pon ha facilitat la següent nota, en replicació a la que publicàvem ahir dels senyors Puig i Esteve i Martí Esteve:

"Malgrat que ja m'havia estat anunciada la publicació de la nota facilitada a la premsa pels senyors Puig i Esteve i Martí Esteve, no he deixat de sorprendre'm el seu contingut, pel fet d'involucrar-se en ella la meua modesta personalitat com a tinent d'alcalde delegat de Proveliments en un assumpte de característiques delicades, la resolució del qual no em pertoca.

Em decidí a contestar les manifestacions del senyor Puig Esteve i Martí Esteve, a fi d'aclear determinats extrems. En primer lloc, em cal dir que en proposar, d'acord amb l'Alcalde i previa consulta amb els caps de minoria, la divisió del feixuc i delicat treball que sobre la Delegació de Proveliments pesa, en ponències, valgués especial interès a què aquestes ponències fossin integrades per tots aquells regidors que constitueixen la Comissió, i valgués en compte, com era natural, llurs coneixements i preferències i un lògic equilibri polític, bo i oferint, en la esmentada, a tots els que no estiguessin d'acord amb la designació feta, introduir en la constitució de les ponències les modificacions conseqüents, per tal que cada regidor figurés en aquella que ell cregués per a ell més adequada, sense practicar en cap moment imposició de cap mena. En procedir així, valgués inspirar-me en el democràtic desig de no concentrar totes les actuacions de la Delegació en la meua persona, com m'hauria estat possible de fer-ho, per ministeri de la llei. Amb sorpresa he vist que en la nota dels senyors Puig Esteve i Martí Esteve es formula un vet contra un regidor determinat, i justifica la meua sorpresa el fet que si socialment ni corporativament sigui de consuetud de veure que persones que pertanyen a un partit polític posin tal vet a una personalitat que milita en un altre partit. En aquest afer, sobre el qual no he pas d'insistir, tota vegada que tractar de l'esmentat vet crec que és missió de la incumbència del cap de la minoria política a la qual el regidor al·ludit pertany i no a mi, he de fer constar, però, la meua estranya davant el fet que es consideri l'esmentat regidor inhabilitat per exercir la Ponència de Proveliments, a causa d'haver exercit en altres èpoques el càrrec de director general de Mercats, puix que la lògica més elemental permet suposar en l'esmentat senyor, per tal circumstància, una sèrie de coneixements especials sobre el funcionament dels centres de proveliments, impossibles d'ésser adquirits per un profà, circumstància que, al meu entendre, el capacitava per al càrrec. Si per als assumptes de Finances es requereix el concurs dels financers, i els metges són cridats per entendre en les qüestions de sanitat i higiene, no veig pas la raó que hi pugui haver perquè un coneixedor dels mercats sigui considerat incapacitat per a tractar-los.

Es també d'estranyar per a mi l'actitud dels senyors Puig Esteve i Martí Esteve, per tal com, de les tres presidències de ponència en el si de la Delegació de Proveliments, dues han recaigut en representants de la minoria d'Acció Catalana, i han restat sense càrrec semblant les dues minories consistintials més nombroses, és a dir, la regionalista i els majors contribuents, per bé que a honor a la veritat, em cal fer constar que jo em pensava, fonamentadament, en proposar les esmentades designacions, que el senyor Puig i Esteve pertanyia a la Lliga Regionalista. Si així, doncs, pogués sentir molesties, crec que caldria que fossin els representants a la Comissió de les dues minories al·ludides. Això em permet suposar que la protesta continguda en la nota dels senyors Puig Esteve i Martí Esteve es basa no en el procediment seguit per a la distribució del treball de la Comissió de Proveliments, sinó en l'existència d'antagonismes que es tradueixen en imposició d'un vet contra un determinat regidor, afer del qual no crec poder-me'n ocupar, i que, com hem arribat a correspondre-ho al cap de la minoria a la qual pertany aquell regidor.

Respecte a la meua participació personal en els assumptes de Proveliments—l'actual funcionament de la qual valgué deixar ben aclarida en la darrera sessió pública de la Comissió Municipal Permanent, amb la màxima aquiescència d'aquesta Comissió—, em cal recordar que en moment oportú i davant del feixuc treball i de la responsabilitat que l'exercici de la Delegació de Proveliments suposava, valgué oferir als senyors Coll i Rodés i Massot, tinent d'alcalde que pertanyen a la minoria política en la qual figuren els senyors Martí Esteve i Puig Esteve, permuat l'esmentada Delegació amb una de les que ells exercien, a la qual cosa no accediren, dant-me així una prova de confiança, de la qual els quedo molt reconegut.

Tot es reduïx, doncs, a una delicada qüestió personal entre regidors, que no hauria d'entrar al sortit. En

lamentar que en aquesta qüestió jo, namentant llur lamentable abstenció els senyors Martí

LA MORT DE L'EMPERADRIU D'ABISINIA

Ha determinat la guerra civil

Roma, 4. — Comunicquen d'Addis Abèssa (Abissínia) que, amb motiu de la mort de l'emperadriu Judith Zeddu, en circumstàncies misterioses, ha esclatada una guerra civil, acollida per Negus Tafari, en nom de l'antic Govern, i pel ras Gouga, vidua de l'emperadriu Zeddu.

Hi ha hagut diverses topades entre les tropes de tots dos bàndols. Les tropes governamentals, acollides pel negus Tafari, es calculen en vint mil homes. Segueixen el ras Gouga des mil homes.

En una de les topades, que han estat molt asferrades, ha mort el ras Gouga, junt amb alguns centenars dels seus partidaris. Les baixes són molt importants per tots dos parts. Si bé es tenen poques notícies, sembla confirmat-se que la lluita té per objecte la mort de l'emperadriu.

Però ja s'ha donat la batalla decisiva

Roma, 4. — Notícies posteriors, d'Abissínia diuen que les tropes del ras Gouga, amb dos canons i deu metralladores, intentaren sorprendre les forces de Tafari, les quals disposaven de cinc canons i trenta metralladores. Aquestes forces anaven comandades pel ministre de la Guerra, Degiac Muligeta.

En la topada entaulada entre tots dos bàndols, el ras Gouga ha portat la part pitjor i ha fet propostions de submissió.

La batalla s'ha descabellat aquest matí, a Zebit. — Fabra.

El ras Gouga ha estat mort

Roma, 4. — Sembla confirmar-se que aquest migdia el ras Gouga ha estat mort al capdavant de les seves tropes, al moment en què es disposava atacar les forces del Govern.

Les pèrdues de les forces governamentals es reduïren a uns quants morts i a tres-cents ferits. Les pèrdues dels contraris són molt més importants. — Fabra.

Roma, 4. — Notícies d'Abissínia diuen que el ras Gouga ha rebut de primer un cop de sabre al cap. Més tard, d'altra banda, ha estat al capdavant de les tropes a les forces del Govern, i ha mort, després, a conseqüència de noves ferides. — Fabra.

EL BANC DE PAGAMENTS

Dos delegats al Consell d'Administració

Berlin, 4. — El doctor Melchior d'Hamburg, i el doctor Reux, d'Oberghausen (Rhinània), han estat designats pel president de la Reichsbank per a representar Alemanya al Consell d'Administració del Banc Internacional de Pagaments.

Com adjunt, ha estat nomenat el doctor Voche, membre del Consell directiu de la Reichsbank. — Fabra.

Els accidents de la mar

Santiago de Chile, 4. — Davant les costes de Lebu ha anat a fons un ballener. Hom creu que la tripulació, composta de cinc homes, ha mort ofegada. La mar ha llançat a la platja els restes del ballener. — Fabra.

Nova York, 4. — Telegrafia de Santiago de Chile donant compte d'haver-se perdut, a causa del temporal, prop de Puerto Lebu, una embarcació ballenera. Hom tenia que hagin peregut ofegats els setze homes que componien la seva tripulació.

La mar ha llançat a la costa, prop del lloc del naufragi, alguns restes del vaixell perdut.

Diversos destroyers han sortit cap aquell lloc, amb l'objecte d'efectuar reconeixements en previsió que hagi pogut salvar-se algun tripulant. — Fabra.

Abordatge

Londres, 4. — Telegrafia de Deal a l'est, donant compte d'haver avariat dos vapors, un d'ells un petrolier alemany, a l'entrada del Tàmesi.

A conseqüència de l'accident, tots dos vaixells han resultat amb avaries. — Fabra.

Ha mort la reina de Suècia

Estocolm, 4. — A les set d'aquesta tarda, ha mort a Roma la reina de Suècia.

La mort ha estat deguda a una paral·lisi del cor. — Fabra.

IRLANDA EL NOU GOVERN AL PARLAMENT

Dublin, 4. — El Parlament irlandès ha aprovat un vot de confiança al Govern nou. — Fabra.

BALCANS DINOCIO AL CABINET ROMANES

Bucarest, 4. — Ha dimitit el ministre de la Guerra. — Fabra.

Bucarest, 4. — El Govern ha acceptat la dimissió del ministre de la Guerra.

El cap del Govern, senyor Mironescu, ha assumit interinament l'administració exterior. — Fabra.

AGRESSIO CONTRA UN MAGISTRAT FRANCES

L'autor és un italià

París, 4. — Aquesta tarda, un italià anomenat Angelo, que es trobava entre el públic que presenciava els judicis de la Sala tercera del Correccional, disparà dos trets contra el President de la dita Sala que resultà lliat.

L'italià ha estat detingut. — Fabra.

Els motius de l'agressor

París, 4. — L'italià que ha estat detingut per haver disparat dos trets contra el President de la Sala tercera del Correccional, ha fet provistes sobre el seu perfecte equilibri mental, afegint que volia matar a un magistrat per vengança de la Societat.

Ha indicat que els seus parés vivien a París.

El jutge l'acusa de tentativa d'homicidi voluntari. — Fabra.

El "Roald Amundsen"

La Havana, 4. — El veler noruec "Roald Amundsen", que segueix la ruta històrica de Cristòfol Colom, ha arribat a l'Havana. Des d'allí continuarà cap a Mèxic i Amèrica del Sud, per a seguir des d'allí en direcció vers Alaska. — Fabra.

La confiscació dels béns de l'ex-família reial grega

Atenes, 4. — En la sessió del Senat, el senyor Conduriotis ha protestat vivament contra la confiscació dels béns pertanyents a la que fou família reial de Grècia. — Fabra.

El candidatge a Xina

Xang-Hai, 4. — Segons informacions procedents de la província de Yunnan, els bandolers segueixen cometent tota mena de malifetes, algunes d'elles d'una crueltat refinada.

Nombrosos habitants d'una població, que no pogueren pagar la contribució imposada per una partida de malifactors, foren fets presoners i se'ls lligà amb les mans darrere del cap. Després foren arruïnats amb parafernals i cremats vius.

Els bandits infestaven tot el país i arriben adoncs als voltants de Xang-Hai, atacant els pobles i les masies, si llurs estades no paguen les crescudes contribucions que se'ls imposen. — Fabra.

Pequin, 4. — Un anglès anomenat Scarlett, tesorero del Col·legi anglo-xinès de Tientsin, ha estat assassinat per un grup de bandolers. — Fabra.

LA SITUACIO A L'INDIA

Més desordres

Calcuta, 4. — Al districte d'Hooghly han ocorregut importants desordres. La policia hi ha intervingut i han resultat dos morts i alguns ferits. Han estat practicades algunes detencions. — Fabra.

Gandhi no serà detingut

Bombai, 4. — Als centres ben informats s'assegura que Gandhi no serà detingut si amb la seva actitud no obliga el Govern a fer-ho. — Fabra.

LA CAMBRA DELS COMUNS

La pena de mort a l'exèrcit

Londres, 4. — A la Cambra dels Comuns ha estat aprovada una esmena al projecte de llei relatiu a la abolició de la pena de mort a l'exèrcit, per la qual es declara que la dita pena no serà aplicable als desertors del servei actiu. — Fabra.

AMERICA LLATINA BARALLA POLITICA AL BRASIL

Nova York, 4. — Comunicquen de Rio Janeiro a l'"Associated Press" que han resultat quatre morts i diversos ferits en el curs d'una manifestació de celebració política, celebrada ahir a Nello Horizonte, departament de Mines Geraes. — Fabra.

LA SITUACIO A XINA

La rebel·lió al Xang-Fu

Xang-Hai, 4. — Hom anuncia que davant l'actitud del Govern de Nankin, ordenant la retirada i l'abandonament de la província de Xang-Fu, els nordistes avancen amb rapidesa.

Trenta mil homes de les tropes d'avantguarda de Nankin que defensaven Su Xun Fu, s'han sublevat i s'han passat a l'enemic, i han posat en greu perill l'obra defensiva del Govern de Nankin.

Hom diu que el general Xang Sun Luang, amo absolut de Mantxúria, al qual el Govern de Nankin havia promès una suma de deu milions per tal que observés neutralitat, ha declarat que no haurà rebut cap quantitat, observant una actitud benèvola envers els generals nordistes.

A Pequín hi ha gran pànic, car es creu que els extremistes aprofitaran l'actual estat de coses per a celebrar el dia primer de maig. — Fabra.

ESTRANGER

LA T. S. F. I LA PREMSA

Retransmissió de la primera pàgina d'un diari

Nova York, 4. — Per a demostrar el que podrà fer dintre pocs anys la premsa, ha estat retransmesa per T. S. F. la primera pàgina d'un diari de San Francisco a tot el territori nord-americà. Gràcies a la televisió i a un aparell inventat pel general Dawes, es podria llegir arreu dels Estats Units el diari al cap de tres hores d'haver sortit. — Fabra.

ELS CONFLICTES DEL TREBALL

Trenta ferits en el curs d'una manifestació

Londres, 4. — En el curs d'una topada entre la policia i un grup d'obres dels ferrocarrils, vagabundes, que intentaven abstrair les portes de l'estació, els agents es veieren obligats a fer ús de llurs armes per a dispersar els manifestants. A conseqüència de la col·lisió resultaren trenta persones ferides, les quals foren hospitalitzades. — Fabra.

ELS ARMAMENTS NAVALS

Un altre creuer

Londres, 4. — Ha estat botat a l'aigua el creuer "York", de tipus superior als anteriors. Pot portar un biplan i un avió de tipus lleuger. — Fabra.

ELS ACCIDENTS DEL TREBALL

Dotze morts i nou ferits en una mina

Mons (Bèlgica), 4. — Una explosió de gruit a una mina de la conca de Ferrand ha causat dotze morts i nou ferits. — Fabra.

FRANCA LA MALALTIA DEL SENYOR TARDIEU

París, 4. — La malaltia del senyor Tardieu no oferia aquest matí símptomes d'alarma.

Els metges confirmen que és deguda a un excés de treball del president, i que amb una mica de repòs tornarà al seu estat normal. — Fabra.

Exposicions d'Art

SALA PARE S

SUBASTA D'ART Fins al 4 actual

GALERIES LAIETANES

COLECCIO CATALANES 918 Exposició Vende de pintures catalanes dels mestres del segle XIX Inauguració avui

ESTUDI ARENYES

Corts Catalanes, 670 Pintura P. PRUNA Fins a l'1 de l'actual

LA PINACOTECA

PASSEIG DE GRACIA 84 Solament exposició de pintures catalanes. Colecció catalana. Inauguració avui

MARIA ESCALANS

PASSEIG DE GRACIA 10 (Canton de l'Esplanada) Exposició de pintures catalanes. Colecció catalana. Inauguració avui

SALA BUSQUETS

PASSEIG DE GRACIA 80 Pintura i objectes d'art. Exposició de pintures catalanes. Colecció catalana. Inauguració avui

SALA BARCINO

PASSEIG DE GRACIA 80 Pintura i objectes d'art. Exposició de pintures catalanes. Colecció catalana. Inauguració avui

LA LLAR

A. VERNERAS Pintura i objectes d'art. Exposició de pintures catalanes. Colecció catalana. Inauguració avui

HERMA, A. G.

VALÈNCIA 888 Exposició de pintures catalanes. Colecció catalana. Inauguració avui

MONTFALCON

GRANDE RUE DE LA PAIX 10 Exposició de pintures catalanes. Colecció catalana. Inauguració avui

MOYSEION

GRANDE RUE DE LA PAIX 10 Exposició de pintures catalanes. Colecció catalana. Inauguració avui

GALERIA ARS

GRANDE RUE DE LA PAIX 10 Exposició de pintures catalanes. Colecció catalana. Inauguració avui

La mort de l'emperadriu d'Abissínia ha provocat la guerra civil. Un dels pretendents, el ras Gouga, ha estat mort en el curs d'un combat

El govern grec ha obert una enquesta amb motiu dels incidents de Patras

Ha estat retransmesa a tots els EE. UU. la primera pàgina d'un diari de San Francisco

Ha dimitit el ministre romanes de la Guerra i el substitueix el president, senyor Maniu

Llätzer Bloch ha estat alliberat

Ha mort a Roma la reina de Suècia

Un italià ha disparat dos trets contra el president de sala en el curs d'una vista a l'Audència de París

El Senat belga ha aprovat els acords de La Haia

Han estat detinguts a Samoa cinquanta membres d'una organització nacionalista

ELS FETS DE PATRAS

El Govern grec obre una informació

Atenes, 4. — El Govern ha ordenat que s'obri una enquesta sobre l'assassinat que es va produir recentment a Patras, en el qual varen intervenir uns mariners italians. — Fabra.

LA CONFERENCIA NAVAL

Sessió suspesa

Londres, 4. — La sessió plenària que havien de celebrar avui els delegats a la Conferència Naval ha estat suspesa.

Segons el "Daily Mail", la sessió plenària es reunirà la setmana entrant. — Fabra.

L'actitud italiana

Londres, 4. — El "Morning Post" diu que el delegat italià, senyor Grandi, invitat pels senyors Mac Donald i Henderson a participar en negociacions encaminades a buscar una fórmula susceptible de garantir la seguretat de França, s'ha negat a acceptar la dita invitació.

El senyor Grandi al·lega que Itàlia no té cap interès a participar en un pacte de les cinc potències. — Fabra.

Les converses franco-britàniques

Londres, 4. — El senyor Mac Donald ha rebut a esmorzar el senyor Briand, que anava acompanyat del senyor Leger, director polític, del senyor De Fleurian, ambaixador de França a Londres, i del senyor Massigli.

Els senyors Henderson i Robert Vansittart assistien igualment a l'esmorzar.

Com acabat aquest, hi ha hagut una extensa conversa, sobre la qual no ha estat facilitat cap comunicat. — Fabra.

Londres, 4. — En l'extensa conversa mantinguda després de l'esmorzar ofert pel senyor Mac Donald, el president de la Conferència i el senyor Briand han continuat amb el concurs de tots els punts que s'han ocupat aquesta tarda d'ara de la qüestió, l'examen de les fórmules susceptibles d'aportar una indispensable interpretació dels compromisos internacionals existents en matèria de seguretat.

Aquesta conversa no sembla haver aportat cap progrés a la discussió.

No obstant, a petició del senyor Mac Donald que vindrà expressament de Chequers a aquest efecte, demà al matí continuarà la conversa.

Segons informes no oficials però de bon origen que ha estat possible obtenir, sembla que la Conferència es troba actualment davant d'una dificultat d'ordre interior.

La situació actual no pot en tot cas, segons opinió expressada generalment, perllongar-se molt temps. — Fabra.

Comentaris francesos a la nota italiana

Londres, 4. — La declaració italiana reproduïda per una part de la premsa anglesa, i el contingut de la qual ha estat confirmat, no ha aportat cap element favorable a la nota de la jornada.

Convé assenyalar respecte a aquestes observacions que França no ha sol·licitat de cap manera una inferioritat de la flota italiana.

Aquest propòsit no manca d'interès comparat les xifres actuals del tonatge amb les d'abans de la guerra. En tota el tonatge francès gre de

L'AFER DE LA "GAZETTE DU FRANC"

Llätzer Bloch ha estat alliberat

París, 4. — Havent-se prestat la fiança de 100.000 francs que s'havia exigit, ha estat alliberat Llätzer Bloch, ex-marit de la senyora Hanau, que era a la presó des del dia 4 de desembre de 1928. — Fabra.

L'AGITACIO DE SAMOA

Detencions i una manifestació femenina

Wellington, 4. — La policia ha detingut a Apia (Illes Samoa) el cap i cinquanta membres d'una organització revolucionària de la tribu de Mausi.

Amb motiu d'aquesta detenció, han desfilat per la platja d'Apia dues mil dones indígenes, portant com a vestimenta els vestits que, com a uniforme, usen els maus. — Fabra.

ELS SOCIALISTES A L'AJUNTAMENT DE VIENA

Els partits burgesos organitzen una manifestació

Vienna, 4. — Els partits burgesos organitzen per a diumenge vinent una gran manifestació amb la qual es proposen exercir pressió sobre l'Ajuntament en favor de la reducció dels impostos. — Fabra.

ELS ACORDS DE LA HAIA

Debat al Senat belga

Brussel·les, 4. — El Senat ha discutit els acords de La Haia.

El senyor Hyman en el seu discurs ha dit que aquells acords no constitueixen pas un acte d'entusiasme, sinó un acte de reflexió, i que foren adoptats per les nacions, per tal de sanejar l'atmosfera d'Europa.

Acabà fent una crida al Senat, perquè els dits acords siguin ratificats pel major nombre de vots possible. — Fabra.

Brussel·les, 4. — Al Senat ha acabat la discussió dels acords de La Haia, que han estat aprovats per gran majoria. — Fabra.

1.139.000 tones i el d'Itàlia de 687.000 tones, o sigui, amb relació al tonatge militar mundial, una proporció de 13,1 per 100 per a França, i 7,9 per a Itàlia.

S'ha de fer notar que el percentatge d'aquesta darrera no havia variat des de 1909.

En l'hora actual, el tonatge de França és de 642.000 tones i el d'Itàlia de 359.000 tones.

La diferència que existia en el passat i existia en el present entre les dues flotes no necessita discussió.

En l'esdevenidor si s'acceptessin les exigències, únicament basades en raons de prestigi, el resultat seria, no solament, l'establiment entre Itàlia i França d'una disparitat feta en perjudici d'aquesta darrera potència, sinó també doblar el tonatge actual d'Itàlia.

Convé assenyalar quan paradoxal seria que un fet semblant resultés d'una conferència reunida per a realitzar una reducció dels armaments navals.

Pel que es refereix a la seguretat, és superfluo recordar que, com ha afil·lat repetides vegades la tesi francesa, i ho ha reconegut públicament el senyor Mac Donald a la Cambra dels Comuns l'1 de l'actual, no es tracta de canviar de discurs un document i insistir sobre ell, sinó únicament d'eliminar-lo en interès de totes les nacions representades en la Societat. — Fabra.

Els magres resultats de la Conferència

Londres, 4. — Als cercles americans de la Conferència, hom expressa l'opinió que l'esperança d'arribar a un acord efectiu sobre la base de les cinc potències, ha estat virtualment abandonada.

Hom creu que el resultat de la Conferència serà una Entesa entre Anglaterra, els Estats Units i el Jap, i un acord pobre punts d'ordre menys important entre les cinc potències. — Fabra.

El reemplaçament de les unitats velles

Londres, 4. — Els perits anglesos, nord-americans i japonesos de la Conferència naval s'han reunit aquesta tarda. L'entrevista ha durat dues hores.

En els discursos japonesos de la Conferència es declara que els representants del Govern de Toquio han insistit sobre la necessitat que les unitats velles siguin reemplaçades amb més freqüència, amb el fi que no es trobin mancades de treball les dragesanes.

També es diu que els perits anglesos i nord-americans han acceptat aquest punt de vista. — Fabra.

El nou capità general de Catalunya arribà ahir a Barcelona

Ahí, en el segon exprés del matí, procedent de Madrid, arribà a Barcelona l'infant don Carles, nou capità general de Catalunya.

A rebre l'infant, a l'estació de terme, hi havia el president de la Diputació, senyor Maluquer, acompanyat dels següents diputats provincials: Jaume de Ribà, Andreu, Tormel, Guanyavents, Oliva, Graner, Mas Vebra, Soler i Puigdollers, Olano i Vega.

La Diputació anava precedida pels mestres. De l'Ajuntament hi havia, president per l'alcalde, comte de Güell, els següents regidors: Martínez Domingo, Joan Pich i Pon, Sabater, Chico, Bisjot, Fàbregues, Tusell, Julià, Nonell, marqués de Marianó, Corder, Casals, Sabatés, Escaló, Lacambra, Sitvate, Iglésies, Salsiches, Trius, Moreno, Monegal, Font, Garcia, Degollada i Coma Cros.

Entre els altres assistents recordem els senyors Antoni Par, degà del Col·legi Notarial de Barcelona; Lassala, president de l'Audència Provincial; president de l'Audència Territorial; Monegal, president de la Cambra de Comerç i Navegació; Uriach, de la Cambra de Comerç; Sanç i Sabater, de la Junta d'Obres del Port; Josep M. Bartrina, de la Junta d'Obres del Port; Manuel Luengo; Mestres, del Consell d'Economia; representant del Col·legi Oficial de Pescadors i Mesuradors de Barcelona; representant de la Transatlàntica; representant del Capítol Catedral; Bosch Labrás; Maristany, general Vives, de la Confederació Hidrogràfica del Pirineu; Díaz, rector de la Universitat; i el senyor bisbe, doctor Miralles; Armenteros, de la Cambra de Comerç; Torner, de l'Alfama; marqués de Camps, de l'Acadèmia de Ciències; Vallver, per l'Economia d'Amics del País; Mons, Bartrina, Marfà i Corderos, de la Cambra de la Propietat; Joaquim M. de Nadal; Damia Mateu; baró d'Esponellà; Bertrand i Serra; Carreres Candi, de l'Acadèmia de Bones Lletres, i d'altres.

També hi havia representacions de tots els cossos de la guàrdia, oficialitat lliure de servei, representants del Cos de la Noblesa, consols, etc.

Amb l'infant baixaven del tren, entre altres persones, el capità general interí i el governador civil.

L'infant don Carles saludà les autoritats i personalitats congregades a l'andana.

A la porta de l'estació hi havia preparats dos landaus.

En sortir l'infant, foren disparades a Montjuïc les salves d'ordenança. L'infant pujà a un dels cotxes, acompanyat de l'alcalde de Barcelona, comte de Güell. L'altre cotxe fou ocupat pels ajudants del nou capità general, comandant Rejas i tinent coronel Aramburu.

De l'estació de terme fins a la Capitania la carrera era coberta per les tropes de la guàrdia, sota el comandament del governador militar.

Obria la comitiva l'auto ocupat pel governador civil.

Darrera el cordó de tropes i als balcons hi havia molt de públic que aplaudia l'infant.

El cotxe que ocupaven l'infant i l'alcalde arribà a la Capitania a tres quarts d'onze.

Allí l'infant felicità el governador civil i l'alcalde.

El comte de Güell no va quedar-se a presenciar la desfilada perquè, com manifestà a l'infant, havia de marxar a Cannes per a assistir als actes a honor de Mistral.

L'infant don Carles, abans

ELS ESPORTS A L'EXPOSICIO DE MONTJUIC

Els qui han fet despendre nou milions de pessetes en construccions sense utilitat pública, demanen ara 450.000 pessetes per a actes esportius

El comte de Güell, alcalde de Barcelona, en informar als reporters sobre els plans i projectes que hi ha per a aquesta primavera a l'Exposició, es referí a la part esportiva seria com a la Confederació Esportiva de Catalunya.

No cal dir que l'anunci ens va escammar a nosaltres i a tots els qui d'uns anys venen seguint les coses d'esport. I ens va produir encara una més dolorosa impressió després de la coincidència unànime que TOTHOM ha expressat respecte els esports a l'Exposició Internacional, que foren la part més desastrosa del certamen i en la qual hom no ha sabut veure per cap dels nous i tants milions que s'emmercen en edificacions tan sumptuoses com inútils per al fi pràctic que havia d'inspirar-les.

Car tothom sap que el que fins fa poc ha estat director de la part esportiva de Montjuïc amb un sou realment fabulós, és de fet l'ànima d'aquesta Confederació Esportiva de Catalunya, magnífica organització burocràtica, la finalitat pràctica de la qual va ésser substituir l'antiga "Federación de Sociedades Deportivas" que tenia per finalitat i missió el repartiment dels cabals que una quantitat anys enrera donaven els municipis per a fomentar els esports a casa nostra.

Amb els antecedents que tenen tots els esports i no esportius de com han anat les coses a Montjuïc fins fa poc, a l'extrem que ni el marqués de Foronda volia sentir-ne parlar perquè l'avergonyia, en què es va acudir al governador Milana del Bosch i elements inferiors del Govern Civil perquè s'exercís una severa censura en tot el que s'escriu sobre la disbauxa de l'Estadi (manobra que per la nostra part vàrem deturar amb èxit, com sabem-ho), en què entitats de prestigi es negaren rotundament a tractar amb aquell Comitè d'Esports mentre fos regit per l'esmentada persona, tots els qui hem negat punt per punt — i per desgràcia els fets ens donaren la raó — de la competència tècnica per portar una obra una mica seriosa i sense gramen per a l'erari municipal, no cal dir quina desil·lusió va produir veure com de nou es reincidia en el disbarat de confiar a mans barroeres aquest aspecte de l'Exposició, que ben portat podria ésser interessantíssim.

Confessem que tots els nostres esforços per saber quin pla i quin projecte tenia la Confederació Esportiva de Catalunya amb vista a animar els esports a Montjuïc, havien fracassat. Només a una casualitat i de la casualitat n'ha sortit la nostra imprudència d'arribar, éssent el saber que demana la Confederació i què proposa als membres del Comitè de l'Exposició.

Com que ho hem llegit molt de pressa i no n'hem pres apunta, no donarem les xifres exactes, però els nostres lectors poden tenir la certesa que no variem de gaire. El projecte de la Confederació Esportiva de Catalunya abraça tots els esports, no cal dir-ho. Ella amb els cabals dels ciutadans és generosa per a tots. Els reparteix entre esports productius i improductius i formula un pressupost total d'unes 450.000 pessetes.

Entre els esports productius que vol dir que espera i tornaran els diners, si no rendeixen beneficis, hi ha el REMI i MOTORISME NAUTIC. Es necessita valentia o prendre per pèl·lus la gent amb qui es tracti per a cometre aquestes heretgies. La vinguda de la canoa "Miss Europa" i altres famoses canoes costarien unes 60.000 pessetes, diuen.

Volien fer-nos el favor de dir-nos els qui han fet aquests càlculs d'on venen treure tants espectadors al moll de Barcelona i fer-los pagar per arribar a aquesta xifra fabulosa?

També entre els esports lucratius hi ha el rugbi. Un partit amb França costaria 20.000 pessetes. Habitualment volen anar a veure rugbi, 400 ó 500 espectadors. Siguen optimistes i tenen en compte la transcendència del match, posen-n'hi 4.000. D'això se'n diu un espectacle productiu.

L'audàcia, però, dels qui han fet el programa és quan parla de futbol on hi posen el partit amb Basconia (que com se sap el dit contractat pel seu comitè la Federació Catalana de Futbol, la qual va oferir a l'alcalde de jugar-lo a l'Estadi), d'un torneig entre vencedors de la Lliga (ara, en ple Campionat d'Espanya de futbol) i el que ens ha fet riure de bona gana és prometre un equip de negres del Marroc... També un partit d'AMATEURS entre espanyols i britànics omplirà l'Estadi, pel que es desprèn.

Els nostres lectors, la majoria dels quals en saben més que nosaltres d'aquestes coses, que hi facin els comentaris que creguin oportuns.

Un altre esport també "productiu" és el de l'atletisme, per al qual demanen 30.000 pessetes. També amb el mateix títol en demanen 12.000 per al bàdminton... No comprenem com dimostri l'han oblidat el "ping-pong".

Per a la boxa professional el pressupost és modest: VUITANTA-MIL PESSETES. Ultimament se'ns expliquen certes negociacions que s'estaven fent entre els dos representants

la contribució a canvi d'una comissió anual.

Però tornant al pla de la Confederació Esportiva de Catalunya, no tenim cap inconvenient en advertir als administradors de la ciutat, que se'ls enganya sota unes xifres il·lusòries, com varen ésser enganyats els de l'anterior Comitè, en despendre prou de nou milions en unes construccions que no han servit per a res de pràctic fins ara.

El mes de juliol de l'any passat vàrem iniciar en aquestes mateixes columnes la denúncia de tot el que passava i advertíem del que aniria passant en els esports de Montjuïc. La realitat no sols va confirmar, sinó que va superar tot el que havíem previst. Si ho vàrem fer, és perquè vàrem entendre que un deure de ciutadania ens hi obligava i totes les maniobres amb què va intentar-se desvirtuar les nostres afirmacions fracassaren.

Avui també, però més que havíem format el propòsit d'inhibir-nos en absolut de les qüestions esportives a Montjuïc, creiem que és un deure per la nostra part posar de manifest davant l'opinió del que es proposen fer passar i advertir als qui integren el Comitè de l'Exposició la burla que es preten fer-los.

Que cadascú obri al dictat de la seva consciència.

VICENTS BERNADES

Nota. — Seria convenient que es fes públic el programa que ha presentat l'esmentada Confederació amb les xifres exactes i així es veuria com els esports aristocràtics i l'organització professional de boxa són els que s'emporten la més bona part del pressupost.

Ens mereixem tots els respectes el polo, el motorisme nàutic, les carreres de cavalls i el tir, però voler que la ciutat contribueixi a les seves proves en una forma tan desmesurada ens sembla abusiu.

MOTORISME

LA PROVA DE REGULARITAT DEL MOTORISTA CLUB BARCELONA PER A DEMA

Amb gran animació de participants i inscrit per a l'Ex cursió Collectiva de Regularitat i Turisme que organitza per a demà, diumenge, el Motorista Club Barcelona, dijous celebrà el sorteig per a l'ordre de sortida.

Es començà:

1. Bover, Norton (moto).
2. Soler, Panther (moto).
3. Derr, Ariel (moto).
4. F. G. de Araoz, Ariel (moto).
5. Rovira, Motosacoche (sidecar).
6. Castanyer, Motosacoche (moto).
7. Marcet, Ariel; id.
8. Soler, Ariel; id.
9. Vilardell, Ariel (sidecar).
10. Vilarsó, Renault (auto-cicle).
11. Peretes, Harley Davidson.
12. Vergés, Rudge (moto).
13. Soler, A. J. S., id.
14. Terrats, Ariel; id.
15. Vidal, Dunell; id.
16. Grill, Velocette; id.
17. Tresserra, A. J. S., side.
18. X. X., X. X.
19. L. F. G., Rudge, moto.
20. Rosers, Ariel; id.
21. Rodríguez, B. S. A., id.
22. C. Vila, Ne Hudson (side).
23. Lázaro, B. S. A., (moto).
24. X. X., A. K. D. (moto).
25. X. X., New Imperial, id.
26. Baby, Velocette; id.
27. Perera, Motosacoche; id.
28. Llorenç, A. J. S., id.
29. Motis, Diaz i Grilló.
30. Magrinyà, B. J. S. A., (moto).
31. Ruiz, Norton; id.
32. Perell, Amicar (auto-cicle).
33. Redonset, Salmson; id.
34. Bisbe, Motosacoche (side).
35. Priu, Velocette (moto).
36. Campos, Rudge; id.
37. Bas, Motosacoche; id.
38. Platino, Fiat (auto-cicle).
39. Rodon, B. S. A. (side).
40. S. Peres, Motosacoche moto.
41. Romeo i Julieta, Ariel (side).
42. Matas Juvé, Lutetia (moto).
43. Martínez, Motosacoche; id.
44. Bergada, Dunell; id.
45. Bóldo, Amicar (auto-cicle).
46. Rifa, Motosacoche (moto).
47. Martínez, id.
48. Solano, B. S. A., id.
49. I. K. 2, Dunell; id.
50. Rodríguez, Alcar (auto-cicle).
51. Assuro, Dunell (moto).
52. Termes, Ariel; id.
53. Daba, Motosacoche; id.
54. Leby, B. S. A., id.
55. Ramon Espinagosa, Peugeot auto.

56. Bonnemain, B. S. A. (moto).

57. Romo, Terrot; id.

58. Parramon, Motosacoche; id.

59. Piquer, A. J. S., id.

60. Barcons, B. S. A., id.

Els Establiments Lutetia, agents per a Espanya de la renomada "Motosacoche", obsequien com a premi en aquesta prova amb un magnífic "Gronógraf" marca "Levrette" de butxaca o de polsera, a escollir.

II PROVA DE 5 LITRES

Ahí acabà el termini d'inscripció per a aquesta prova que ha de celebrar-se demà, diumenge, en el recorregut de Barcelona a Girona. La llista total d'inscrits és la següent:

Ernest Benkert, Oscar Stahl, Lluís Ros, Joan E. Sala Bou, German Kellner, Joan M. Soler Coll, Francesc Castelló, Antoni Costa, J. Cercós, Ricard Abat, Rafael Baldrich, Joan Solermon, J. Fernández, D. Segrelles, Joan Roca.

Penya Austin recorda una vegada més als senyors inscrits que han de trobar-se al lloc de sortida a les sis en punt per a deixar els cotxes a disposició dels comissaris, que procediran al presentatge dels dipòsits després d'haver-los proveït dels cinc litres de reglament.

CICLISME

DEMA AL VELODROM DE SANS

ELS EQUIPS DEL BARCELONA I EL MONTJUIC ES DISPUTARAN LA SEMIFINAL DEL TORNEIG INTERCLUBS

Per a aquesta reunió aquests dos clubs arrencaran els seus millors elements, comprenent la difícil carta que juguen per a l'estada en el Torneig, car depèn de la victòria de demà l'eliminació d'aquell que resulti derrotat. Pel difícil de l'encontre ha estat designat un àrbitre especial, a part d'altres comissaris que tindran cura del més fidel compliment dels reglaments de la U. V. E., així com els particulars de la carrera.

Els equips són: F. C. Barcelona: Valent, Murall, Espanyol, Martret i Dolada. Sprinter, Martret.

A. C. Montjuïc: Campamà, Roses, Plans, Monreal i González. Sprinter, Plans.

A més, i com a complement del programa, hi haurà una carrera de primes i una altra d'eliminació, per a les quals figuren inscrits: Tudela Urdés, Hernández, Membrado, Burrull, Castol, Molins, Molino, Prats, Aubal, Mostajo, Blanco, Plaza, Arrufat, Puigdemònch, Astor, Garcia i Lloret.

La reunió començarà a les onze del matí, i els corredors hauran de presentar-se una hora abans per tal de recollir el dorsal i signar la fulla de sortida.

FUTBOL

L'EQUIP DE L'EUROPA A OVIEDO

Ahí a la tarda sortiren cap a Oviedo els jugadors de l'Europa que han de disputar contra l'equip d'aquesta localitat el primer partit del campionat peninsular.

L'equip de l'Europa per a aquest partit serà: Altés, Soligó, Alcorosa, Gami, Layola, Mauricio, Ramonelo, Bestit, Cros, Clòria i Gironés. Suplents, Iriesta i Manrí.

Acompanyaran aquests jugadors el senyor Mates i l'entrenador senyor Bordo.

MONTESINOS AL SANS

L'ex-defensa espanyolista, europeista, i darrerament del Saragossa, ha signat la seva fitxa per la U. E. de Sans, i sembla que en el partit que demà passat han de jugar els sanses ja hi debutarà.

L'EQUIP QUE EL BARCELONA PRESENTARÀ EN EL PARTIT CONTRA EL D. CORUNYA

El F. C. Barcelona ens ha donat a conèixer l'equip que presentarà demà, diumenge, per a jugar contra el Club Deportivo de La Corunya, en l'encontre eliminatori del Campionat d'Espanya.

A l'equip blau-grana, ultra la presentació de la parella defensiva Walter-Mas, hi reapareix Piera en el seu lloc habitual.

L'equip blau-grana serà el següent: Uriach; Walter, Mas; Martí, Gussman, Castiella; Piera, Goiburu, Arocha, Vestit i Perera. Suplents: Llorenç i Ramon.

Abans de l'anterior partit se'n jugarà un altre, d'amistós, entre el primer equip del F. C. Gràcia i el reserva blau-grana. Aquest partit començarà a tres quarts de tres de la tarda.

El F. C. Barcelona presentarà davant del Gràcia aquest equip: Notario; Bussot, Zabaló; Font, Moll, Arnau; Traiter, A. Garcia, Campabadal, M. Garcia i Sagí. Suplents: Xavier, Buj i Burque.

Amb aquest i l'anterior partit, presentat demà el Barcelona la quasi totalitat dels seus més destacats jugadors professionals.

PARTIT FINAL DEL CAMPIONAT DE CATALUNYA AMATEUR

Demà, diumenge, al camp de la U. E. del Poble Sec, tindrà lloc el primer partit final del Campionat de Catalunya amateur entre la U. E. Figueras i U. E. Poble Sec. El dit partit ha despertat una gran expectació entre els aficionats figuerencs, i sabem que seran nombrosos els que es traslladaran a aquesta capital per a presenciar l'encontre.

L'equip figuerenc que es desplaçarà serà el següent: Bru; Santamaría, Noguer; Medina, Bosch, Madern; Carreres, Mas, Pinadell, Jordà i Jordà II. Suplents: Mas i Rizo. Els acompanyarà el delegat senyor Coma i l'entrenador senyor Romans.

TROFEU DE L'ESPANYOL

Per al Campionat de Penyes addites a l'Espanyol, demà, diumenge, se celebrarà al camp de la carretera de Sarrià els següents partits.

A les nou del matí: Penya De Mur contra Penya Ventolrà.

A les onze: Agrupació Canària contra Penya Aire Lliure.

A dos quarts de tres de la tarda: Penya Victòria contra Penya Soler.

A un quart de cinc: Penya Saragossa contra Penya Zamora.

Per a dirigir aquests quatre encontres han estat sol·licitats àrbitres de la Lliga Amateur de Futbol Associació.

AVIACIO

A L'AERODROM CANUDES

La campanya de propaganda aeronàutica que des de fa alguns anys ve realitzant l'Aeròdrom Canudes ha aconseguit interessar el públic en forma tal, que cada dia festiu la concurrència d'aficionats a les coses de l'aire és més nombrosa.

En aquestes periòdiques reunions aeronàutiques el públic té ocasió de veure volar intensament, i al mateix temps pot, a gust seu, deixar d'ésser espectador, passant a actuar de pasatger en un dels nombrosos vols de turisme que poden verificar totes les persones que ho desitgin i facin llur inscripció en el propi camp d'aviació.

La quantitat de material i personal que compta el dit Aeròdrom assegura que, sigui quin sigui el nombre de persones que desitgin volar, podran veure realitzats llurs desigs.

Per a la reunió de diumenge es posaran en vol quatre aparells que seran pilotats pels coneguts aviadors senyors Canudes, Xuclà i Carreres.

De la Plaça de Catalunya, davant l'antiga estació de Sarrià, sortiran els autocars, a partir de dos quarts de deu fins a les deu, i a les tres de la tarda.

La tornada és a la una de la tarda i en fer-se fosc.

La Companyia d'autòmibus del Prat, en el seu desig de col·laborar a la propaganda aeronàutica, ha posat també un servei especial de cotxes, que sortiran a dos quarts de deu del matí del carrer de Pelajo, xamfrà al de Vergara.

ESPORTS DE NEU

CENTRE EXCURSIONISTA DE CATALUNYA

Carrera de boira Puigllançada-La Molina

Diumenge passat es corregué per primera vegada aquesta prova social del Centre Excursionista de Catalunya, amb unes condicions de temps i de neu tan favorables que permeté establir uns temps veritablement impressionants.

El temps del guanyador, Llo Marret, 6 minuts, 54 segons, per a salvar els 600 metres de desnivell que havia la carrera, és ja una marca de qualitat internacional.

Tot fa esperar que aquesta carrera serà ja repetida cada any, i que aquest primer rècord serà objecte de repetits intents de superació.

En aquesta carrera els guanyadors de la categoria masculina i femenina s'adjudicaren les copes Dr. Armanguer i Francisca Armanguer, respectivament.

Els resultats són els següents:

1. Leo Marret (1), 6 m. 54 s.
2. Kaare Kohle (4), 7 m. 25 s.
3. Gustav Wintch (24), 8 m. 10 s.
4. E. Mullor (18), 9 m. 7 s.
5. C. Bertrand (7), 9 m. 23 s.
6. J. M. Guilers (14), 9 m. 25 s.
7. C. Dubler (8), 9 m. 31 s.
8. Josep M. Abadal (12), 9 m. 43 s.
9. Vilarió (10), 9 m. 57 s.
10. M. Grasset (2).
11. F. Sagall (28).
12. L. Bertrand (13).
13. Usandizaga (3).
14. P. Vives (11).
15. M. Alhareda (6).
16. S. Codina (16).
17. Hartmann (19).
18. M. Guilers (5).
19. Nubiola (26).
20. H. Ramos (27).

Senyorettes:

1. Maria Izard (43), 17 m. 26 s.
2. Lluïsa Marret (46), 18 m. 7 s.
3. Reene Massó (47), 22 m. 12 s.
4. C. Armanguer (48), 29 m. 32 s.
5. Núria Armanguer (49), 36 m. 55 s.

Ultra les carreres que es varen anunciar, se celebrarà una altra prova, completament original, consistint en una prova de velocitat pura, i es prendrà el temps en un trajecte de 100 metres.

Això permetrà conèixer la velocitat màxima que es pot assolir a Font Caleteta amb esquís. El Centre Excursionista de Catalunya ha rebut l'ofrena de la Copa Rols per al que cobrirà aquesta distància a major velocitat.

PILOTA BASCA

AL FRONTO NOVETATS

Comiat de Larruscain

La simpatia amb què ha estat seguida l'actuació del conegut davant Larruscain durant la present temporada és palesa la nit del dijous en el partit de despedida del notable jugador. Acompanyat aquest per l'as de la saga Guillemin, ambdós vermells, lluità contra el tercer blau format per Piston, Gómez i Celaya.

Començà la partida amb cert desconcert blau durant el qual Larruscain i Guillemin avançaren de quatre a cinc punts, recuperats pel "trio" en igualar a 12.

El tercer següent ja jugant força cohesionat, ocupant cada un dels seus components el lloc que devia, de manera que els era difícil als vermells cercar el punt vulnerable de les reguierges adversàries, fins que Guillemin en una arrencada formidable tornà a equilibrar el tantejador a 18. La tercera desena fou prodigiosa en empats (en comptaren set) i la palestra prengué un caire emocionant sense decaure la intensitat de joc dels cinc pilotes. Finalment, les temptatives del dues per tal de vencer la resistència dels tres resultaren fallides i després de dues hores de pilotatge esgotador, els blaus s'apuntaren una ben conquerida victòria per cinc punts.

Difícil fóra fer distincions entre els triomfadors. Tots els jugaren un gran partit. Dels venticats cal esmentar amb elogi a Guillemin que cada dia es troba en forma millor. El públic, en ovacions repetides, demostrà la seva complença per les belles jugades que matitzaren la partida. — R.

PARTITS PE RA DEMA AL MATI

Club Basconia: (Frontó Principal Palace)

Primer, a les deu, a ciutella: Frigola i Artés, vermells, contra Martínez Gil i Marin, blaus.

Segon, a pala: Goiburu i Larrinaga, vermells, contra Carreres i Iñiguez, blaus.

Tercer, a ciutella: Balet i Aris, vermells, contra Steegmann A. i Tintorer, blaus.

Quart, a ciutella: Recalde L. i Steegmann F., vermells, contra Giménez i Terrats, blaus.

Club Barcelona: (Frontó Novetats)

Els dos primers partits es jugaran corresponents al concurs social, en tercer i segon, respectivament.

Composen el primer: Oller-Gimeno, contra Icart-Nogues, i el segon, Duffo-Salada, contra Oller, Jaumà F.

Entre aquests dos partits i el darrer, anunciat, es jugarà una quinola.

per parelles a 6 tantos, formats pels encanteros infantils del quadre del club. Aquestes parelles són: Salasendi III i Salasendi I, Erdosa II i Guillemín, Salasendi II i Duaso, Erdosa I i Chorroalejo.

Club Manista: (Frontó Amàlia)
Primer, a les deu: Germans Medavilla, vermella, contra Rubio i Baulles, blaus.

Segon: Rosach i Roca, vermella, contra Almela II i Lafuente, blaus.

Tercer: Argüés i Marín, vermella, contra López II i Muntaner, blaus.

Quart: Tena i García, vermella, contra Clemens II, Herrero i Marco, blaus.

Club Atano: (Frontó Sol i Sombra)
Primer, a dos quarts de deu, a pala: P. García i Ruiz, vermella, contra Pittaluga i Eric, blaus.

Segon, a mà: Muñoz i Hernández, vermella, contra Guirao i Roca, blaus.

Tercer, a mà: Seguer i J. Gimeno, contra Escrivà i Nebot, blaus.

Quart, a mà: Chinchurreta i Cobos, vermella, contra González, Valensa i Fuentes, blaus.

Carnet de l'excursionista

SORTIDES PER A DEMA

El Grup Excursionista Pera farà una excursió a Sant Genís dels Agudells, Vista Rica, font Grogga, Sant Medí i Sant Cugat del Vallès.

Sortida: a les sis del matí, de la plaça dels Josepets.

El Club Excursionista Montgrony farà una excursió a Sant Jeroni de la Murtra.

Sortida: a dos quarts de set, de Sana (estació dels tramvies).

El Grup Excursionista Japiter farà les següents excursions: Al Figueró i a La Garriga. Pràctiques d'esquí a La Molina. De Minyons de Muntanya: a Sant Sebastià de Montmajor.

El Grup Excursionista Tàrragona farà una sortida familiar a Serdanyola, bosc petit, granja "Flor de Maig" i Sant Cugat del Vallès.

Lloc de reunió: a l'estació del Nord, a les 6.40.

El Grup Excursionista Catalunya té projectada per als dies 5, 6 i 7 una excursió a Puigcerdà, Torre de Carol, Hospitaltes (Pirineus d'Andorra), Andorra la Vella, Seu d'Urgell, Tremp i Barcelona.

Sortida: a les 8.20, per l'estació del Nord.

El Grup Excursionista Joven d'Ara farà una sortida al Montseny, amb el següent itinerari: Palautordera, Poble del Montseny, turó de l'Home, Les Agudes, Santa Fe i Gualba.

Lloc de reunió: a les quatre del matí, a l'estació de M. S. A.

Les Seccions Fotogràfica i Excursionista de l'Agrupació d'Alumnes i Ex-alumnes de l'Escola Abat Oliber efectuaran demà una excursió a Canet de Mar i castell de Santa Florentina.

Sortida: per l'estació de França, a les cinc del matí. Tornada: per la mateixa estació, al vespre.

El Centre Excursionista Milnerva efectuarà una excursió al pont del Lleó, sota el següent itinerari: Quatre Camins, Corbera, ermita de Sant Pons, coll d'Ordal i Gualba.

Sortida: pels P. C. (plaça d'Espanya), a les sis del matí.

El Grup Excursionista de l'Orfeó Gracienc efectuarà una sortida a La Molina amb una carrera de velocitat pels esquidors del grup.

Sortida: per l'estació del Nord (tren especial), a tres quarts de cinc del matí.

L'A. E. La Punxa efectuarà la següent sortida: Mataró, Argenton, castell de Burriac, Sant Mateu i Ocatà-Teia.

Lloc de reunió: a l'estació de França, a tres quarts de sis.

L'Agrupació Cultural Francisc Aragó farà una sortida a Vilassar, Cabris, Sant Mateu, Vallromanes i Montmeló.

Lloc de reunió: a un quart de sis, a l'estació del Clot.

Dimarts vinent, dia 8, la Secció d'Esports de Muntanya celebrarà una reunió general extraordinària, a la qual preguem l'assistència de tots els socis. Tindrà lloc a les deu de la nit, al carrer de Núria, 13.

La Secció Excursionista de l'Associació d'Alumnes de Dret farà una excursió al Montseny; seguirà el següent itinerari: Palautordera, Montseny, turó de l'Home, Les Agudes, Santa Fe i Gualba.

Lloc de reunió: a l'estació de M. S. A., a dos quarts de sis.

El G. E. Jovenut Catalana té organitzades les següents excursions: Excursió a Aiguafreda, La Mora, La Castanya, Montseny (poble), Sant Esteve i Palautordera.

Lloc de reunió: a les 5.40, a l'estació del Nord.

Excursió dels Guies Excursionistes, Minyons de Muntanya i Follats de Muntanya, per tal d'assistir a la promesa dels Minyons de Muntanya, conjuntament amb els Minyons del C. E. del Vallès.

Sortida: amb auto-car, de l'estació, a dos quarts de set del matí.

La Secció d'Esports i Excursions del Casal de Lluïnes efectuarà demà una excursió matinal a Sant Creu d'Olorde, i després visitarà les pedreres, salters i forcs de la companyia del cim "Sabadell", de Sant Just Desvergn.

S'oirà la missa de set a la parroquia de Sant Joan Baptista, de Gràcia.

La Unió Excursionista efectuarà les següents excursions:

Al santuari de Puiglagulla, sota el següent itinerari: Balaña, Taradell, Puiglagulla, Vilallonga, castell de Salasenda i Vic.

Sortida: a les sis del matí, per l'estació del Nord.

A la serra del Clot, sota el següent itinerari: Sant Vicenç de Castellet, serra del Clot, El Ginebral, Matarrodon, coma d'En Vila, font de la Pola, l'Obac i Terrassa.

Sortida: a dos quarts de sis del matí, per l'estació dels Ferrocarrils Catalans.

L'Agrupació Excursionista Catalunya té organitzada per a demà una excursió a la vila de Cardener.

A les sis del matí sortiran de la plaça de Catalunya, davant de la Banca Arnús, tres magnífics automòbils, que es dirigiran a l'esmentada vila: passaran per Manresa, on el Centre Excursionista de la Comarca de Bages s'ha ofert galantment per acompanyar els excursionistes en el seu breu sojorn a la dita vila. Després d'una hora d'estada a Manresa, es reprendrà la marxa pels voltants de les onces del matí, i es visitarà tot seguit el castell i les salines.

La tornada serà a les cinc, seguint el mateix itinerari, per arribar a les nou de la vetlla a Barcelona.

Són ja molts els particulars que amb llurs cotxes s'han adherit a aquesta caravana per a fer junta les esmentades visites.

Per a detalls dirigiu-vos a la secretaria, Rivadeneyra, 4, primer, avui, de cinc a nou.

El Club Excursionista de Gràcia farà demà una excursió-visita a Terrassa, per tal de visitar les esglésies romàniques. Serà una lligó pràctica del curs d'art "Introducció al coneixement d'estils", que va donant el doctor professor En Narcís Macó.

Lloc de reunió: a dos quarts de nou del matí, a l'estació del Clot.

Tornada: a les dues.

També tindrà lloc l'anunciada visita a la Seu de Barcelona.

Lloc de reunió: a tres quarts d'onze del matí, dins els claustres.

Excursió fotogràfica a Canovelles i Santa Eulàlia de Ronçana.

Sortida: a les sis del matí, per l'estació del Nord. Tornada: a migdia.

Sortida a La Molina per a fer pràctiques d'esquí.

L'ASSEMBLEA DE LA F. E. B. Demà, diumenge, tindrà lloc l'assemblea general ordinària de la Federació Espanyola de Boxa, al seu domicili social, carrer del Carme, 34, primer, primera. La primera sessió començarà a les deu del matí i l'ordre del dia serà el següent:

Lectura i aprovació de l'acta anterior.

Examen dels treballs verificats durant l'any i aprovació de l'estat de comptes.

Discussió dels assumptes que el Comitè nacional de "motu-propio" creu que són necessaris i de les proposicions presentades per les Federacions regionals.

Elecció dels càrrecs de la Junta directiva a què reglamentàriament hagi lloc.

Els senyors representants de la Premsa podran assistir a les sessions de l'assemblea.

NOTICIARI

Dimercres, a París, es disputaran els campionats de França dels pesos mig fort i welter, els quals restaran a poder dels antics possidors. Verrant aconseguir conservar el títol primerament esmentat en fer match nul amb Sportillo. Després de dos rounds, en el curs dels quals els boxadors no aconseguiren pas entusiasmar la concurrència. L'àrbitre va haver de cridar a l'ordre els dos combatents en la tercera i quarta represa per agafades contínues en els freqüents cos a cos. El combat s'acabà a guanyar els rounds finals, però els partidaris de Sportillo foren decebuts a causa de la falta d'eficàcia de llur patrocinat, el qual hauria guanyat probablement sense aquesta falta.

Kessler en el seu match amb Lefort per al campionat dels welters, dominà en la majoria dels rounds.

LA VETLLADA AMATEUR D'AQUESTA NIT A L'IBIS PARK

Aquesta nit, a les deu, al local de l'Ibis Park, se celebraran les eliminatòries dels pesos welter, mig i semi-pesats, per als quals figuren inscrits els següents amateurs:

Pesos welter. — Palaco: Macià, Rajó i Viviana.

Poblet: Planells, Gràcia, Dejar i Gómez.

Catalunya: Escala, Abellí, Campillo, Centre: Vilanova.

Sabadell: Peret, Puching: Blanch, Badalona: Lorente, Ring: Prats.

A. Vida: Hernández.

Pesos mitjos. — Catalunya: Badal i Bosch.

Box: Cristí Marín.

Torrassenc: Riut, Ripó: Torres.

Abella: Barraga, Sabadell: Bol, Girona: Camps.

Puching: Fanti, Badalona: Riera.

Pesos semi-pesats: Sabadell: Mont-lor.

Torrassenc: Jordà, Puching: Ricart, Sporting: Ildra.

Spilone: Arque i S. Maria, Girona: C. i Conda.

Catalunya

REOBERTURA DEL CASAL CATALA D'OLLOT

El 9 d'octubre de 1923, després de múltiples gestions de la policia, fou clausurat irradament el Casal Catala d'Olot, i el 2 d'abril de 1938, com si res no hagués passat, reprenen de nou les seves tasques, amarares d'un purificat esperit patri, encara amb més d'aire i més entusiasme. Sis anys llargs de clausura i de persecució dels seus homes més significats, han mantingut en una i despatxat en altres els anhels de catalanitat.

Prova evident va donar-la la gentada que dimercres al vespre omplí els espais salons del nou estatge social del Casal. Nombroses representacions de Besali, Sant Fel·li, Les Planes i altres pobles comarcans vingueren novament per a sumar-se a les tasques de llibertat que seran la norma de l'entitat que resorgia. Hi veírem també un gros estof de joves vinguts de nou i que seran l'esperança del Casal. Hi havia també tots els amics i companyes que abans hi eren i que la dictadura havia dispersat; però dissortadament no hi eren tots. Els uns, els altres els han portat lluny, i els altres, malaguanyats, han donat el seu tribut a la terra; però el seu esperit pal·lia entre els corrents. També n'hi faltaven alguns més, però cap falta no hi felen; també n'haurien estat foragitats.

L'amic i company En Marinià Rigola, al qual ni les amenaces, ni les multes, ni la presó ni l'exili han pogut tancar, parà en nom de la comissió reorganitzadora del Casal i manifestà que el reglament de l'entitat era el mateix, llevat de petites modificacions que les circumstàncies han aconsellat. Explicà detalladament les gestions portades a cap per arribar a l'acta de constitució. Manifestà que creia oportú, encara que ja hi havia notícies que els condemnats de Garraf havien estat indultats, que el primer acte del Casal fos un telegrama al president del Consell demanant la revisió de l'esmentada causa, i que l'amnistia fos ampliada a tots els presos polítics-socials. Finalment digué que acabava la tasca dels organitzadors, creia just que s'incorporés de la casa la mateixa junta que en fou irradament expulsada. Forts aplaudiments acolliren les seves manifestacions i no pararen entretant l'antiga Directiva prenia possessió dels seus càrrecs.

L'ex-regidor Joan Vilanova —un altre dels que més han sofert durant la dictadura— parlà com a president en nom de tots els seus companyes. Explicà extensament la clausura del Casal Catala gràcies a les gestions dels seus enemics, perquè amb l'esforç de tots n'havien fet la primera entitat política olotina, i ara és l'hora que tots formem un sol cor per a fer del Casal allò que havia estat sempre. Però cal que tothom tingui present que si en ell hi caben tots, no vinguin aquells que no senten vibrar intensament els ideals de catalanitat. No és el major nombre de socis —afegeix— el que ens ha de fer grans, sinó el grau de convenciment de tots plegats.

Parlà del trist espectacle que a la primera ensopegada han donat els de la U. P. i preguntà què serà d'ells d'ací a set anys si els calgués aguantar els contratemps que hem sofert nosaltres.

Al Casal Catala —digué— hi tenen lloc tots els ideals polítics, signifi- cants de la ideologia que es vulgui, mentre a tots agermani el comú ideal de catalanitat. Tothom pot estar afiliat al grup de les seves preferències, puix el Casal, d'ample esperit liberal, els acull democràticament a tots.

Explicà alguns fets dels quals havien estat víctimes tots plegats durant la dictadura, que palesaren que hi ha gent que no tenia mai res, que no saben res i que no són de res, però que, segons les circumstàncies, sempre resulten enemics. Però, sortosament —digué—, també n'hi ha que saben mostrar-se dignes, com proves feren tenir-ne en moments ben difícils.

Després de parlar de com és de viu el problema català, acabà recordant a tots els que els havien ajudat i particularment el malaguanyat amic En Francesc Vayreda, home de cor, que no ha pogut gaudir d'aquest resorgiment, però en esperit és entre nosaltres.

Seguidament parlà el senyor Canó d'Agustí, el qual féu atinades observacions sobre el concepte de llibertat, la seva importància, la seva intensitat i el seu abast i significació. Explicà també les conseqüències a què porta el seu des- basant-se amb un símil de la naturalesa i els animals, va fer-ne aplicació a l'home. De tot això va deduir-ne que per minva de les llibertats, ve la degeneració de l'espècie. Així els

catalans —digué— amb l'opressió secular que patim, hem degenerat políticament. Clar que la degeneració nostra —afegeix— és ja dels nostres passats i, que, sortosament, ja fa llarg temps que venim redreçant-nos; però cal que persistim i enfortim les nostres idealitats per tal d'arribar al reconeixement de tots els drets seculars. Com el senyor Vilanova, fou també molt aplaudit.

L'amic Figueres digué que paria per primera vegada en públic i que ho farà en nom d'aquells olotins que des del primer moment estimaren que "Acció Catalana" encarnava els seus ideals. Una llarga i xarrodosa ovació acollí les seves primeres manifestacions.

Digué després que, vist tot el passat, creia sumament necessari treballar Catalunya endins, per a la qual cosa creia que seria oportú que el Casal Catala iniciés i portés a la pràctica la creació d'una escola per a tots els nostres petits infants on se'ls ensenyés únicament en llengua vernacular.

Entengué que el Casal ha d'esser el lloc on s'apleguin totes les tendències amarares de catalanitat. Afegeix que el Casal havia de treballar noblement no preocupant-se del nombre de representants que tingués les corporacions, sinó de la seva qualitat i els mitjans dignes amb què hagin obtingut els sufragis populars.

Sobre el problema català manifestà que no tenia cap confiança que la seva solució pogués fer-se dintre la monarquia, i que per això era netament republicà. Glossà bellament el lema de la bandera d'Acció Catalana, i acabà fustejant tots els qui havien col·laborat amb la dictadura. Una llarga ovació acollí el seu final.

L'advocat senyor Joan Capdevila digué que no podia parlar en nom de la minoria nacionalista de l'Ajuntament, perquè encara que havien estat elegits per sufragi, ara hi eren d'una manera automàtica i que sols la confirmació de l'acció popular podia tornar-los-hi.

Recordà les persecucions i empresonaments de què, junt amb altres companyes, havien estat objecte pels odis particulars, i va manifestar-se republicà-conservador, puix no podia sumar-se a l'ideal d'Acció Catalana pel seu contingut irreligiós, però que noblement ho confessava perquè mai-ningú no pogués donar-se per defraudat.

Va cloure els parlaments el diputat provincial senyor Masramon, el qual celebrà moltíssim la reorganització del Casal i més encara quan veia que l'esperit de catalanitat no sols s'havia enfortit, sinó que havia pres més una embranzida. Celebrà que no sols el resultat de la dictadura hagués estat aquest, sinó que hagués servit també de garrell per espurgar la comunitat catalana de mala patriotes. Explicà la disbauxa política i ignominiosa realitzada pels homes de la dictadura i digué que discrepava del senyor Capdevila pel que fa referència al contingut religiós d'Acció Catalana i que ella no fossin els veritables representants dels seus electors. Perquè vaig creure-hi així vaig tornar a la Diputació —digué— i si hi soc com a regionalista encara, és en espera de l'explosió popular per a fixar la nova conducta a seguir, la qual sempre serà dintre la més ampla democràcia i catalanitat.

Després de dedicar un record al pleat Vayreda, acabà donant un "Visca Catalunya!" que fou contestat entusiàsticament per tothom.

Va donar-se compte de les adhesions rebudes, entre les quals hi havia les dels seminaris locals "Gasetta d'Olot" i "Acció Ciudadana", òrgans dels republicans.

També va donar-se compte del resultat de la liquidació que forçosa- ment i en poc dies hagué de fer-se del Casal anterior, el sobrant de la qual sembla que serà el fons inicial de la nova entitat.

Entre els tres-cents concurrents hi hagué molt d'entusiasme i hom creu que l'èxit del Casal Catala està assegurat.

Fets diversos

Trobada d'un cadàver a Mercadal. A la cala denominada "La Torta", fou trobat un cadàver per una parella del Cos de Carabiners del lloc de Fornells (Mallorca).

Acompanyant el jutjat, es constituí en el lloc de la troballa.

El cadàver es trobava completament desfigurat, i no fou possible la seva identificació, ni tan sols determinar a quin sexe pertanyia.

El cadàver, per ordre del jutjat, fou traslladat al cementiri.

Topada a Sabadell

Dos automòbils varen topar a la cantonada del teatre Principal del carrer de Sant Pere.

Gràcies a la frenada dels dos conductors, la topada fou lleu i no hi hagué cap desgracia.

Ambdós vehicles sofriren alguns desperfectes.

Buïdadi a Llíria

En la nit del dimarts al dimecres, va posar fi als seus dies, sens dubte en un atac d'agenació mental, en el seu domicili, a la barriada marítima de Llíria, Felagri Matarrodon, d'edat avançada.

Darrerera hora

A L'ATENEU BARCELONÈS

"Cuándo y cómo descubrió Colom América y quién era Colom"

Conferència del savi perub Lluís Ulloa

Ahí a la nit, amb un públic apassionat que omplia la sala i tots els accessos, donà, a l'Ateneu Barcelonès, el savi historiadur perub Lluís Ulloa una segona conferència sobre el problema de la nacionalitat de Colom, que tant apassiona des de tres anys el nostre públic des dels primers descobriments del savi investigador.

Fou el tema de la conferència "Cuándo y cómo descubrió Colom América y quien era Colom".

L'enunciat de la conferència, com es veu, era interessantíssim, i ja molt abans de començar era impossible de trobar un lloc a la sala, ni que fos dret.

En entrar el senyor Ulloa esclatà una gran ovació a peu dret, que durà llarga estona. Ocuparen la presidència amb el conferenciant, a la seva esquerra, els senyors Carreres Candí, president de l'Acadèmia de Bones Lletres; el senyor Carreres Valls; el senyor Maspons i Anglès, president del Centre Excursionista, i el senyor Valls i Taverner, director de l'Arxiu de la Corona d'Aragó; a la dreta seien el fill del senyor Ulloa, Bolívar; els senyors Ventosa i Matons, en representació de la Junta de l'Ateneu; el president del qual es troba a París, i el senyor Lluís i Valls.

Comença el conferenciant dient que quan fa tres anys ocupà la tribuna, no cregué oportú de tractar un dels aspectes més interessants, el de la pàtria de Colom; però el temps ha fet la seva obra, i la idea de Colom català ha avançat més del que sembla, i ara creu oportú de parlar del problema en el seu conjunt. Afegeix que diu que la pàtria de Colom no té cap importància, i diu que seria tant com dir que la història de la humanitat no té cap importància per als homes. Però en el cas de Colom hi ha quelcom més per a dir, i és que el problema és encara viu, i que els mals que sofreixen encara Espanya i Amèrica provenen de la manera com es féu el descobriment i de l'exclusivisme amb què es féu la conquesta, que no permeté d'obocar a aquelles terres tots els elements vitals de què disposava Espanya, i això debilità Espanya i Amèrica.

Passa al subjecte de la conferència i entra a parlar de quan i com fou descoberta Amèrica. Fins ara s'havia cregut que Colom descobrí Amèrica en 1492, després de les capitulacions amb els Reis Catòlics. Però ja aleshores hi havia hagut qui deia que el descobriment havia estat anterior. Vingueren després les nombroses llegendes.

A principis del segle passat, quan la rebel·lió de les colònies, s'intentà justificar el fet de la conquesta, i Ferran VII encarregà a Navarrete una gran obra per a aconseguir la cosa. La col·lecció recollida per Navarrete serví després de base a tots els estudis que es varen escriure des d'aleshores. La mateixa d'Alexander Humboldt hi és basada.

I a l'acta va vingut l'error inicial de la mateixa i injusta de les aberracions fetes amb Colom i el descobriment d'Amèrica. Navarrete parteix de les Capitulacions —en l'legitim i començament, que diu "testimoni autèntic" existent als arxius del duc de Veragua. Segons aquest document, era la primera vegada que anava a Amèrica. Navarrete llegí malament o cregué que estava la cosa mal escrita. El document no deia "del que ha de descobrir", sinó "del que ha descobert". Passaren quaranta anys, i un savi alemany visità l'Arxiu de la Corona d'Aragó, hi troba el text de les Capitulacions i on diu "que ha descobert" crida l'atenció del nou savi Ningú no en féu cas. A d'altres savis els passà igual.

Quan el conferenciant vingué a l'Ateneu, el senyor Valls i Taverner estudià amb ell el document i el trobà perfectament autèntic.

Donà després una conferència a París, en la qual digué i fins se li replicà que era ell qui havia modificat el text. Fa pocs mesos, però, que a Sevilla s'ha publicat un llibre, en el qual s'ha reproduït en fotografia el document de l'Arxiu del duc de Veragua, i també diu "ha descobert". Hi ha altres textos, encara, i tots diuen "ha descobert". Més, encara, el 1497, altres documents ho confirmen. En començar el plet dels hereges en el segle XVI, es demanà una còpia de les Capitulacions a l'Arxiver de Simancas. Diego de Ayala, i en aquell testimoni diu també "ha descobert". Colom, doncs, havia descobert quelcom abans de l'any 1492.

Quan morí Isabel la Catòlica, s'intentà el que s'anomenà "Judici de detracar"; en desàrrec de la consuetud de la reina. Es presentaren tots aquells que tenien greuges contra la reina difunta; Colom es presentà també, amb nombrosos documents, alguns dels quals publicà la duquessa d'Alba el 1892, i altres que ell ha trobat a Simancas. I en aquest memorial Colom afirma que ell havia obsequiat els Reis Catòlics amb un món sense rebre cap compensació.

El duc de Medina Sidonia afirma que Colom havia estat a la illa de Santo Domingo, d'on havia tornat amb mostres d'or, i que foren aquestes mostres les que mogueren els Reis Catòlics a patrocinar l'expedició.

Però ara, a més, ell ha trobat un document decisiu: un altre memorial de Colom, en el qual diu que ell, des de l'edat de vint-i-vuit anys, havia descobert les Índies sense necessitat de cap home ni de cap diner.

A l'Arxiu de Sevilla hi ha un altre memorial de Dídac Colom, en el qual diu que el seu pare, abans d'emprendre el viatge de 1492, per assegurar l'herència als seus fills, havia lliurat al rei un document i un secret perquè en cas que ell morís el rei pogués donar als seus fills el que els corresponia pel descobriment. I encara hi ha altres testimonis que diuen que Colom havia estat molt abans a Santo Domingo i tornà amb or i altres coses, i un cronista afirma que quan la tripulació se sublevà, Colom li revelà el secret per a convèncer-la de continuar el viatge.

Ara, i per què tot això s'ha amagat? Perquè hi havia interès a amagar-ho. El document que ell ha descobert està catalogat i anotat per un arxiver per cridar-hi l'atenció. Però fou amagat. Per què?

Si admitem que Colom havia descobert abans l'Amèrica, calla admetre que al Colom havia estat abans a Amèrica, no podia ésser el Colom genovès, perquè quan el navegant feia el descobriment, el personatge genovès estava cardant llana, com ho comprovem les dades. A més, Colom hi acusa els Reis Catòlics, i amb raó, i encara afegeix que fou ell el que féu el descobriment, la qual cosa no podia acceptar la història oficial.

Però com pogué Colom arribar a Amèrica en aquella primera època sense ajut? Colom, dur és dir-ho, era un corsari. Colom estigué a Catalunya al servei de René d'Anjou, rival de Joan II, com es troba en diversos textos, fins en un d'italià, en el qual se li diu que, encara que italià, era corsari, i fins Las Casas en parla en dir, com Bartomeu Diaz, que estigué sis anys pres dels pirates a Anglaterra, la qual cosa vol dir que ell també era un pirata.

Quan arribà a Espanya, venia de França i en un memorial diu que quan fou cridat Bartomeu, "estava al costat de madame de Bourbon".

Qui era aquesta senyora? Bartomeu Colom es trobava al costat de la vídua de l'almirall de Bourbon, i aquest havia estat el cap del corsari Cazeneuve, a les ordres del qual havia navegat Colom.

Colom havia estat el segon de Cazeneuve, i era comprensible que el seu germà es trobés al costat de la vídua de l'almirall, que encara conservava influència en la marina i era propietària de vaixells de comerç.

Aquests corsaris francesos lluitaven contra els corsaris danesos, i de vegades s'unien contra els anglesos i els alemanys.

Colom aleshores hi estigué en relació, i així s'explica que hagués estat, com ell deia, "a Tholo i molt més allà". Però aquest Colom que navegà per la Mànegra i amb els danesos, com es deia? Hi ha documents cartogràfics que diuen Joan Scolbus, que apareixien en el mateix temps que ell diu haver estat a Irlanda, i que la polígrafia demostra que Scolbus és en realitat Colom.

Però com és que actú és digué Cristòbal? El signava Christo Ferris, o sigui, Joan Baptista, "el que portà Crist".

Manca ara determinar la pàtria d'aquest Colom que descobrí l'Amèrica el 1476. Creu que ja es pot demostrar no solament que era català sinó fins conèixer la seva família. Ja en els seus llibres diu el conferenciant havia dit que Colom havia estat a Tortosa, però ell dubta que es pugui demostrar que en fos fill; però hi ha un altre mètode més segur d'investigació.

Colom navegà amb el corsari Couillon, o sigui, Cazeneuve i amb el seu successor que també s'ho deia. L'un es deia Guillem; l'altre Joan. Aquest Joan és molt important. Un document francès li diu el vicelmirall Cazeneuve. Però no menys es creia ha vingut a trobar qui era aquest Joan Cazeneuve i per tant, per les seves relacions, qui era Colom. Parla de Giacomo Casanova, de les seves memòries, tan crues i plenes d'escabrositats que s'ha cregut que tot era fantasia.

Però darrerament, molts savis erudits diuen que hi ha molt de veritat. A França s'ha fundat una societat dedicada a investigar-ho, i s'ha trobat que si Casanova ment quant als episodis amorosos, els fons de les aventures i els fets és cert. I precisament un dels episodis estudiats és el de la vinguda de Casanova a Barcelona, que resulta veritat. Al començament porten les memòries una genealogia de la família Casanova, en la qual s'hi troba que Casanova era descendent d'un secretari d'un rei d'Aragó, i que d'un matrimoni d'un altre seu antepassat amb una monja saclustr

Fer-se la competència a si mateix

Acabàvem de donar el nostre article de la setmana passada a la impremta quan, en entrar al Fòrum, ens donaren el programa i a primera pàgina trobàrem un article de "La Direcció", titulat "Un gran problema", en el qual es tractaven les mateixes qüestions que havíem tractat nosaltres en escriure el nostre article.

La direcció del Fòrum es queixa de l'anomalia que, una producció que es manté alguns mesos a l'estranger en el cartell d'un mateix local, ací tot el més dura tres setmanes, i donant-nos la raó, diu com això fa que no sigui possible ací de donar el seguit de grans produccions que el públic reclama, perquè aquestes no són prou abundants per poder-ne donar una de nova cada setmana.

Això, realment, és un problema i un greu problema. El públic està acostumat, és veritat, a veure cada setmana pel·lícules noves i amb aquesta premissa és impossible que aquestes pel·lícules siguin bones sempre. És un greu problema, però en realitat és un problema que no existeix; és, només, un problema de rutina i de manca d'imaginació en anunciar les pel·lícules, i sobretot és un problema interior de la Cinéma, i que la Cinéma manté sense resoldre perquè vol.

Si cada local depengués d'una empresa diferent, es comprendria que la lluita per conservar una clientela obligués les empreses a una esgotada cursa de programes. Això, però, no succeïx. Excepte el Coliseum, el Rialto i el París — si no anem equivocats — tots els altres locals pertanyen a la Cinéma. Només de cinemes d'estrena, de primer ordre, la Cinéma en té sis: Tivoli, Fèmina, Capitol, Catalunya, Kursaal i Lido. I amb sis cinemes d'estrena no té prou públic per fer durar les pel·lícules? O és que el seu públic va cada dia al cinema i en una setmana ho ha vist tot? Si examinarem, però, els programes, ens diran, veiem que quatre d'aquests cinemes formen dos grups de dos amb el mateix programa cada grup. Perfectament: són quatre programes, però de totes maneres, és absolutament necessari de canviar tots quatre programes setmanalment?

Aleshores ens faran una objecció:

el Tivoli i el Fèmina no canvien el programa cada setmana i es troben aleshores que el públic disminueix. Però, per què? Segurament, perquè els altres cinemes de la mateixa empresa els fan la competència ella mateixa, i per això fa desu una empresa que es fa la competència a ella mateixa, i per això fa, després que no li caldria fer, perquè si tots els locals del consorci aguessin els programes, el públic ho acceptaria igualment.

Es clar que hi ha els cinemes independents. Però, hi ha algú que cregui que aquesta cursa insensata sigui beneficiosa per a ningú? I, més, és que fóra impossible d'arribar a un acord en aquesta qüestió?

La manca de grans produccions retreu part del públic i, per recobrar-se amb el restant i amb el no-saber-on-anar dels diumenges, a les empreses no s'els ha ocorregut altra cosa que augmentar els preus. Això, en el cas d'una producció excepcional es comprendria encara; però no pas amb els programes tan corrents d'ara. I aquesta és una altra causa de la desertió dels locals.

Per altra banda s'afegeix a això la mala política de publicitat de la Cinéma que comença per fer-se la competència a ella mateixa com ja hem dit, i no pot, amb aquesta programació de curta durada — ni se li ha ocorregut que això pogués fer-se — recomanar al públic que ha vist tal producció en tal cinema, que vagi a veure tal altra en tal altre local. I aquest mateix defecte priva que la crítica independent i sincera pugui guiar l'espectador, perquè el crític conscient i que no viu de la propaganda cinematogràfica, no pot, pràcticament, anar quatre cops — i cal afegir que hi ha els cinemes que no pertanyen a la Cinéma i que són igualment dignes d'atenció — quatre cops per setmana al cinema i fer-ne les corresponents crítiques sense que aquestes apareguin quan els films crítics ja no figuren en el programa. I és per això que la major part de les pel·lícules passen sense un comentari per aquells crítics que no tenen en la crítica un mitjà de vida que ens permeti estar sempre a la disposició de les empreses.

A. F.

Ara estem fent "The Cuckoos" que havien anunciat com "Ràdio Revela".

—De manera que, ja ho sabem: si desitgem alguna cosa, sens dubte, que anem a aconseguir-ho, suggestiu-neu-vos, feu per somniar-ho, que després...

—Creieu que després podria realitzar-se...?

—Oh, sí, sí: crec que podria realitzar-se, i si no... amb què somniem després, n'hi ha prou...

CORREUS DE LONDRES

DARRERES NOTÍCIES DELS ESTUDIS ANGELOSOS. REFERENTS A LA FILMACIÓ DE "LA CANÇÓ DEL DIA"

Edificació als estudis. Han estat ja filmades la quasi totalitat d'escenes que exigien deco-

Bernice Claire és anomenada a Hollywood "la més jove prima donna de l'escena americana, i pels seus pocs anys té ja una considerable fama teatral. La First National, que la contractà per a fer el principal paper en la versió cinematogràfica sonora de "No, no, Nanette", n'ha quedat tan contenta que ja se li preparen noves ocasions de lluir la seva veu.

L'encert de la decoració, el moviment de la camareria, les frases plenes de gràcia, escrites per Pere Muñoz Seca i Pere Pérez Fernández, han fet que durant la filmació d'aquestes escenes i per uns moments, Espanya es reflecteixi amb extraordinària exactitud en el "set" dels estudis.

Consol València

L'estrella espanyola de "La cançó del dia", Consol València, ha estat entrevistada per un periodista anglès. Consol ha manifestat el seu agraïment per les atencions rebudes als estudis anglesos i la seva sorpresa i admiració pels procediments tècnics de filmar pel·lícules, ja que aquesta és la seva primera oportunitat per a debutar a la pantalla.

Consol València tingué frase d'admiració i simpatia pel seu director G. B. Samuelson, que la descol·lorà a Madrid, en un teatre on actuava. Indubtablement, en haver estat dirigida per G. B. Samuelson, el gran "producer" anglès donarà a l'actuació de l'artista espanyola una brillantesa extraordinària.

G. B. Samuelson ha dirigit la majoria dels artistes d'Anglaterra i molts d'Hollywood, i ha estat el qui descobrí el gran artista Clive Brook.

Un hurra

Com a corollari als parlaments, en l'acte de simplicitat realitzat pels periodistes barcelonins al mestre Guerrero es va acordar transmetre una salutació als artistes espanyols que es troben als estudis sonors de Londres filmant la primera pel·lícula totalment parlada en espanyol: "La cançó del dia".

JANET GAYNOR i CHARLES FARRELL

UN PLATO AMERICANA

El cablegrama fou lliurat a G. B. Samuelson, un cop acabada la filmació d'unes escenes de conjunt. Immediatament es llegí als artistes el contingut de la comunicació, en la qual se saludava entusiàsticament la petita colònia espanyola.

Un hurra entusiàstic acollí la lectura del cablegrama. Per una veri-

table casualitat, els microfons no registraren aquestes manifestacions d'entusiasme.

Faust Bretaña amb bastó i barret fort

Anem a comunicar als nostres vultuosa lectors, que el popular actor Faust Bretaña ha adquirit un esplendí barret fort i diversos bastons en una de les millors astrerries de Londres.

Bretaña, que es troba a Anglaterra filmant la primera pel·lícula totalment parlada en espanyol, "La cançó del dia", ha fet importants compres en roba, i especialment en corbates. Indubtablement, Bretaña sorprendrà a molts dels seus coneguts, tan aviat com arribi a Espanya.

Les penes de Bretaña posen una mica d'alegria, de gràcia madrilenya a la vida de la colònia espanyola. (Caldrà veure Bretaña, el gran Bretaña, amb un vestit de quadros, amb barret fort i bastó!)

Arribada de Muñoz Seca a Londres

Ha arribat el popular comediant Pere Muñoz Seca, per tal d'assistir personalment a la presa de vistes de "La cançó del dia".

Pere Muñoz Seca ha substituït l'altre Pere o sigui Pérez Fernández, que marxà de Madrid amb la companyia espanyola i ha dirigit els assaigs de diàleg.

Amb Pere Muñoz Seca arribà també a Londres, el senyor S. Ullargi, president del grup productor d'aquesta primera pel·lícula, totalment parlada en espanyol.

L'EXIT SENSE PRECEDENTS DEL "DESFILE DEL AMOR"

Dijous passat entrà a la tercera setmana de projecció l'opèra cinematogràfica "El desfile del amor", de la qual és protagonista Maurice Chevalier i on Jeanette MacDonald és revelada com una de les glòries de l'art líric i de la pantalla. Durant totes tres setmanes de projecció d'aquesta cinta al Coliseum ni un sol dia ha decal·gut l'entusiasme del públic i constantment ha calgut posar a taquilla el rètol de "no hi ha localitats". Les cues que diàriament envaeixen l'entrada del Coliseum són sens dubte la millor propaganda d'aquesta cinta sonora de la Paramount.

Indubtablement el jove empresari C. Bori ha començat amb fortuna les seves activitats al davant del sumptuós cinema-teatre del carrer de les Corts Catalanes; amb, sort i també amb talent en dur quasi inesperadament la pel·lícula que actualment és la gran atracció de París i de Nova York.

Definitivament es posarà avui a la venda l'anunci nou periòdic diari titulat "El desfile político", publicació d'idees nacionals i públiques que sense dubte serà en els moments actuals molt ben acollit.

Govern civil

EL PREU DE LES SUBSISTÈNCIES

Interrogat el governador per un periodista si havia autoritzat l'augment del preu del carbó, del bacallà i d'altres articles de primera necessitat, car sembla que l'Ajuntament donà aquella facultat als industrials, contestà que no, i que ignorava que s'hagués adoptat cap acord en aquest sentit.

Les Sardanes

FOMENT DE LA SARDANA DE BARCELONA

Per a avui, dissabte, al vespre, està anunciada la celebració del primer festival que, amb motiu de les festes commemoratives del novè aniversari de la fundació d'aquesta entitat, tindran lloc durant el present mes d'abril.

L'acte consisteix en un concert íntim, que se celebrarà a la Sala Mozart a les deu del vespre, a càrrec dels notables artistes Cecília Gubert, lleonista, i Pere Vallibera, pianista, els quals interpretaran un escollit programa dels mestres clàssics i de notables compositors de la nostra terra.

Aquesta mateixa entitat ha organitzat per a demà, diumenge, les següents ballades de sardanes:

Matí, a un quart de dotze. Plaça de la Casada del Parc. Programa: "La sardana dels Pomells", Carbó; "Coll de gria", Boix; "Colometa", Molins; "El roser de Vallfogona", Serra; "Pluja menuda", J. M. Soler; "Cercant l'amor", Serra.

Tarda, a dos quarts de onze. Ateneu Democràtic Regionalista del Poble Nou (Wad-Ras, 208). Cobla Barcelonina. "El cant dels ocells", Garriga; "El roserar", Toldrà; "Barcelonina gentil", Sans; "Barcelonina", Català; "A l'apòstol", F. Joanola; "La festa de la mainada", Cantó.

A L'ATENEU OBRER MARTINENO

Avui, dissabte, a les deu de la vetlla, tindrà lloc a l'Ateneu Obrer Martineno (Besalú, 14), una escollida ballada de sardanes organitzada per la Joventut Sardanista Pep Ventura, amb la col·laboració de l'Agrupació Cultural Atlàntida. El programa

El restabliment de l'hora d'estiu

"Excmo. Sr. President Consell Ministros. — Madrid. — Junta Col·legial Oficial Agents Comercials acordada sol·licitar V. E. implantació hora verana para mejorar condiciones de Europa. Aparentes son importantes como via transporte, economía de las operaciones comerciales y electiva economía las empresas tambien favorable clases empleados general. Por ofrecerles hora verana en pro salud Higienica y deporte punto solo pueden, ser contrario hora verana empresas alumbrado y no dudamos Gobierno preveio V. E. atendera inmensa mayoria peticiones tal sentido. — Presidente, Grant i Sala."

La Societat Vegetariana Naturista de Catalunya ha dirigit el següent telegrama:

"President Consell Ministros. — Madrid. — Societat Vegetariana Naturista Catalunya, creu potia ser conseru representat res. Indefinid sol·licitat. Per tant, sol·licitem en bé salut pública restabliment hora verana. — Barrena, president; Barrozo, secretario."

La Mancomunitat de Polítics de Tèxtils ha adreçat al president del Consell de ministres el següent telegrama:

"Mancomunitat de Polítics de Tèxtils prega respectuosament implantació hora verana que beneficiaria les classes a canvi suposés perjudici petit grup i afavoriré relacions internacionals amb els països europeus resta Europa. — Josep M. Castanyer, president."

"Excmo. Sr. President Consell Ministros. — Madrid. — Los empleados y obreros de Ascensores Cardenales, de Barcelona, e miembros de Gesto Viejo, respetuosamente suplican a V. E. restablimento hora verana. — R. Cardellach, Prat, Bosch."

"President Consell Ministros. — Madrid. — Delegació industrial i comercial de la Costa, interpretant inmensa mayoria optio, respetuosamente suplican V. E. restablimento hora verana. — Romagosa, Cases, Ferran, Arenal, Prats, Julià, Pallares, Martinez, Bartrina, Tarter, Llinas, More, Humet, Cambra."

"Excmo. Sr. President Consell Ministros. — Madrid. — Club Excursionista Montgrony prega V. E. restablimento hora verana con altres ayts. — Barba, president; Peris, secretario."

"Senyor President del Consell de ministres. Madrid. — Dependents de floca de cotó de Barcelona us preguen respectuosament derogació acord supressió implantació hora d'estiu per inconvenients en coordinació hoers Borses mercats estrangers. — Joaquim Pedro, Ramon Badia, Enric Mercé (continuen 66 signatures)."

"President Consell de ministres. Madrid. — Dependents com FMI Miquel Mateu Barcelona respectuosament preguen V. E. restabliment hora d'estiu."

"La penya "Els ben plantats" del Café Europa, de Sabadell, ha enviat la següent tarja:

"Senyor president del Consell de ministres. Madrid. Demanem Hora d'estiu que un gran estalvi reportat; no ens valguereu fer obrir la porta quan ja el sol ha eixit del niu."

"L'Acadèmia d'Higiene de Catalunya (Corporació Oficial), en ocasió celebrada el dia 28 de l'actual, ha pres per unanimitat l'acord de pregar a V. E. vulgui restablir l'hora d'estiu per tal que les classes treballadores puguin gaudir del benefici d'una hora més de llum, per desfer fets de salut i de vida. — El president, F. Font Frelxa."

"Dependents de la casa M. Palau i Vera preguen respectuosament a V. E. restabliment hora d'estiu, beneficiosa classes treballadores. — Gili, Bial, Flor, Serrat, Martinez, Roca, Bernadell, Garcia, Sastre, Cases, Encusol, Carbonell, Corominas, Vicente, Mares, Sunell, Mario, Iglesias, Marti, Prunell, Pérez."

"La Hispano Americana S. A. prega es mantingui hora d'estiu en l'interès turisme i per beneficiar economia pública. — Gerent, Calí."

"Múltipla Empresa Automàtica sol·licita implantació hora d'estiu beneficiosa país com ho prova experiencia nacions europees. — President, Queralt."

"El personal de la Cambra Oficial de la Propietat Urbana de la província de Barcelona ha cursat un telegrama al president del Consell de ministres sol·licitant que es mantingui l'horari d'estiu, com ho tenen establert altres nacions a profit de l'Economia nacional."

"En nom de més de cinc mil dependents i obrers de la Companyia Anònima Filatures de Fabra i Crecs, preguem respectuosament a V. E. que es digni considerar de nou l'adopció de l'hora d'estiu que tan convenient ha demostrat ésser per a la generalitat. — Bosch, Edoardo, Latorre, Llopart, Riera, Soler."

"Associació Industrial Tèxtil Badalona eleva V. E. respectuosament protesta supressió horari d'estiu, pols que no comprén que es desautoritzi horari que fa uns mesos va implantar-se amb beneficiosos resultats, i va evitar alguns embussos Compayia fluid elctric. — Artur Serra, president."

CINAE

HA CONTRACTAT

L'ENORME PRODUCCIO

RASPUTIN

El Diabla Sagrat

PELICULA SINCRONITZADA

per l'inimitable gran tràgic

EMIL NEUFELD

RENATA RENESSE

la dona fascinatora

La pel·lícula del màxim interès

La pel·lícula de la màxima emoció

La pel·lícula de multituds

NO US IMPACIENTEU AVIAT LA VEUREU

Exclusives:
FERRER i BLAY
Pasatge de la Pau, 8

48 exhibició de l'opèra cinematogràfica

El desfile del amor

(basada en l'obra EL PRÍNCIPE CONSORTE)

per MAURICE CHEVALIER i JEANNETTE MAC DONALD

NOTA: Les cançons d'aquesta pel·lícula han estat impressionades per MAURICE CHEVALIER i JEANNETTE MAC DONALD exclusivament en discos LA VOZ DE SU AMO.

ES UN FILM SONOR PARAMOUNT

ESPECTACLES

LA PUBLICITAT

Dissabte, 5 d'abril de 1930

TEATRES

Teatre Català Novetats

COMPANIA CATALANA
Directori: G. GANDEVILA

Avui, a les quatre, programa
popular.

**PARENTS, AMICS
I CONEUGS**

de J. de València, 4 actes de
gran èxit.

MISS BARCELONETA

del mestre Roselló.

Nit, a les deu, la divertidíssima
farsa de J. de València, 4 actes de
gran èxit.

**L'HOME QUE S'HAVIA
DE MORIR**

Demà, tarda, a dos quarts de
nuit.

LA VENTAFORS

de J. de València, 4 actes de
gran èxit.

**L'HOME QUE S'HAVIA
DE MORIR**

En companyia a Comptaduria.

TEATRE CATALA ROMEA

COMPANIA VILA - DAVI

Avui, tarda, a les cinc, a preus
populars.

LA DOLOROSA

Demà, tarda, a les cinc, a preus
populars.

LA DOLOROSA

Demà, tarda, a les cinc, a preus
populars.

LA DOLOROSA

Demà, tarda, a les cinc, a preus
populars.

LA DOLOROSA

Demà, tarda, a les cinc, a preus
populars.

LA DOLOROSA

Demà, tarda, a les cinc, a preus
populars.

LA DOLOROSA

Demà, tarda, a les cinc, a preus
populars.

LA DOLOROSA

Demà, tarda, a les cinc, a preus
populars.

LA DOLOROSA

Demà, tarda, a les cinc, a preus
populars.

LA DOLOROSA

Demà, tarda, a les cinc, a preus
populars.

LA DOLOROSA

Demà, tarda, a les cinc, a preus
populars.

LA DOLOROSA

Demà, tarda, a les cinc, a preus
populars.

LA DOLOROSA

Demà, tarda, a les cinc, a preus
populars.

LA DOLOROSA

Demà, tarda, a les cinc, a preus
populars.

LA DOLOROSA

Demà, tarda, a les cinc, a preus
populars.

LA DOLOROSA

Demà, tarda, a les cinc, a preus
populars.

LA DOLOROSA

Demà, tarda, a les cinc, a preus
populars.

LA DOLOROSA

Demà, tarda, a les cinc, a preus
populars.

LA DOLOROSA

Demà, tarda, a les cinc, a preus
populars.

LA DOLOROSA

Demà, tarda, a les cinc, a preus
populars.

LA DOLOROSA

Demà, tarda, a les cinc, a preus
populars.

LA DOLOROSA

Demà, tarda, a les cinc, a preus
populars.

LA DOLOROSA

Demà, tarda, a les cinc, a preus
populars.

LA DOLOROSA

Demà, tarda, a les cinc, a preus
populars.

LA DOLOROSA

Demà, tarda, a les cinc, a preus
populars.

LA DOLOROSA

Demà, tarda, a les cinc, a preus
populars.

LA DOLOROSA

Demà, tarda, a les cinc, a preus
populars.

LA DOLOROSA

Demà, tarda, a les cinc, a preus
populars.

LA DOLOROSA

Demà, tarda, a les cinc, a preus
populars.

LA DOLOROSA

Demà, tarda, a les cinc, a preus
populars.

LA DOLOROSA

Demà, tarda, a les cinc, a preus
populars.

LA DOLOROSA

Demà, tarda, a les cinc, a preus
populars.

LA DOLOROSA

Demà, tarda, a les cinc, a preus
populars.

CINEMA

Avui, tarda, sessió continua de 4
a 8, repetint-se el programa. Nit,
a les deu en punt.

REVISTA SONORA PARAMOUNT

(Tarda: 4'00 i 6'15. Nit: 10'15)

LA BARCA DE NOE

Dibutxos sonors animats Paramount
(Tarda: 4'00 i 6'15. Nit: 10'15)

EL DESFILE DEL AMOR

Opera cinematogràfica Paramount
per MAURICI CHEVALIER i JEAN-
NETTE-MAC DONALD
(Tarda: 4'00 i 6'15. Nit: 10'15)

LA LEGIO D'HONOR

Centada per l'èpica i ovellosa tenor
JOAN ROSSICH.

Demà, tarda, a les cinc, a preus
populars.

LA LEGIO D'HONOR

Demà, tarda, a les cinc, a preus
populars.

LA LEGIO D'HONOR

Demà, tarda, a les cinc, a preus
populars.

LA LEGIO D'HONOR

Demà, tarda, a les cinc, a preus
populars.

LA LEGIO D'HONOR

Demà, tarda, a les cinc, a preus
populars.

LA LEGIO D'HONOR

Demà, tarda, a les cinc, a preus
populars.

LA LEGIO D'HONOR

Demà, tarda, a les cinc, a preus
populars.

LA LEGIO D'HONOR

Demà, tarda, a les cinc, a preus
populars.

LA LEGIO D'HONOR

Demà, tarda, a les cinc, a preus
populars.

LA LEGIO D'HONOR

Demà, tarda, a les cinc, a preus
populars.

LA LEGIO D'HONOR

Demà, tarda, a les cinc, a preus
populars.

LA LEGIO D'HONOR

Demà, tarda, a les cinc, a preus
populars.

LA LEGIO D'HONOR

Demà, tarda, a les cinc, a preus
populars.

LA LEGIO D'HONOR

Demà, tarda, a les cinc, a preus
populars.

LA LEGIO D'HONOR

Demà, tarda, a les cinc, a preus
populars.

LA LEGIO D'HONOR

Demà, tarda, a les cinc, a preus
populars.

LA LEGIO D'HONOR

Demà, tarda, a les cinc, a preus
populars.

LA LEGIO D'HONOR

Demà, tarda, a les cinc, a preus
populars.

LA LEGIO D'HONOR

Demà, tarda, a les cinc, a preus
populars.

LA LEGIO D'HONOR

Demà, tarda, a les cinc, a preus
populars.

LA LEGIO D'HONOR

Demà, tarda, a les cinc, a preus
populars.

LA LEGIO D'HONOR

Demà, tarda, a les cinc, a preus
populars.

LA LEGIO D'HONOR

Demà, tarda, a les cinc, a preus
populars.

LA LEGIO D'HONOR

Demà, tarda, a les cinc, a preus
populars.

LA LEGIO D'HONOR

Demà, tarda, a les cinc, a preus
populars.

LA LEGIO D'HONOR

Demà, tarda, a les cinc, a preus
populars.

LA LEGIO D'HONOR

Demà, tarda, a les cinc, a preus
populars.

LA LEGIO D'HONOR

Demà, tarda, a les cinc, a preus
populars.

LA LEGIO D'HONOR

Demà, tarda, a les cinc, a preus
populars.

LA LEGIO D'HONOR

Demà, tarda, a les cinc, a preus
populars.

LA LEGIO D'HONOR

Demà, tarda, a les cinc, a preus
populars.

LA LEGIO D'HONOR

Demà, tarda, a les cinc, a preus
populars.

LA LEGIO D'HONOR

Demà, tarda, a les cinc, a preus
populars.

LA LEGIO D'HONOR

Demà, tarda, a les cinc, a preus
populars.

LA LEGIO D'HONOR

Demà, tarda, a les cinc, a preus
populars.

LA LEGIO D'HONOR

Demà, tarda, a les cinc, a preus
populars.

LA LEGIO D'HONOR

Demà, tarda, a les cinc, a preus
populars.

LA LEGIO D'HONOR

Demà, tarda, a les cinc, a preus
populars.

COLISEU POMPEIA

Travessera, 10. Telèfon 72221

Avui, dissabte, nit.

SELECTE BALL DE GALA

CONCURS DE PENTINATS

Importants premis.

ESPORTS

FRONTO NOVETATS

AVUI, DISSABTE, DIA 5

Tarda a les 4'15

Funció núm. 94

SEGON PARTIT

Luio - Lizarraga

contra

Econarro i - Gofia

Nit, a les 10'15

EXTRAORDINARI PARTIT

Irigoyen II - Marcelino

contra

Gabriel - Guillermo

Per a aquesta funció no

seran vàlids els passis de

favor.

Demà, diumenge, dia 6

Tarda, a les 4'15

Funció núm. 95

EXTRAORDINARI PARTIT

Echevarria - Marcelino

contra

Ramos - Borrondo II

A més hi haurà un altre

gran partit i dues grans

quinielles.

Nit, a les 10'15

GRANDIOS PARTIT

A petició del públic es ju-

garà el gran partit:

Ituarte - Guillermo

contra

Pistón - Gómez - Olaya

Per a aquesta funció no

són vàlids els passis de

favor.

Es desplaça a compla-

ria amb l'augment corres-

ponent.

Detalls per cartells

FONDA SIMON

Es on menjaran la millor escudella

i olla. Saló per a banquetes. Expe-

teria, 6, i Vidrieria, 12. Tel. 27992

¿Que pendre per el restrenyiment?

"Hi provat tan-

tescoses" diuen

tots els que es-

tan adifats per

aquesta tortura-

dora malaltia.

A aitals perso-

nes s'hi reco-

mana que men-

gin un xic menys que de costum,

masteguin bé, beguin amb frequen-

cia alguna entremitj dels àpats, al

llevar-se i al anar al llit, i que facin

una mica d'exercici tots els dies.

Combinis això amb les Píldores

de Brandreth i la millora es ràpida

i segura.

Les Píldores de Brandreth (pu-

rament vegetal) són un remei

d'eficàcia provada, per totes les

edats, per normalitzar el règim

diari del cos tan necessari per la

bona salut. Llímpien els budells

amb eficàcia, regulen les secrecions

bilars excessives i ajuden al fun-

cionament normal de l'estómac i

fetge, purificant així la sang i pro-

tegit la salut.

Píldores de BRANDRETH

Demà, a les quatre, sessió continua de 4

a 8, repetint-se el programa. Nit,

a les deu en punt.

REVISTA SONORA PARAMOUNT

(Tarda: 4'00 i 6'15. Nit: 10'15)

SOLUCIO A L'HABITATGE

Ciutat jardí

LA FLORIDA

Cases-xalets amb deu mil pams de terreny,
instal·lació d'aigua, electricitat i telèfon,
des de DEU MIL PESSETES al comptat
i a terminis des de 75 PESSETES MEN-
SUALS. Són lliurades al cap de tres mesos.
Solars a terminis de 25 pessetes al mes.
Corts Catalanes, 552, pral. - Despatx

ENRIC CORTADA

TEMPLARIS, 5, PRAL. - BARCELONA

FABRICA DE JOIERIA I ARGENTERIA "RELOTGERIA"

DIPOSIT DE FORNITURES UTILS PER A RELOTGERS

RELOTGE DE PRECISIO "ORION"

PETITS ANUNCIS

CLASSIFICATS

DIVERSOS

MALALTIES DE LA PELL

Vies urinàries. Delictes sexuals. Raper 3.

Madrostrera, Diagonal, 20, 1r. (esca-

la de la Sastreia).

Sever Per-

ramon

ha traslladat el seu consultori al carrer

de Jonqueres, 7, primer.

METGE OCULISTA

una sala molt gran, pròpia per a Aca-

demia o casa disposes, a qualsevol preu.

Aribau, 43, pral. primera.